

[13th February 1958]

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PROHIBITION (AMENDMENT) BILL, 1958.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I beg leave to introduce the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958.

MR. SPEAKER: The question is—

“That leave be granted for the introduction of the Madras Prohibition (Amendment) Bill, 1958.”

The motion was put and carried. :

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I introduce the Madras Prohibition (Amendment) Bill^a, 1958.

(2) THE MADRAS CATERING ESTABLISHMENTS BILL, 1957

(L.A. BILL NO. 18 OF 1957).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I rise to present the Report of the Select Committee on the Madras Catering Establishments Bill, 1957^b (L.A. Bill No. 18 of 1957). It is a unanimous report.

V.—PRESENTATION OF THE FIRST REPORT (SECOND ASSEMBLY) OF THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I have the honour to present the First Report (Second Assembly) of the Committee on Subordinate Legislation to this Honourable House.

VI.—PRESENTATION OF THE REPORT AND PROCEEDINGS OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES (“DINA THANTHI” CASE).

SRI K. RAMACHANDRAN: Sir, I have the honour to present the Report of the Committee of Privileges on the “Dina Thanthi” case^c.

VII.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the discussion on the Governor's Address. Sri P. S. Chinnadurai is not here and his amendment cannot be taken into consideration now. I permit Sri Kalyanasundram to move his amendments 11 and 12 since he was absent the other day with my permission.

^a Published in the *Fort St. George Gazette* dated 30th April 1957.

^b Printed as Appendix V on pages 391–403 *infra*.

^c Printed as Appendix IV on pages 381–390 *infra*.

13th February 1958]

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move:

(11) "Add at the end the following—

'but regret to bring to notice the failure of the Ministry to obtain sufficient funds from the Union Government for (a) improving the drinking water facilities in big cities like Tiruchirappalli, Madurai, Madras, Coimbatore, etc., where severe scarcity is being experienced by the people; (b) for the development of rural electrification; and (c) for the steel and aluminium plants in Salem district'."

(12) "Add at the end the following—

'but regret to add that the Government have failed to maintain the prestige and dignity of our State during the session of the Science Congress during the first week of January 1958'."

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER: I shall allot thirty minutes for Sri Kalyanasundaram to speak. Sri Annadurai, Leader of the Dravida Munnetra Kazhagam, will have forty-five minutes. The hon. Leader of the Opposition also will have forty-five minutes. The Hon. the Leader of the House is allotted an hour and a half for reply. In all it comes to three hours and a half and the debate will be over by 1.5 p.m. Then I shall put the amendments and the main motion to vote.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னருடைய உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல எழுந்திருக்கிறேன். புதிய கவர்னர்—புதலிக்கும் புதியவர்—ஒருப்பினும், தன்னுடைய சுருக்கமான பிரசங்கத்தில் எதையும் சொல்லாமல், எதையும் சொல்லாமல் விடாமல் பேசிய ஒரு பேச்சு இது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பல முக்கியமான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் எதை எடுத்தாலும் சொல்லியிருப்பதாகவும் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதே சமயத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று தெரிந்துகொள்ளவும் முடியாது. அதை இவ்வளவு திறமையாக நம்முடைய மந்திரி சபை தயாரித்துக் கொடுத்திருப்பதை பாராட்டுகிறேன்.

(உதவி சபாநாயகர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்).

முதலாவதாக, திட்டத்தைப்பற்றி எடுத்துக்கொள்வோம். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு, நம் ராஜ்யத்திலுமட்டுமல்ல, நம் தேசத்திலேயே பல நெருக்கடிகள் இருக்கின்றன. அந்த நெருக்கடிகளைச் சமாளித்து திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களை, அதாவது "கோர் ஆப்தி பிளான்" என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்களே, திட்டத்திற்கு மூலாதாரமாக இருக்கக்கூடிய திட்டங்களை நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவோம் என்று உறுதிமொழி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நம் மந்திரிகளும் அந்த உறுதிமொழிக்குப் பொறுப்பானவர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். பிளானிங் கமிஷனும் மத்திய சர்க்காரும் இதைப்பற்றி கவனித்து வருகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நிதி திரட்டப்படுகிறது. திட்டங்களைச் சிறிது சிறிது மாற்றினாலும், முக்கியமான திட்டங்களெல்லாம் நிறைவேறும் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களும் மற்ற மந்திரிகளும் நம்பிக்கையுடிக் வருகிறார்கள். முக்கியமாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது அதற்குத் தேவையான நிதியைப்பற்றி நிதி சம்பந்தமான விவரத்தை இப்போது பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இன்னும் 10 திங்களில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்கப்போகும் நிதித் திட்டத்தின்

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th February 1958]

மீது பேசும் போது, இதைப்பற்றிப் பேச சந்தர்ப்பம் இருக்கும். இப்போது சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதில் 10 கோடி ரூபாய் திரட்டவேண்டுமென்பது நம் ராஜ்யத்தின் இலக்கு என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதில் ஒரு அளவுக்கு வித்தியாசம் இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். அந்த உற்சாகத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்பது என் எண்ணம் அல்ல. உற்சாகத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்பதுதான் என் எண்ணமும். நான் சம்பந்தப்பட்டுள்ள ஸ்தாபனங்களின் நடவடிக்கையையும், தீர்மானங்களையும் நம் நிதி அமைச்சர் பார்ப்பாரானால் நிச்சயம் இதை ஒப்புக்கொள்ளுவார் என்று நம்புகிறேன். அரசியல் காரணங்கள் ஒரு பரம் இருக்க அதை ஒப்புக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன். இன்னும் சில தினங்களில் நடைபெறக்கூடிய ரெயில்வேத் தொழிலாளர் மகாநாட்டில் கூட ஒவ்வொரு தொழிலாளரும் தன்னுடைய வருவாய்க்குத் தக்கபடி காணிக்கையாக சிறு சேமிப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு தொழிலாளரையும் விவசாயிகளையும் கேட்டுக்கொள்வதாக இருக்கிறோம். இதில் “கட்டாயம்” கூடாது என்று சொல்லுவதால் உற்சாகத்தைக் குறைக்க விரும்புகிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. எனக்குப் படி புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. எனக்கு நேரிடையாகவும் கொஞ்சம் தெரியும். மூன்று ரூபாய் நான்கு ரூபாய் தீர்வை செலுத்தக்கூடியவர்களிடம் அந்த நான்கு ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு “சிறு சேமிப்புக்காக வைத்துக்கொண்டுவிட்டேன், தீர்வையை அடுத்துக் மாதம் கட்டிவிடுங்கள்” என்று வசூல் செய்கிறார்கள். இப்படி இடைஞ்சல் செய்து சிறு சேமிப்புக்குப் பணம் சேர்க்கக்கூடாது. இதனால் அச்சம் ஏற்படுகிறது. ஒஷ்ட பூர்வமாக கொடுக்கப்பட்டு வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். 500, 1,000 ரூபாய் இருக்கக்கூடியவர்களிடம் 50, 100 வாங்குகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் பெறுவதற்கு, மொழி விஷயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதுபோல், எல்லா எதிர் கட்சிக்காரர்களையும் கூட்டிப் பேசியிருந்தால் அவர்கள் ஒத்துழைப்பை மறுக்க மாட்டார்கள், இடையூறு செய்ய மாட்டார்கள், எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் அதிகம் பெற்றிருக்க முடியும். அவர்கள் வேண்டிய பல யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்க முடியும். இப்பொழுதுகூட காலதாமதம் அகிவிடவில்லை. அதைச் செய்யவேண்டுமென்பது என்ருடைய அபிப்பிராயம். அதே சமயத்தில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நமது தேசத்திலே இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை பார்க்கவேண்டும். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்காக சர்க்காருக்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் எதிர்க் கட்சிகளுக்குகூட எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை அவர் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். லீம் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமும் ஒரு வகையான சிறு சேமிப்புத் திட்டம்தான். அந்தப் பணம் எப்படி வியயமாக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதபற்றி நடைபெறக்கூடிய விசாரணை, அதபற்றி இருக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சி இவைகளெல்லாம் மக்களுடைய மனதிலே சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு எதிரான அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குகிறது என்பதையும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணரவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் வேறு, ராஜ்ய சர்க்கார் வேறு என்று நாம் பிரித்துப் பார்க்கக்கூடாது. எல்லாம் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பணம்தான். பணம் திரும்பி வருமா என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. சர்க்காருடைய கொழித் திட்டங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டிய பணங்களெல்லாம், பெரிய தொகையெல்லாம் இப்படி தஷ்பிரயோகப்படுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கக்கூடிய மனோபாவம் இருக்கிறது. ஆகவே, சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு ஜனங்களிடையே ஒத்துழைப்பை பெறுவதற்கு அரசியல் கட்சிகளுக்கு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்து அதற்குள்ள வகையில் எதிர்க் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பைப் பொருட்கொண்டும். செற்கு அர்த்தம் நம்முடைய பொறுப்பை தட்டிக் கமிக்குவிட்டு சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கு ஒத்துழைக்கக்கூடாது என்பது அல்ல. இந்த விசாரணையையற்றி குறிப்பிட்டது பிராக்டிகலமான சூழ்நிலையில் சர்க்கார் நிதிக் கொள்கை இருக்கிறது என்பதை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சுட்டிக்

13th February 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

காட்டுவதற்குத்தான். இருப்பினும் இந்த நெருக்கடியான நிலைமையையும் சமாளித்துக்கொண்டு நிதியைத் திரட்டி திட்டங்களின் முக்கியமான அம்சங்களை நாம் நிறைவேற்றவேண்டும். நமது ராஜ்ய சர்க்கார், மத்திய சர்க்காருடைய செயல்களினால் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு பிரதிகூலமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டி போதுமான நிதியை அவர்களிடமிருந்து பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் போட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றும் என்று இன்று காலையிலே கூட நம்முடைய நிதி அமைச்சர் உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். நெய்வேலித் திட்டம் அப்படி நிச்சயமாக நடைபெறமா என்பது சந்தேகத்தில் இருக்கிறது. ஒரு வேளை அங்கு இருக்கும் பழுப்பு நிலக்கரியை எடுப்பது நிச்சயமாக நடைபெறும் என்று நினைக்கிறார்களோ, என்னவோ? அதைமட்டும் எடுத்தால் பிரயோசனம் இல்லை என்பதை நிதி அமைச்சர் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரொம்பப் சந்தோஷம். அதோடு சேர்ந்து இருக்கக் கூடிய துணைத் திட்டங்கள்தான் ரொம்பவும் பிரயோஜனமானவை. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வது, ரசாயன எரு உற்பத்தி செய்வது எல்லாம் மிகவும் முக்கியமானவை. ரசாயன எருவை உபயோகப்படுத்துவதில் நம் ராஜ்யம் முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கிறது. மற்ற இராஜ்யங்களில் விவசாயிகளுக்கு ரசாயன எருவின் அவசியத்தை எடுத்துச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அமோனியம் சல்பேட், யூரியா போன்ற ரசாயன எருக்களை நம் விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். எதையாவது கலந்து உரம் என்று பாரி அண்டு கம்பெனி விற்குல்கூட அதை வாங்கி விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். உரம் என்று பெயர் இருந்தாலே போதும், உரம் என்று சொன்னாலே போதும், டம்பைச் சூ. 5, 10 கூட கொடுத்து வாங்குவதற்கு விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் ரசாயன உரத்தின் அவசியத்தை விவசாயிகள் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலைகள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் நிச்சயமாக துவங்கப்படும் என்பதற்கு உறுதி மொழி உண்டா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். அசற்சுண்டான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டிய மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகளின் பேச்சுக்கள்விடுத்து வெளி நாட்டு நாணயச் செலவாணி நெருக்கடியின் காரணத்தினால் இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுமா என்ற யைப்பாடு உண்டாகிறது. அதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலத்தில் அலுமனியம், ஸ்டீல் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு திட்டங்கள் இருந்து வருகின்றன. ஸ்டீல் தொழிற்சாலை ஒரு டீர்சார்த்த திட்டம்தான். அப்படியிருந்தும் கூட அதை ஆரம்பிப்பதற்கு இதுவரை நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் துறையில் அதை விட்டுவிட்டோம் என்று சொல்லி புஸ்தகத்தில் அதை எழுதி விட்டால் மட்டும் போதாது. தனி நபர்கள் அவைகளை எடுத்தக் கொள்ள முன்வாலில்லை என்றால் சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

ராஜ்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பதில் முக்கியமானது நில சீர்திருத்த விஷயம். நில சீர்திருத்தம் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய நிச்சயமற்ற நிலைமையை மாற்ற முடியும். இப்பொழுது ரெண்டு சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த சட்டங்களிலிருந்து குறைபாடுகளை, சர்க்கார் சம்மந்தப்பட்டவரை ஓரளவுக்கு நீக்குவதற்கு எடுத்துள்ள நடவடிக்கையை நான் பாராட்டுகிறேன். உயர் நீதிமன்றத்திற்கு நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரின் கொள்கையை உணர்ந்து ஒத்துமைக்கக்கூடிய மனோபாவம் இல்லாவிட்டால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படக்கூடும் செய்யும். அகலே, அந்தச் சங்கடங்களைத் தீர்ப்பது பெரிய கஷ்டமான வேலை என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் நிறைவேற்றியது பாதிக்கீணற்றை தாண்டியது போல்தான். எனக்குத் திருச்சியில் நோடியான அனுபவம் உண்டு. கிராமப்புறங்களில் உற்பத்தி பெருகுவதற்கு இப்பொழுது இயற்றப்பட்டுள்ள சட்டங்கள் மட்டும் போதுமான அளவுக்கு உதவி செய்யவில்லை என்பதுதான்

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th February 1958]

என்னுடைய அபிப்பிராயம். பெரிய பணக்காரர்கள், பெறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எப்படியும் தப்பி விடுகிறார்கள். சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் இந்த இரண்டு சட்டங்களினால் அதிகமாக பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் குத்தகை விவசாயிகளுக்கு, ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதிக பலன் ஏற்பட்டதா என்றால், இல்லை. கோர்ட்டுகளில் ஆயிரக் கணக்கான வழக்குகள் இருக்கின்றன. வீட்டு பண்டம், பாத்திரங்களை அடகு வைத்து கோர்ட்டு செலவு செய்தால்கூட அவர்களுக்கு நன்மை கிடைப்பது நிச்சயம் இல்லை. இந்தச் சட்டங்களினால் உணவு உற்பத்தி பெருகியதாக நாம் திருப்தி அடைய முடியாது என்பது என்னுடைய திட்ட வட்டமான அனுபவம். நான் இதை என் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன் என்று சொன்னால், நிலச் சீர்திருத்தத்தை டூராவாக முழு மூச்சோடு நிறைவேற்றுவீட்டால் அதனால் பலன் ஏற்படாது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான்.

1954-ம் வருஷத்தில் கவர்னர் அவர்கள் உரையில் நிலச் சீர்திருத்தத்தை மூன்று கட்டங்களாக நிறைவேற்றப்போகிறோம் என்று கூறினார்கள். முதலாவது, குத்தகை விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்து விட்டது, ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவது நியாயவரச் சட்டமும் வந்து விட்டது, ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டங்களை அமுல் நடத்துவதில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. அது போகட்டும். ஆனால் மூன்றாவது கட்டமான நில உடைமைக்கு உச்ச-வரம்பு கட்டுவது என்பது இன்னும் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. நில உடைமைக்கு உச்ச-வரம்பு கட்டி, போதாமான நட்ட ஈடு கொடுத்து விட்டு உபரியாக இருக்கும் நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை ஏற்கனவே ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. பினானிங் கமிஷனும் இந்த அடிப்படையிலேயே இந்தக் கொள்கையை வற்புறுத்தியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தை நடத்தும் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும் அதையே தான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் சென்னை அரசாங்கத்தையும் நடத்துகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் விசுவாசத்தோடு நிறைவேற்றுவார்கள் என்று தான் அவர்களும் அப்படி எடுத்துச் சொல்லி இருக்கக்கூடும். ஆனால் நம் ராஜ்ய சர்க்கார் இது விஷயத்தில் இன்னும் அமை வேகத்தில் தான் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் பின்னாலே போகிறார்களோ என்று கூட சந்தேகம் இருக்கிறது.

நில உடைமைக்கு உச்ச-வரம்பு கட்டுவதற்கு முன்னால் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் நிலம் வாங்குவதைத் தடை செய்வதற்கு ஒரு இடைக்கால சட்டத்தை கொண்டுவரப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் பள்ளி விவரங்கள் எடுக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இப்பொழுது யார், எங்கே அதிகமான அளவு நிலங்களை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. சர்க்கார் இதற்கு பள்ளி விவரங்கள் காட்டவேண்டும். அப்படி 1,000, 2,000 ஏக்கர் உபரியாக நிலங்களை வாங்குவதாக சர்க்கார் எடுத்துச் சொன்னால் நான் கூட என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் நிலத்தைப் புதிதாக வாங்குகிறவர்களிடத்தில் நிலம் குவிந்துவிடவில்லை. ஏற்கெனவே வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களிடம் தான் நிலம் குவிந்து கிடக்கிறது. அகையால் இப்பொழுது அதிகப் படியாக இருக்கக்கூடிய நில உடைமைக்கு உச்ச-வரம்பு கட்டவேண்டியது தான் முக்கியம். ஒரு சமயம் கரும்புத் தொழிற்சாலைகளுக்கு என்று சொல்லி அதிக நிலங்களை வாங்குவதைத் தடுக்கும் நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுமானால், அதை நான் ஆமோதிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அது இல்லாமல், நினைத்து வாங்குவதைத் தடை செய்வதற்கு சட்டம் கொண்டு வருவதில் அர்த்தம் இல்லை. அம்மாதிரியான சட்டம் அவசியம் இல்லை. இப்படி ஏற சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விட்டு நிலச் சீர்திருத்தத்தை நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று சொல்லி நில உடைமைக்கு உச்ச-வரம்பு கட்டுவதை ஒத்திப் போடுவதற்கு வேண்டிய முயற்சியோ இது என்று சந்தேகப்படவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி நான் சந்தேகப்பட்டால் அதில் தவறு இல்லை, 4,5, வருஷங்களாக

13th February 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

தள்ளிப்போடப்பட்டு வரும் இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் எப்பொழுது வரும் என்று திட்டவாட்டமாக கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடாவிட்டாலும், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறக்கூடிய சமயத்தில், நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டக்கூடிய சட்டம் எப்பொழுது கொண்டுவரப்படும் என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய திட்டம் நன்றாக அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது, திட்டத்தின்படி தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டு வருகிறது, உணவு உற்பத்தி பெருகி வருகிறது என்று சொல்லி மந்திரிகள் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். வெளியிலேயும் சொல்லுகிறார்கள். அந்த மாதிரி நிலைமை வரவேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய ஆசை. எதிர்க்கட்சியில் உட்கார்ந்திருப்பதால், அது பொய்யாகப் போக வேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறது? கோயம்புத்தூரிலே, சுமார் 5,000 தொழிலாளர்களுக்கு மேல், குறிப்பாக நெசவுப் பிரிவில் (வீலிங் செக்ஷனில்) வேலை பார்த்து வந்தவர்களை, வேலை இல்லை என்று சொல்லி நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். கைத்தறித் துணியை எடுத்துக் கொண்டால், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், 2 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சரக்குத் தேங்கிக் கிடக்கிறது. தனி நபர்களிடம் உள்ள சரக்கைக் கணக்கிட்டால் சுமார் 2 கோடி. வரையிலும் சரக்குத் தேங்கியிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இது குறைவான மதிப்பு. கிட்டத்தட்ட 4 கோடி ரூபாய் சரக்குத் தேங்கிக் கிடக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதை நான் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஒரு வேளை, அவருடைய புள்ளி விவரங்கள் அப்படிச் சொல்லலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஆனால், மந்திரி அவர்களிடத்திலும் சரியான புள்ளி விவரங்கள் கிடை யாது. (சிரிப்பு). இதில் திருத்தம் இருந்தால் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். கைத்தறித் துணி இவ்வளவு அதிகமாகத் தேங்கியிருக்க வேண்டியதற்குக் காரணம் என்ன? அநேக மில்ல்களில் மூட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆமதாபாத், பம்பாய் போன்ற இடங்களிலுள்ள மில்களில் நெசவு வேலை செய்யும் பிரிவுகள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. மத்திய சர்க்கார் தொழில் அமைச்சரும் இதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பேற்பட்ட நிலைமை ஏன் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். கைத்தறி ரிபேட்டை பழைய விகித்திற்கு உயர்த்த நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நாமும் அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். அதோடு, வெளிநாட்டு ஏற்றுமதியை அதிகரிக்க ஒரு கார்ப்பொரேஷனை நிறுவ வேண்டுமென்ற ஒரு யோசனையை நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ ஒரு பிரசங்கத்தில் சொன்னதாக நான் கேள்விப் பட்டேன். இதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இது இரண்டு மட்டும் நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கான பரிசாரமாக இருக்க முடியுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

வெளிநாட்டு ஏற்றுமதியில் அநேக சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்பது நமது தொழில் அமைச்சருக்கும், நிதி அமைச்சருக்கும் தெரிந்திருக்கும். இரண்டு வருஷத்திற்கு முன்னால் நமது மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகள் சொன்னது என்ன? வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு 150 கோடி கெஜம் நாம் உற்பத்தியை அதிகரித்தாக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்நிய நாணயத்தில் நம்முடைய கைப்பற்று குறையாமல் இருக்கவேண்டுமானால், துணி ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதும் கூட, நஷ்டம் அடைந்தாலும் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்று மில் முதலாளிகளைப் பார்த்துக் கூறுகிறார்கள். ரொம்பவும் சந்தோஷம். ஏற்றுமதி உயரவேண்டும். அதில் யாருக்கும் அப்சேஷனை இல்லை. நாம் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடியதெல்லாம் சிழுக ஆசிய நாடுகளுக்குத் தான். இந்த விஷயத்தில் ஐப்பாளியிருந்து நமக்குக் கடுமையான போட்டி இருக்கிறது. ஆகையால் ஏற்றுமதி மார்க்கெட் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்தசமயத்தில் கைத்தறித் தொழில் மில் தொழிலோடு போட்டி போட்டால் வெளி

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th February 1958]

நாட்டுக்குப் போகும் அளவுக்கு உற்பத்தி அதிகரிக்குமா என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும். கைத்தறித் துணியை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். ஆனால் அது சாத்தியமாவதற்கு சர்க்காரே கொள்முதல் செய்து, தேவைப்பட்டால் அதில் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்திற்கும் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு செய்தால், கைத்தறியை ஏற்று மதி செய்ய முடியுமே தவிர, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் மட்டுமே செய்தால் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்ய முடியுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். இதற்காக ஒரு கார்பொரேஷன் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். அது விஷயத்தில் எதிர்க் கட்சியின் முழு ஆதரவும் மந்திரிகளுக்கு உண்டு. ஆகவே மத்திய சர்க்காரிடத்தில் முறையிட்டு அதற்குத் தேவையான நிதியையும் ஸ்தாபன அமைப்பையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் அதைச் சலபமாக்க வேண்டுமானால், சர்க்காரே கொள்முதல் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். கார்ப்பொரேஷன் மூலமாக ஏற்றுமதி செய்வதற்கு உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டுமென்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டும் பரிகாரம் கிடைத்து விடாது. இந்த இலாக்காவை போலீஸ் அமைச்சர் பார்த்து வந்த நேரத்தில் விசைத் தறியைப் புகுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். எவ்வளவு குறைவாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு குறைவாக அதைக் கொண்டு வருவோமென்று சொன்னார்கள். விசைத் தறி மிகவும் ஆபத்தானது என்ற ஆட்சேபணையை நான் அப்பொழுதே சொன்னேன். மில் உற்பத்திக்குக் கூட வரம்பு கட்டவேண்டும், நம்முடைய தேசத்தில் மக்களின் வாங்கும் சக்தியையும், ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய சக்தியையும் கணக்கெடுத்து, அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னோம். ஆனால், அதற்கு மாறாக என்ன செய்தார்கள்? அந்நிய நாணயப் பற்றாக் குறை இருந்த நேரத்தில், “ஆட்டோமேடிக் லாம்” களை இறக்குமதி செய்து புகுத்தி, உற்பத்தியைப் பெருக்கினார்கள். அதன் பலன் என்னவாயிற்று? தொழிலாளர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது.

SRI N. R. THIAGARAJAN : தோழர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் அவர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் கைத்தறி கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு).

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஒருவன் எவ்வளவுதான் கட்டிக் கொண்டாலும் நான்கு வேஷ்டிகளுக்கு மேல் கட்டிக்கொள்ள முடியாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உங்களுடைய சட்டையைப் பார்த்துத்தான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டார்கள் (சிரிப்பு).

SRI M. KALYANASUNDARAM : சந்தேகம் என்றால் நண்பர் தியாகராஜன் பக்கத்திலே வந்து பார்க்கட்டும். (சிரிப்பு). கைத்தறிக்கும் பாதுகாப்பு, மில் துணிக்கும் பாதுகாப்பு என்ற வகையிலே நான் சட்டை அணிந்திருக்கிறேன். (மேலும் சிரிப்பு).

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அந்தக் கட்சியை சேர்ந்தவர்கள் கூட லீட்டில் இருக்கும்பொழுது எல்லாம் மில் துணிதான் கட்டுகிறார்கள்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : என்னைத் தாக்கவேண்டுமென்று விருப்பம் இருந்தால் அவரவர்கள் இஷ்டப்படி பேசட்டும்.

மில் துணிக்கு வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்ற யோசனையை ஆலோசிக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. மில் உற்பத்திக்கு வரம்பு கட்டாமல் கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது சாத்தியமல்ல. அதே சமயத்தில், ஜனங்களிடத்தில் போய் “கைத்தறித் துணியைக் கட்டுங்கள்” என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதையும் நண்பர் தியாகராஜன் போன்றவர் களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கும், விவ

13th February 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

சாயிகளுக்கும் மில் வேஷ்டி வாங்க சக்தி கிடையாது. ஏன், கைத்தறித் துணி வாங்குவதற்குக்கூட சக்தியில்லை. கைத்தறி விழாவைக் கொண்டாடி விட்டால் மட்டும் கைத்தறிக்குப் பாதுகாப்பு அளித்துவிட்டதாகச் சொல்லி திருப்தியடைகிறவர்களுக்கு, அந்தமாதிரி மனோபாவம் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைத்தறித் துணியை விற்று விட்டால் பிரச்சனை தீர்ந்து விடுமென்று சொல்ல முடியாது.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலே அமைதியை நிலை நாட்ட வேண்டியது சர்க்காரின் பொறுப்பு. அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காக எதிர்க் கட்சியின் ஒத்துழைப்பைக் கோரினால், என்னைப் பொறுத்தவரையில் சாத்தியமான அளவுக்கு ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் பிரச்சு கத்தில் கட்சிகள் என்று கூறியதாக அறிகிறேன். அது உண்மையாக இருந்தால், எல்லா எதிர்க் கட்சிகளின் மீது இருக்கக்கூடிய துவேஷத்தை விட்டுவிட்டு, எதிர் கட்சிகளுக்கு லாபம் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு, எதிர்க்கட்சிகள் எந்த முறையில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்களேயானால், அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சியில் எதிர் கட்சியின் ஒத்துழைப்பு இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மற்ற எதிர்க் கட்சிகளின் அபிப்பிராயத்தையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன்.

கனம் போலீஸ் அமைச்சர் சொல்லக்கூடிய ஒத்துழைப்புக்கும் நாங்கள் சொல்லுகிற ஒத்துழைப்புக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்குவது அவர்களுடைய கடமை. ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிலும் சரி, சென்னை நகரத்திலும் சரி நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். வழக்கமாக ஏற்படக்கூடிய போலீஸ் பீதி எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. இது ஒரு பக்கம் இருக்க மற்றொரு பக்கத்தில் போலீஸார்களுடைய சில்லரைத் தொந்தரவுகளும் அதிகமாக இருக்கின்றன. ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் வழக்கு தொடரப்பட்டு வருவதோடு, போலீஸ் நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருவதோடு, அங்குள்ள ஹரிஜனங்களிடத்திலும் ஜாதி ஹிந்துக்களிடத்திலும் சென்று ஒரு பயத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். பரஸ்பரம் அங்குள்ளவர்களுடைய மனப்பான்மையைப் பார்க்கும்போது ஒருவரை ஒருவர் சந்தேகப்படுவதாக தெரிகிறது. இதை நான் அங்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது தெரிந்து கொண்டேன். இன்னும் போலீஸ்காரர்கள் அங்கு பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்றும் தெரிய வந்தது. திடீர், திடீர் என்று வீடுகளுக்குள் சென்று சோதனை போடுவதும், ஜனங்களை இம்சிப்பதுமாக இருக்கிறது. வழக்குத் தொடரப்போகிறோம் என்று பயமுறுத்தி லஞ்சம் வாங்கி வருவதாகவும் தெரியவருகிறது. மற்றும் வழக்குகளில் சம்பந்தபடுத்தி அவர்களிடம் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களை விடுதலை செய்து வருவதாகவும் தெரியவருகிறது. ஆகவே அங்கு இப்படி ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பயத்தைப் போக்குவதற்கு அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது நிர்வாகத்திலுள்ள அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பு.

அதே போன்று கூட்டங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால் அங்கு நடக்கக்கூடிய முறையைப் பார்த்தாலும் அது சரியாக இல்லை. கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுப்பதாக இருந்தால் அந்த அதிகாரம் போலீசுக்கே இருக்கிறது. கூட்டங்கள் நடக்கும்போது எதற்கிலும் தகராறுகள் ஏற்படும் போல் இருந்தால் அப்பொழுது தடை விதிப்பது சரியாக இருக்கும். கூட்டத்தில் ஒழுங்கையும் அமைதியையும் நிலைநாட்டுவது போலீஸ்காரர்கள். கூட்டங்களை நடத்தக்கூடாது என்று தடை விதிக்கும்படியான அவ்வளவு அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது சரியல்ல. அன்று நடந்த சம்பவங்களுக்கெல்லாம் போலீஸ்காரர்களே பொறுப்பாளிகள். அதற்கு பதில் சொல்வதற்கும் அவர்கள் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் தட்டிக் கழிக்கக்கூடாது. அவர்கள் தட்டிக் கழித்தால்கூட மந்திரி சபையை விட்டு விடப்போவதில்லை,

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th February 1958]

பதில் சொல்வதற்கு மந்திரி சபைக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. முதலுத்தாரில் நடந்த சம்பவங்களுக்கு மந்திரி சபைதான் பொறுப்பு என்பதைப்போல் சென்னையில் நடந்ததற்கும் மந்திரி சபைதான் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

எதிர்க்கட்சி கருப்புக் கொடி காட்ட வேண்டும் என்று தூண்டுதல்காக கூட்டம் நடத்த ஏற்பாடு செய்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. மந்திரி சபையின் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள ஆட்சேபனை கிடையாது. தூண்டுதலுக்குற்றமாகுமா? கருப்புக்கொடி காட்ட வேண்டும் என்று தூண்டுதலில் என்ன குற்றம் இருக்கிறது? அதில் பலாத்காரம் இருக்கிறதா? அது சட்ட பூர்வமான காரியம்தானே. அது நியாய விரோதமான காரியம் இல்லையே. தேச விரோதமான காரியம்கூட இல்லையே! அவர்கள் கருப்புக்கொடி காட்ட வேண்டுமென்றால் விட்டுவிடுவதுதானே. 15 பேர்கள் அடங்கிய ஒரு கட்சி கருப்புக்கொடி காட்ட வேண்டுமென்றால் அதை அடக்குவானேன். இவைகளை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படிக்காரியங்கள் எல்லாம் ராஜ்யத்தின் கௌரவத்தைக் குறைக்கப் போவதில்லை. அப்படி அவர்களை காட்சி சொல்லி இருந்தால் ராஜ்யத்தின் கௌரவம் உயர்த்த நிலைக்குப் போயிருக்கும். ஆகவே போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களை அடக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. 15 பேர்கள் கொண்ட கட்சியின் தோழர்கள் கருப்புக்கொடி காட்ட முன் வந்தால் 151 பேர்கள் கொண்ட கட்சியின் ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு எதிராக மூவாணக் கொடியை ஏன் காட்டுவது ஏற்பாடு செய்திருக்கக் கூடாது? அப்படிக்காட்டியிருந்தால் நேருவுக்கு கருப்புக்கொடி காட்டக் கூடிய ஒரு கட்சி கூட நம் நாட்டில் இருக்கிறதா, அப்படிப்பட்ட ஒரு விசித்திரமான கட்சிகூட இருக்கிறதா என்று அயல் நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். நேருவுக்கு எதிராக கருப்புக் கொடி காட்டக்கூடிய கட்சிகூட தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறதா என்று விஞ்ஞான மகாநாட்டிற்கு வந்தவர்கள் நினைத்துக்கொண்டு போயிருப்பார்கள். அப்படி அவர்களை அனுமதித்திருந்தால் நமது மந்திரி சபையின் கௌரவம் எவ்வளவோ உயர்ந்திருக்கும். அப்படிச் செய்யாமல் மந்திரி சபை கேவலமான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது ரொம்பவும் வருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. மந்திரி சபை எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றி பத்திரிகைகளில் வரக்கூடிய செய்திகளைப் பார்த்தால் சர்க்காருடைய கௌரவம்தான் குறைகிறது. கருப்புக்கொடி காட்டி விட்டால் இந்தியப் பிரதமருடைய கௌரவம் என்ன பாதிக்கப்போகிறது? ஆனால், போலீஸ்காரர்கள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையானது பிரதமருடைய கௌரவம் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் போய்விட்டது. ஆகவே சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை சரியல்ல. தமிழ் நாட்டிற்கு அடிமையாக இருப்பவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கருதுவதுபோல் கருதுவது இல்லை. ஒரு கட்சிதான் அப்படிக்கருதுகிறார்கள். அதுவும் மனப்பூர்வமாக: அவர்கள் அரசியல் கட்சி என்பதற்கு கொள்கைகள் வைத்திருக்கிறார்களா என்பதைத்தான் சிந்திக்கவேண்டும். திராவிட நாடு அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் விசித்திரமாக இருக்கிறது. விசித்திரமான கோரிக்கைகளிலே அதுவும் ஒன்று. எதிர்க்கட்சியில் இருந்து கொண்டு இப்படிப் பேசுவதைப் பார்த்தால் சிலருக்கு விசித்திரமாகத்தான் இருக்கும். எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் உண்மையைச் சொல்ல தயங்க மாட்டார்கள். யாராக இருந்தாலும் சரி, தமிழ் மக்களின் உரிமையை பாதுகாக்க வேண்டும். தமிழர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபடவேண்டும் நேருவுக்கு கருப்புக் கொடி காட்டுவதன் மூலம் தமிழ் நாட்டின் பெருமை உயர்ந்து விடாது. இப்படி செய்யும் காரியங்கள் எல்லாம் தமிழர்கள் அனைவருக்கும் உகந்ததா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 15 பேர்கள் கொண்ட கட்சி 500 அல்லது 5,000 கருப்புக்கொடி காட்டினால் 151 பேர்கள் கொண்ட கட்சி தலைக்கு 1,000 கொடிகள் வீதம் மூவாணக்கொடிகளை காட்டினால் சரியான எதிர்ப்பாக இருக்கும். அதற்கு இங்குள்ள 151 எம்.எல்.ஏ.க்களும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அப்படி இந்த 151 பேர்களும் மூவாணக் கொடிகளைக் காட்டினால் கருப்புக்கொடி இல்லாமலே போயிருக்கும். அப்படிச் செய்து ஜனங்களுடைய

13th February 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஒத்துழைப்பைப் பெற்றிருக்கலாம். அப்பொழுது மூவர்ணக் கொடிகளின் பக்கம்தான் ஜனங்கள் திரும்பியிருப்பார்கள். அம்மாதிரி ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்றிருந்தால் இம்மாதிரி நடந்திருக்காது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கருப்புக்கொடிகளுக்கு எதிராக மூவர்ணக்கொடி காட்ட ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதைப்போல் கற்களையும் வாங்கிக்கொடுத்திருக்கலாம் ஏன் பது கனம் அங்கத்தினருடைய அபிப்பிராயமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இதற்கும் அரசாங்கம் ஏதாவது இரண்டு வண்டி கற்களை வாங்கிக் கொடுக்கக் கூடாதா என்று கனம் அங்கத்தினர் கேட்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் அப்படி கற்களையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர் நினைப்பது எனக்குத் தெரியும். அவரவர்கள் மனதில் இருக்கும் மனப்பான்மையைத் தான் இது காட்டுகிறது.

ஆகவே இப்படி அவர்களுக்கு எதிராக மூவர்ணக்கொடிகளைக் காட்டியிருந்தால் யார் கற்களைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று கண்டு பிடித்திருக்கலாம். அதன் பிறகு அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், இப்போது என்ன நடந்தது? வேடிக்கை பார்க்க வந்தவர்களும் தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்களுடன் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட அதில் சேர்ந்து நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூவர்ணக் கொடியைக் காட்டியிருந்தால் காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள் தனியாக நின்று கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். ஆனால் என்ன நடந்தது? ஒரு காங்கிரஸ்காரர் கூட இதனால் அரசுட் செய்யப்பட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் மூன்று நாட்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தார். தான் ஓர் காங்கிரஸ்காரன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அதற்காக சில பெரியவர்களை சிபாரிசு செய்யச் சொல்லி அவர் வெளியே வரும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. இது போலீஸ்கமிஷனர் வரைக்கும் கூட போய் விட்டது. அதன் பிறகுதான் அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். ஆகவே மூவர்ணக் கொடி ஒரு பக்கத்தில் இருந்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடைபெற்றிருக்காது. உண்மையாக கலவரம் செய்தவர்களின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம். இதற்காக போலீஸ் உதவியை நாடியிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதனால் சர்க்காருடைய கௌரவம் தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்த்து மூவர்ணக் கொடி காட்டியிருந்தால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கௌரவம்தான் குறைந்து போயிருக்கும். ஆகவே பலாத்காரத்தை அடக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. கருப்புக்கொடி காட்டுவதை ஆட்சேபித்ததைத் தான் நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அப்படிக் காட்டுவதற்கும் சட்ட பூர்வமாக இடம் இருக்கிறது. அரசியலில் கூட அதை ஆட்சேபிப்பதற்கு இடம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அனுபவம் உள்ள தலைவர்களும், வக்கீலாக இருக்கக்கூடியவர்களும் இது விரோதம் என்று சொல்லுவதாக தெரிகிறது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பத்திரிகைகளில் ஏதேதோ வருவதை வைத்துக்கொண்டு அதைப்பற்றி விமர்சனம் செய்வதற்கு இறங்குவது சரியல்ல.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இங்கே இருந்தவர்கள் எனக்குச் சொன்னார்கள். ஆகவே அமைதியை நிலை நாட்ட வேண்டுமென்றால் ராஜ்யத்தில் எந்த முறையைக் கையாள் வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். போலீஸ்காரர்களை நம்பிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. முக்கியமான விஷயங்களில் நமது மந்திரி சபை சரியான வழியில் செல்லவில்லை. நமது ராஜ்யத்தின் கௌரவத்தை நிலை நாட்டக்கூடிய அளவிற்கு நமது மந்திரி சபை நடந்து கொள்ளவில்லை. எதிர்க்கட்சி காரர்கள் மீது குறைகள் இருந்தால் அதைப்பற்றி நேரில் பேசுவதற்கு

[Sri M. Kalyanasundaram] [13th February 1958]

இடம் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இந்தக் கட்சியுடன் நேரில் பேசியதாக எனக்குத் தெரியாது. பேசுவதற்கு முயற்சி எடுத்து அதைச் சரியானபடி பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்று நமக்குத் தெரிந்த விஷயங்களிலிருந்து தெரிய வருகிறது. அரசியல் துவேஷங்களை இதில் காட்டுவது சரியல்ல. இதே மனோபாவம்தான் மற்ற தொழிற்சங்க இயக்கங்களை நடத்துவதில் இருக்கின்றன. விவசாய இயக்கங்கள்—சங்கங்கள்—நடைபெறாமல் இருந்திருந்தால் எத்தனை கஷ்டம் மக்களுக்கு உண்டாகியிருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. நிலப் பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாக போலீஸ் இருக்கின்றது. இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் நடந்திருப்பது என்ன? 300, 400 பேர்கள் இருக்கலாம். விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். காரணம், சர்க்கார் இயற்றியிருக்கிற சட்டத்தில் இருக்கிற உரிமைகளைக் கேட்டதற்காகத்தான் அவ்வாறு பலி வாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை நியாயம் என்று யாரும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். நிலச்சீர்த்திருத்தம் எந்த அளவுக்குச் செய்திருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்குகூட விவசாயிகள் நன்மை அடைவதற்கு வழியில்லாமல் செய்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : முசிரி தாலுகாவில் நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றி போலீஸ் போதிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை யென்பதாக ஒரு அங்கத்தினர் சபையில் பேசிய போது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் வரவில்லை. அதைப்பற்றியும் கேள்விப்பட்டிருப்பார் ஆகையால் இவருடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அங்கே போலீஸ் நடவடிக்கை போதுமான அளவுக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். அளவுக்கு மீறிக் கூட எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல முடியும். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருந்தாலும் நன்றாக இருக்கும். சம்பந்தப்பட்டவர்கள், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஆகிய எல்லோர் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் அங்குள்ள நிலைமை. அங்குள்ள நிலைமையை முதலாளித் துறையோடு போன்று விவசாய சங்கம் மாத்திரம் அமைக்கப்படாமல் இருந்திருந்தால் அரசியல் சூழ்ச்சிக்கு உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருப்பார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட ஊழலான சீர்திருத்தங்கள் எல்லாம் வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால் எப்படி வெற்றிபெறும்? இவற்றைப்பற்றியெல்லாம் கவர்னர் உரையில் பேச்சு இல்லை. சர்க்கார் எப்படிப்பட்ட திட்டங்களை வகுத்தாலும் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும். எல்லாக் கட்சிகளுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெறவேண்டும். பழைய போலீஸ் ராஜ்ய அடிப்படையில் நம்பிக்கை வைக்கக் கூடாது. நல்ல முறையில் விவசாய நிலச் சீர்திருத்தத்தை வகுத்து நாட்டு மக்களுக்கு நன்மைசெய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI C. N. ANNADURAI :** சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய பேருரையின் மீது ஆளும் கட்சியினர் நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்தைத் தந்து இருப்பதால் நானும் எதிர் வரிசையில் இருக்கின்ற மற்ற கட்சியினரும் கவர்னர் உரையில் காணப்படுகிற சில கருத்துக்கள் தேவையற்றன, அல்லது சில தேவையான கருத்துக்களை அவர்கள் அதில் குறிப்பிடாமல் விட்டிருக்கிறார்கள் என்கிற கருத்துப்பட சில தீர்மானங்கள் தந்திருக்கிறோம். இதைக் குறித்து கருத்துரையாற்றுவதில் கவர்னர் இங்கே பேருரை ஆற்றிய நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்த நிகழ்ச்சியில் கைத்துச் சொன்னதாகத் திகவும் வருங்கலேண்டிய விஷயம் என் தாக முதலில் பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் திர. சி. ரெண்டையா ராயர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் எல்லாம் அன்றையதினம் வந்திருக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் எவ்வளவு அசையோடு இருந்தார்கள் என்பதை அறிய நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். என்றாலும் கவர்னர் பெருமான் எங்களுக்கு விரோதி அல்ல—அவர் நண்பர் ஆவாரா என்பதும் ஐயத்திற்குரிய விஷயம். நாங்கள் அவ்வளவு பெரியவர்களும் அல்ல.

13th February 1958] [Sri C. N. Annadurai]

ஆளுனும் நாங்கள் கையாண்டு வருகிற ஒரு அரசியல் தத்துவத்தின்படி வடநாட்டு மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்படுகிற கவர்னர் பெருமானின் பதவியேற்பு விழா நான் ஒன்றிலும், அவர் பேருரை ஆற்றுகின்ற நாள் ஒன்றிலும் நாங்கள் கலந்துகொள்வது இல்லை என்று கருத்து வைத்திருக்கிறோம். அது விசித்திரமான கருத்தாக இருக்கலாம். எத்தகைய விசித்திரமான கருத்தாக இருந்தாலும் அதற்குக் கூடுபட்ட முறையில் நாங்கள் அன்றைய நடவடிக்கையில் கலந்துகொள்ள வில்லை. அது கவர்னர் பெருமானிடத்தில் நாங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அவமதிப்புக் காட்டுவதாக ஆகாது என்று ஒரு அறிக்கையில் வெளியிட்டிருக்கிறேன். அந்த அறிக்கை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்குமென்று எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் அந்த அறிக்கையைப் படித்திருந்தாலும் அந்தக் கருத்துக்களை குறிப்பிடாது, அதில் இல்லாத சில கருத்துக்களை வரவழைத்து உண்ணாதாரை அவர்கள் அந்த அறிக்கையில் கவர்னர் பெருமானுடன் ஒத்துழைக்க வருகிறார் என்றும், அதைப்போல மெள்ள மெள்ள தங்கள் கொள்கைகளை விட்டுக்கொடுத்துவிட்டு முன்னேறவேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். பொதுவாக கவர்னர் பெருமான் பேருரையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் அத்தனைபேரும் மூன்று விஷயங்களைப்பற்றி மிகப் பெரிதாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூன்று விஷயங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்று சொல்வதைவிட மூன்று தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றி தங்கள் உரையில் அதிகமாக கலந்து பேசியிருக்கிறார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் முதல்வரான பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களைப் பற்றியும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் முன்னாள் கவர்னர் ஜேனரலாகிய ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களைப் பற்றியும் பேசிய துடன், அவ்வளவு பெரியவர்களுடன் என்னை இணைத்து என்னையும் மிக நீண்டதொரு விவாதத்திற்கு ஆளாக்கினார்கள். அப்படிப் பேசும்போது சிலர் நான் கொண்டுள்ள கொள்கைகளில் சில தீதானவை என்று சொல்லி தங்களோடு ஒத்தமைப்பதற்கு என்னை அழைத்தார்கள். சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக அவர்களிடம் சொல்லிக் கொள்கிறேன், உண்மையிலேயே என்னைக் கண்டித்தவர்கள் என்னைக் கண்டிக்கும்போது என்னிடம் எதிர்பார்த்ததைவிட மிக அதிகமான மன எழுச்சிக்கு, தங்களுடன் ஒத்தமைக்க வேண்டுமென்று என்னை அவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட நோத்தில், நான் அளானேன். “மிக அனுபவமுள்ளவர்களே தங்களுடன் ஒத்தமைக்கவேண்டுமென்று என்னை அழைக்கிறார்களே ; நான் கையாண்ட முறைகள் தீதானவை என்று எடுத்துக் காட்டியவர்களே தங்களுடன் ஒத்தமைக்க வேண்டுமென்றும் சொல்கிறார்கள் ; இவ்வளவு நல்லவர்கள் தங்களுடன் ஒத்துழைப்பதற்கு என்னை அழைக்கிறார்களே ;” என்று என்னிய நான் “இத்தனை பேர்களும் சொல்லும் வார்த்தையைத் தட்டிக் கழிக்க வேண்டியிருக்கிறதே :” என்று அப்போது வருத்தப்பட்டேன்.

நான் கொண்டுள்ள கொள்கைகளை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொன்ன கனம் அங்கத்தினர்கள் தாங்கள் அப்படிச் சொன்னதை விளக்குவதற்காக எடுத்துக்காட்டிய தத்துவத்தை நாட்டின் எந்தத் தலைவர்களிடமிருந்து அவர்கள் அறிந்தார்களோ அந்தத் தலைவர்களிடமிருந்தே அதே தத்துவத்தை அறிந்துணர்ந்த பிறகு தான் இந்தக் கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்கிறேன் என்ற காரணத்தால், அவர்களுடன் நான் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று அவர்களுடைய வேண்டுகோளை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம், எதிர்க் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பை அளும் கட்சியினர் பெற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர், நேற்றையதினம் சபையில் இல்லாத காரணத்தால் இன்று அப்படிக்கூறினார். அவர் நேற்று இங்கே இல்லாததால், ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் என் ஒத்துழைப்பைக் கோரியதைப் பாரக்கும் சந்தர்ப்பம் அவருக்கு இருக்கவில்லை.

[Sri C. N. Annadurai]

[13th February 1958]

சில கனம் அங்கத்தினர்கள் என்னைக் கண்டித்தார்கள். அது தான் எனக்கு உற்சாகமளித்தது. இந்த மாமன்றத்திற்கே நான் வந்திருக்க வேண்டியதில்லை என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார் : அப்படி அவர் கருதுவதற்கு, சில காரணங்களையும் சொன்னார். அவர் கூறியதை நான் ரசித்தேன். நான் தேர்தலுக்கே நின்றிருக்க வேண்டாம் என்று பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் கூறியதை தம் கருத்துக்குக் காரணமாக அவர் எடுத்துக்காட்டினார். பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் ஒரு வேளை, “ சட்டசபையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் அனுபவமும் ஆற்றலும் மிக்கவர்கள். அவர்கள் என்னுடைய தூய கொள்கைகளை மாற்றி விட்டால் என்ன செய்வது ? ” என்று எண்ணி, அவ்வாறு சொல்லியிருக்கலாம். கனம் அங்கத்தினர்கள் என்னைக் கண்டித்ததற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால், பல நல்லவர்கள் என்னுடைய ஒத்துழைப்பைக் கேட்கும் அதைப் பெற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்களே என்பதால் எனக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டது. கடைசியில் பேசிய கனம் போலீஸ் அமைச்சர், தமது அனுபவத்தின் காரணமாகவும், பருவத்தின் காரணமாகவும், என்னுடைய மாவட்டத்தையே சேர்ந்திருப்பதன் காரணமாகவும் “ குழந்தைகளே, நெருப்போடு விளையாடாதீர்கள் ” என்று மிகக் கனியோடு சொன்னார்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னைப் பற்றி அவர்களெல்லோரும் எடுத்துச் சொன்ன விஷயங்களைக் குறித்து நான் விரிவாகப் பேச வேண்டுமென்றால், அந்த விஷயங்கள் கவர்னர் பேருமனின் உரையினின்றும் அப்பாற்பட்டதாக இருந்தாலும், அப்படிப் பேசுவதற்கு தாங்கள் அருள் கூர்ந்து என்னை அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், நானே ஓர் பிரச்சனையாக ஆக்கப்பட்டு இந்த மாமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டுவிட்டேன்.

எந்தக் காரணத்தினாலோ, நான் எடுத்துக்கொள்ளும் எந்த நடவடிக்கையும், நான் கொள்ளும் எந்தக் கருத்தும், கொள்கையும், பிறருக்கு ஏதோ புதிர்களாகத் தெரிகின்றன. நான் ஒரு புதிராக இருக்கிறேன் என்று கூடக் கூறி ஒரு கனம் அங்கத்தினர் என்னை எச்சரித்தார். தம்முடைய அந்தக் கருத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக, திரு ஆச்சாரியாரும் நானும் ஒரே மேடையில் பேசியதைக் குறிப்பிட்டார். திரு ஆச்சாரியாரும் நானும் ஒரே மேடையில் பேசியதைக் குறித்து, “ இந்தக் கூட்டு சேருமா ? ” என்று சிலர் கேட்டார்கள் ; “ இது கூட்டா ; ” என்று சிலர் ஹயப்பட்டார்கள் ; “ இந்தக் கூட்டு எப்படி நிலைக்கும் ? ” என்று சிலர் கூறினார்கள். அவர்களெல்லாம் அவ்வாறு பேசியபோது, “ இவர்கள் ஏன் அந்த நிகழ்ச்சியை இவ்வளவு கூர்ந்து கவனித்திருக்கிறார்கள் ” என்று எனக்கு ஆச்சர்யமாக இருந்தது.

நான் ஆச்சாரியார் அவர்களோடு கலந்து பேசினேன் என்று சொல்வது தவறு. அல்லது நான் கூட்டிய ஒரு மேடையில் ஆச்சாரியார் அவர்கள் வந்து பேசினார்கள் என்று சொல்வதும் தவறு. இந்தப் பிரச்சனை பற்றி பேச ஒரு மன்றம் எங்களை அழைத்திருந்தார்கள், ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சனையைப் பற்றி பேசுவதற்காகத் தான். அதே போல் அழைக்கப்படுகிற பல மேடைகளுக்கு பல அமைச்சர்களோடு கூட நான் சென்றிருக்கிறேன். எனது தொகுதியில் தண்டலம் என்ற ஊரில் ஒரு பொது மாநாடு கூட்டப்பட்டது. அதற்கு, முதலமைச்சர் காமராஜ் அவர்களை நான் வருந்தி அங்கு வரவழைத்தேன். அதே நேரத்தில் முதல் அமைச்சர் தலைமை வகிக்கிறார் என்று கேட்டவுடன் இந்த நாட்டில் உள்ள சில அரசியல் கட்சிகள், அண்ணாதுரை எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறதே தவிர காமராஜின் கையாளாக மாறி விட்டான் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அதையும் தாங்கிக் கொண்டேன். சில பத்திரிகைகள், காமராஜோடு ஒத்துழைக்க அண்ணாதுரை சித்தமாக இருக்கிறார் என்று சொன்னதோடு மட்டுமல்ல, எப்பொழுது சமயம் கிடைக்கும் என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறான், சமயம் கிடைத்தபோது அண்ணாதுரை காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்து விடுவான் என்றும் சொன்னார்கள். அதே போல் ஆச்சாரியார் அவர்களோடு நான் ஒரு மேடையில் கலந்து பேசினேன் என்றவுடன்,

13th February 1958] [Sri C. N. Annadurai]

காமராஜரைக் கவிழ்க்க அண்ணாதுரை தக்க சந்தர்ப்பத்தை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான், அதற்காகத்தான் ஆச்சாரியாரை நாடியிருக்கிறான் என்றும் சொன்னார்கள். இப்படி நான் ஒரு புதிராக கருதப்படுவதோடு மட்டுமல்ல நாட்டில் நடைபெறக்கூடிய சாதாரண நிகழ்ச்சிகளைக் கூட பெரிது படுத்தி விடுகிறார்கள். நாட்டில் நடைபெறும் சிறிய விஷயங்களை பெரிது படுத்தி அவர்கள் பார்ப்பதற்குப் காரணம், அவர்களின் பலவீனத்தின் அறிகுறி என்றுதான் நான் சொல்வேன். உங்கள் கட்சி அவ்வளவு சுலபத்தில்—இரண்டு பேர் ஒன்று கூடுகிற நேரத்தில்—ஆடி விடக்கூடும் என்று எண்ணிவிடக் கூடிய அளவிற்கு நீங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று நான் எடுத்துக்கூற விருப்புகிறேன். காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள், அதனால் தான் பேரேனும் கனம் அங்கத்தினர் ஆதிமூலம் அவர்கள் இன்னும் 50 வருஷங்களுக்கு உங்களை யாராலும் அசைக்க முடியாது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு பலம் பொருந்திய ஒரு நிலையில் இருக்கிற நீங்கள் நாட்டில் நடக்கிற நிகழ்ச்சிகளுக்கு எல்லாம் ஒரு உள் அர்த்தம் கற்பிக்காமல் அவைகள் சாதாரணமாக ஏற்பட்டவைகளே என்று தான் கருத வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை நமது மாநில முதலமைச்சர் காமராஜ் மட்டுமே மிகத் தெளிவாக உணர்ந்த நிலையில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் அண்ணாதுரையும் ஒரு மேடையில் பேசியிருக்கிறார்கள், ஆனால் அதைப் பார்த்தாலே தெரியும், அவர்கள் இரண்டு பேர்களும் ஒன்றாக இல்லை, அவர்கள் வேறு வேறுகத் தான் இருக்கிறார்கள் என்றும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றையதினம் நடைபெற்ற அந்தக் கூட்டமானாலும் சரி, அல்லது வேறு கூட்டங்களானாலும் சரி, தப்புக் கருத்துக்களை அது உண்டாக்குமானால், நான் அருள் கூர்ந்து அங்கத்தினர்களை வேண்டிக்கொள்கிறேன், எனக்கு என்று சில கொள்கைகள் இருக்கின்றன, நான் சார்ந்திருக்கக்கூடிய ஒரு கட்சியும் இருக்கிறது, அதற்கு குறிப்பிடத் தக்க அளவு நாட்டில் செல்வாக்கும் இருக்கிறது, அது வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது, இனியும் வளரும் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது, இவைகளை அங்கத்தினர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே கூட்டு சேருவதின் மூலம் உள்ளதைக் கெடுப்பதோ இல்லாததை ஏற்படுத்தவோ எனக்கோ அல்லது நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கோ முறை அல்ல என்பதை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற தடவை கவர்னர் பெருமானுடைய உரை நிகழ்ந்த நேரத்திலும், அதற்குப் பிறகு இந்தத் தடவை நடைபெற்றபோதும், அதற்குப் பிறகும் நான் ஒரு மாறுதலை இங்கு காண்கிறேன். சென்ற தடவை நாங்கள் திராவிட நாடு பிரிவினையைப் பற்றி பேச ஆரம்பித்த நேரத்தில் அது, காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்கு மெத்த மன எரிச்சலை உண்டு பண்ணியது. ஆனால் இந்தத் தடவை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் அமைச்சர்களில் பல பேர்களுக்குக் கூட அதைப் பற்றி விளக்கம் அறிந்து கொள்ள ஆவல் ஏற்பட்டதை நான் காண்கிறேன். மிகவும் வரவேற்கிறேன். அந்த ஆவலினால் தான் நமது போலீஸ் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள், திராவிட நாடு என்று நீங்கள் கேட்பதற்கும் தமிழ் நாடு என்று ஆதித்தன் அவர்கள் கேட்பதற்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று கேட்டார்கள். பழுத்த தேச பக்தராகிய சர்தார் வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் கூட, உங்கள் திராவிட நாடு கோரிக்கையை ஆந்திரர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்று கேட்டார்கள். இந்த அளவு உங்கள் ஆவலைத் தூண்டியிருப்பதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : என்னைப் பொறுத்த மட்டில் கனம் அங்கத்தினர் ஆதித்தன் அவர்களும் காரணம் என்று சொல்வேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : நான், ஆதரவு என்று குறிப்பிடவில்லை, ஆவல் என்று தான் குறிப்பிட்டேன். ஆதரவு பெற்று விட்டதாகக் கருதி என்னை நாளை எமாற்றிக் கொள்ளவில்லை. ஆவல் கிளம்பியிருக்கிறது. சென்ற தடவை இம்மாமன்றத்தில் நடைபெற்ற

[Sri C. N. Annadurai]

[13th February 1958]

விவாதத்தின் போது நிதியமைச்சர் அவர்கள் இத்தகைய பிரிவினை உணர்ச்சிகளை விட்டு விட வேண்டும் என்று தெளிவாக என்னிடம் சொல்லி வாதத்திற்காக ஒரு வார்த்தையை சேர்த்துக்கொண்டு, இதை விட்டு விட முடியாவிட்டால் கொஞ்ச நாளுக்கு ஒத்தியாவது வைக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை, வட நாட்டிலுள்ள சில ஏடுகள் நிதியமைச்சர் சுப்பிரமணியம் பிரிவினையை ஆதரிக்கிறார் என்று கண்டித்தும் எழுதின. அதே முறையில் இந்த முறை ஆச்சாரியார் அவர்களுடன் சேர்ந்து பேசிய கூட்டத்தில், பிரிவினையைப் பற்றி பேசிய நேரத்தில் அவர்கள், அதைப் பற்றி இப்பொழுது பேச வேண்டாம் இப்பொழுது இந்தியைப் பற்றி மட்டும் பேசலாம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பிரிவினையை அவர் ஆதரிக்கவில்லை. நிதியமைச்சர் சுப்பிரமணியத்தைப் பற்றி எந்தெந்த வட நாட்டுப் பத்திரிகைகள் தாறுமாறாக எழுதினவோ அவைகள் ஆச்சாரியார் அவர்களைப் பற்றியும் எழுதியது. இதனால் இரண்டு பேருக்கும் கிடைக்கவேண்டியது கிடைத்து விட்டது என்று நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்று யாரும் நினைக்காதீர்கள். வட நாட்டில் உள்ளவர்கள் இரண்டு தமிழர்கள் ஒன்றாக சேர்ந்து விட்டால் சந்தேகப்படுகிறார்கள் என்பதை இது எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு அத்தகைய ஐயப்பாடு ஏற்பட்டதைப் போல் இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் ஐயப்பாடு ஏற்பட்டதால் தான் அவர்கள் இந்தப் பேச்சுகளில் என்னைப் பற்றி அதிகமாக, ஒரு புதிராக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் புதிராக இருக்கிறேன் என்று யாராவது கருதினால் நான் அருள் கூர்ந்து அவர்களை மன்னாடித் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எனக்கு என்று இருக்கிற சில கொள்கைகளுக்காகவும், நான் பரப்பவேண்டுமென்று கருதுகிற சில திட்டங்களுக்காகவும் அனைவரையும் பிருத்தவியையும் நாட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையில் நான் தேடித் தேடிச் செல்கிறேன், நாடி நாடிப் பார்க்கிறேன், ஓடி ஓடி அழைக்கிறேன், கிடைக்கிற உதவிகளை எல்லாம் பெருகிறேன், ஆனால், அதே நேரத்தில் எங்களுக்கு இருக்கிற கொள்கைகளை விட்டு விட வேண்டுமென்று யாரும் எதிர் பாரக் மாட்டார்கள். ஆகவே, சில அங்கத்தினர்கள் மெத்த அன்புடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்பார்களேயானால் எங்கள் அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு மாறுதல் இல்லாத நிலையில் ஒத்துழைப்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றைக்கும் தயாராக இருக்கும் என்பதை நான் வெளிப்படுத்திக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படைக்கருத்துக்களுக்கு மாறுபாடு இல்லாமல் ஒத்துழைக்கக்கூடிய ஒரு சம்பவம் மெத்த ஐயப் பாட்டிற்கும், விவாதத்திற்கும், சந்தேகத்திற்கும், சவாலுக்கும் இடமளிக்கத் தக்க வகையிலும் மொழியைப் பற்றிய பிரச்சனைகள் இன்றைய தினம் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இம்மொழிப் பிரச்சனையைப் பற்றி நிதி அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சருமான கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள், இந்த மாமன்றத்தில் விவாதித்தால் அதில் வாதப் பிரதிவாதங்கள் அதிகமாகப் போகும் என்ற காரணத்தால் ஒரு கமிட்டியில் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் கூடி ஒன்றாகப் பேச வேண்டுமென்று அன்போடு அழைத்தார்கள். நான் அதை மெத்த மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டேன். அந்தக் கமிட்டி இரண்டு தினங்கள் கூடிற்று. அதில் அதற்கு முன்னாலே தயாரித்த ஒரு அறிக்கையைப் பற்றி முதல் நான் விவாதம் நடந்தது. அந்த விவாதத்தை ஓட்டி சில திருத்தங்களை சேர்த்து இரண்டாவது நான் விவாதம் நடந்தது. இவ்விதமாக இரண்டு நாட்கள் கமிட்டியினுடைய நடவடிக்கைகள் நடைபெற்றன. அதிலே செய்யப்பட்ட முடிவுகளைப் பற்றி வெளியில் சென்று நான் சொல்லவும் இல்லை, பத்திரிகையில் எழுதவும் இல்லை, பொதுக்கூட்டங்களில் பேசவும் இல்லை. நிதி மந்திரி அவர்களும் அப்படித்தான் இருந்தார்கள், என்று கருதுகிறேன். அதற்கு பிறகு, ஒரு திங்களுக்கு முன்னால் என்று கருதுகிறேன், டெல்லியில் பத்திரிகை நிருபர்களிடம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாக பத்திரியில் பார்த்தேன். அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உட்பட அனைவரும் அறிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதையும் நான் பெரிதாக கொள்ளவில்லை. ஆனால் அதை வைத்துக்கொண்டு எனக்கு மாசு கற்பிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து கொண்ட சில ஏடுகள் அண்ணாத்துரை தமிழர்களுக்கு துரோகம் செய்து

13th February 1958]

[Sri C. N. Annadurai]

விட்டான், ஹிந்தியை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டான் என்று எழுத ஆரம்பித்தன. அப்பொழுதுதான் நான் கமிட்டியில் நடைபெற்ற விஷயங்களைப் பற்றியும் அங்கு ஏற்பட்ட நிலைமைகளைப்பற்றியும் எடுத்துரைக்க வேண்டியவனானேன். அதற்காக நான் வெளியிட்ட அறிக்கை இன்னும் என்னுடைய உறுதியான கொள்கையாக இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் நான் வெளியிட்டதை இங்கு சுருக்கமாக மறுபடியும் சொல்வதற்கு தங்களுடைய அனுமதியைக் கோருகிறேன். இந்தக் கட்டத்தில் எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து பேசி முடிவு எடுக்கப்படுவதற்கு இது ஒரு சர்வ கட்சி கூட்டமாக அமைக்கப் படவில்லை என்று நான் இன்னமும் கருதுகிறேன். “So far as is possible a unified opinion at least in the problem” என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த முறையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அதனை இங்கே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன். அந்த முறையிலே அங்கு கூடியிருந்த நாங்கள், ஒரு புறத்திலே நான் இருந்தேன், மற்றொரு புறத்திலே ஆங்கில மொழியை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள், ஆங்கிலேயருக்குப் பிறந்தவர்கள் என்று கருதத்தக்க அளவில் தேசிய உணர்ச்சி படைத்தவர்கள் இருந்தார்கள், ஒரு புறத்திலே பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சித் தலைவர், ஹிந்தி அல்லவோ தேசிய மொழி என்று அழுத்தந்திருந்ததாகப் பேசக்கூடிய சின்னதூரை இருந்தார்; ஹிந்தியை கட்டாய பாடமாக்கியிருந்தால் இந்தக் கர்மம் வந்திராது என்று கனிவோடு பேசிய சாதாரண வேதாத்தினம் பிள்ளை ஒருபுறம் இருந்தார். இந்தத் தொல்லையை அடுத்த தலை முறையைச் சேர்ந்தவர்கள் பார்த்துக் கொள்ளட்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் ஒரு புறம் இருந்தார். இத்தகைய பல்வேறு முரண்பட்ட கொள்கைகளைப் படைத்தவர்கள் அங்கு கூடி, அவர்களுக்குள் ஒரு ஒருமைப்பாடு—கருத்தொற்றுமை—காணவேண்டியிருந்தது. 1965-ல் நம்மை எதிர்நோக்கியிருக்கும் ஆபத்து, அன்றைக்கு வரவிருக்கின்ற நெருக்கடி, அதிலிருந்து எப்படித் தப்பித்துக் கொள்வது என்பதுதான் எங்களது உள்ளத்தில் மேலோங்கியிருந்தது. அந்தக் கூட்டத்திலே பேசிய பேச்சுக்கள் குறிப்பு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவைகளில் ஒரு எழுத்தைக்கூட இன்னும் நான் மறந்து விடவில்லை. அப்போது பேசிய பேச்சில் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். ‘நமது முதலமைச்சர் அவர்களைத்தான் நாங்கள் நம்பியிருக்கிறோம். அவர்களால்தான் இப்படிப்பட்ட சிக்கலான பிரச்சனைகளைச் சாதித்துத் தர முடியும்’ என்று சொன்னேன். நிதி அமைச்சரும், முதலமைச்சரும் சொன்னார்கள் “அவரவர்களுக்குக் கட்சி இருக்கின்றது. அந்தந்த கட்சிக் கென்றுசில கொள்கைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்பெல்லாம் விட்டுக் கொடுக்கச் சொல்லவில்லை. அனைவரும் கூடி, மத்திய சர்க்காரிடம் போராடி, வரவிருக்கும் ஆபத்தைத் தடுக்க என்ன செய்யலாம் என்ற முறையில் சொல்லுங்கள்” என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்னும், அந்தக் கமிட்டியில் ஹிந்தியைக் கட்டாயமாகப் புகுத்தினால் எனக்குத் தானே நல்லது என்று சொன்னார்கள். ஆங்கிலத்தில் “It is to your advantage” என்று சொன்னார். நம்மில் பலபேர் இவ்வளவு வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவ்வளவு வெளிப்படையாகச் சொன்னார்கள்—பிளையினாகச் சொன்னார்கள். நான் சொன்னேன் “இங்கு நாம் கட்சி வளர்ச்சிக்காகக் கூடவில்லை. கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட”.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : கட்சி நோக்கத்தோடு பேசினால் உங்களுக்கு அட்வான்ட்டேஜ் என்று சொன்னேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : கட்சிக்கு அப்பால் என்று சொன்னேன். “திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டமல்ல இது. முதலமைச்சர் விரும்புவதானால், என்னுடைய கட்சிக்கு சாதகமாக இதை ஆக்கிக்கொள்ளத் தயார்” என்று சொன்னேன். இவ்வளவும் நான் சொல்வதற்குக் காரணம், ஹிந்தியை தேசிய மொழியாக, அல்லது ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா வேண்டாமா என்று அங்கு கலந்து பேசப்படவில்லை.

[Sri C. N. Annadurai]

[13th February 1958]

அப்படிக்க கலந்து பேசப்படவில்லை என்பது மாத்திரமல்ல, அதற்காக அமைக்கப்பட்ட கூட்டமும் அல்ல அது. அதற்காக அழைக்கப்பட்ட கூட்டம் அல்ல என்பது மாத்திரமல்ல, அதற்கான ஒரு சூழ்நிலை அப்போது இல்லை. அப்போது கேரகமிட்டியின் அறிக்கை வெளி வந்திருந்தது. அப்படி வெளி வந்த அறிக்கையினால் நமக்கு வரவிருக்கின்ற விபத்தினிலிருந்து நம் நாட்டு மக்களைக் காப்பாற்ற பொறுப்புள்ள ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் எண்ணி, அனைவரும் கூடிக்கலந்து பேசலாம் என்று அழைத்திருந்தார்கள். ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டுமா, வேண்டாமா என்று என்னைக் கேட்டால், என்னை அல்ல—நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியிலுள்ள யாரை கேட்டாலும்—நாங்கள் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது மட்டுமல்ல, தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது தட்டி எழுப்பிக் கேட்டாலும்—வேண்டாம், வேண்டாம் என்றுதான் சொல்வோம். வேண்டாம், வேண்டாம் என்பதை நாங்கள் வெளியில் மட்டுமல்ல, சிறைச்சாலைக்குள்ளேயிருந்தும் சொல்லியிருக்கிறோம். சிறைச்சாலைக்குள்ளேயிருந்து மட்டுமல்ல, இரண்டு வாலிபத் தோழர்கள்—பிணமானவர்கள்—பிணமாகிற நேரத்திலே கூட ஹிந்தி வேண்டாம், வேண்டாம் என்றுதான் சொன்னார்கள். 1937-ம் ஆண்டை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைக் கொண்ட நாங்கள், ஒரு கமிட்டியில் உட்கார்ந்து, எங்களுடைய அடிப்படைக் கருத்துக்களை விட்டுவிடுவோம் என்று நீங்கள் எப்படி எதிர்பார்க்கலாம். இப்படி விட்டுவிட்டதாகப் பொருள்படும்படி வேறு யாராவது பேசினால் மறுப்பு அளித்திருப்பேன். நம் நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நான் கையெழுத்து போட்டுவிட்டதாகச் சொன்னதாக நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் எந்தக் கூட்டத்திலும் கையெழுத்துக் போட்டதாகச் சொல்லவில்லை. கையெழுத்திற்கு நான் மதிப்பு கொடுப்பவன் அல்ல. கையெழுத்தை விட வார்த்தைக்குத் தான் மதிப்புக் கொடுப்பவன் நான் என்று திரும்பத் திரும்ப சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : நிதி அமைச்சர் சொன்னதாக பத்திரிகையிலே வந்தது. பத்திரிகையிலே வந்தது மட்டுமல்ல, நேற்றைய தினம் பேசிய கணம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி அவர்கள், கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு இப்போது இல்லையென்று சொல்கிறாரே என்று ஆழ்ந்த வருத்தத்தோடு கேட்டார்.

SIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : திருத்திக் கொண்டேன் என்பதை கணம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : இப்போது நான் ஹிந்தியை ஏற்றுக் கொண்டேனா, இல்லையா என்பது பிரச்சனை அல்ல. அண்ணாதுரை தமிழருக்குத் துரோகம் செய்துவிட்டார் என்று பத்திரிகையெல்லாம் எழுதியது. அப்போதே, நிதி அமைச்சர் “கையெழுத்துப்போட்டார் அண்ணாதுரை” என்று சொல்லியதாகச் சில பத்திரிகைகளில் வந்தது. சண்டைகளை பத்திரிகைகள்தான் மூட்டி விரகின்றன என்பது தெரிகின்றது. என்றாலும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முதலிலேயே மறுத்திருக்கலாம் அண்ணாதுரை கையெழுத்துப் போடவில்லையென்று கையெழுத்துப் போட வில்லை என்பதை தாம்பரம் கிரிஸ்தவக் கல்லூரிக் கூட்டத்தில்தான் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னால் மதுரை சென்றார்கள். வேறு பல இடங்களிலும் பேசினார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மதுரைக்குப் பின்னால் சென்றேன்.

13th February 1958]

SRI C. N. ANNADURAI : எங்களுடைய கையெழுத்தைப் போடும்படி கோரப்பட வில்லை. அப்படிக்க கையெழுத்தைப் போடும்படி கோரப்பட்டிருந்தால் அதிலே என்னுடைய கழகத்தின் கொள்கையையும், என்னுடைய சொந்தக் கருத்தையும் சேர்த்து “மினிட் ஆப் டிஸென்ட்” எழுதி அதோடு இணைத்திருப்பேன் என்று நான் பொதுமக்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. முதல் கூட்டத்தில் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் அவர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லி, இதில் அபிப்பிராயப் பேதங்கள் இருக்கின்றன, ஆகையால் மினிட் ஆப் டிஸென்ட் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட அவசியம் ஏற்படாததால் யாரும் கொடுக்கவில்லை. இரண்டாவது நாள் கூட்டத்திற்கு போகும் முன்பு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் வி. கே. ராமசுவாமி முதலியாரை அவரது அறையிலே சந்தித்தேன். அப்போது, அவர் சொன்னார்கள், “இந்த அறிக்கை வழம-வழம என்றிருக்கிறதே, இதை எப்படி நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும், அதில் நம் கருத்துக்களைச் சேர்க்கலாமே” என்று சொன்னார்கள். கூட்டம் முடிவின்ற நேரத்தில் கனம் அமைச்சர்களைக் கேட்டார்கள், நாங்களெல்லாம் கூட எங்கள் கருத்துக்களை வைக்கலாமா ? என்று. ஆனால், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவரவர்கள் கருத்தை எழுதவதற்கு ஒருமைப்பாடும், வலிவும் இருக்காது என்றார். சர்க்காருடைய கருத்தை வலுவாக்க விரும்பினோம். அந்தக் கூட்டத்தின் நிலைமை அப்படி இருந்தது. It was dangerous sometimes to strengthen the hands of the Government but not this time. All the parties want to strengthen the hands of the Government என்று நான் சொன்னேன். அதே நேரத்தில் கட்சியின் கொள்கைகளை, கோட்பாடுகளை, உயிரினும் மேலாக கருதுகின்ற நான், அடிப்படைத் தத்துவங்களை விட்டு விடக் கூடாது என்பதை உணர்ந்து பார்த்து அன்றைய கூட்டத்தில் சொன்னேன். ‘After so much of adjustment on the part of the Madras Government, there is aggression on the part of the Central Government. If we analyse the problem, you will come to the only conclusion that you have been paying homage to the false God till this time’ என்ற வாசகங்களைச் சொன்னேன். இவைகளெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அடிப்படைக் கருத்துக்கள். ஆக, அவைகளை நான் வலியுறுத்த, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதுபோல் ஹிந்தி என்றிருப்பதை சிகப்புப் பென்சிலால் அடித்து மறுத்தீர்களா? என்று கேட்டால், மறுக்கவில்லை. ஏன் மறுக்கவில்லை என்றால், ஹிந்தி இன்றையதினம் புகுத்தப்படவில்லை. இன்றையதினம் அரசியல் சட்டப்படி இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் ஆட்சி மொழி—அபிஷியல் லாங்குவேஜ்—ஹிந்தி. இப்போது இருக்கும் பிரச்சனை 1965-க்குப் பிறகு ஆங்கிலத்தை அறவே நீக்கி விரிவதா இல்லையா, அப்படி நீக்குவதற்கு என்ன வழி முறைகள் செய்யவேண்டும் என்பது தான். இது குறித்துத்தான் பேசப்பட்டது. கேர் கமிட்டிக்கும் இதுதான் கோரிக்கையே தவிர ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்று தீர்மானிக்க வேண்டிய பெரும் ாறுப்பு அரசியல் சட்டத்தைத் தீட்டிய நேரத்தில் இருந்தது. அந்த நேரத்திலே அரசியல் அந்தகாரத்தில் நின்றவன் நான். அரசியல் ஒளி நிரம்பிய இடத்தின் வெளிச்சத்தில் நின்றிருந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது செய்திருக்கலாம். அதே கூட்டத்தில் நான் கேட்டேன். “14 மொழிகளை தேசிய மொழிகளாக அரசியல் சட்டத்தில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறீர்களே ? இப்படி 14 மொழிகளை தேசிய மொழிகளாக ஒப்புக்கொண்ட நீங்கள், ஆங்கிலம், ஹிந்தி இரண்டையுமே ஏன் ஆட்சி மொழிகளாக ஒப்புக்கொண்டிருந்திருக்கக்கூடாது” என்று. அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் சொன்னார்கள் அந்த நேரத்திலே ஹிந்தி பற்றிய கருத்தும் சூழ்நிலையும் அப்படி இருந்தது என்று. அவரது உள்ளுணர்ச்சியை மெத்த மதித்தேன். அதைப் போலவே, அன்றைய கூட்டத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை எடுத்து ஆராய்ந்து பார்த்தாலும், நான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஹிந்தி கூடாது என்று எடுத்துச் சொல்வதையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனி நாடு கோருகிறது என்பதையும் அடிப்படையாக வைத்துத்தான் என்னுடைய

[Sri C. N. Annadurai]

[13th February 1958]

கருத்துக்களை தெரிவித்திருப்பது தெரியும். சர்தார் வேதரத்தனம் பிள்ளை, ஹிந்தியை அந்தக் காலத்தில் கட்டாயமாகப் படித்திருந்தால் இந்தத் தொல்லைகள் வந்திருக்காதே என்று அவர்கள் உருக்கத்தோடு சொல்லி கொண்டிருந்த நேரத்தில், அந்தக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் முறைப்படி தலைமை வகித்த முதலமைச்சர் குறுக்கிட்டு, “பழைய விஷயங்களைக் கிரா தீர்கள்” என்று சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளையைக் கேட்டுக் கொண்டார். நானும் சொன்னேன். சர்தார் வேதரத்தினம் பிள்ளை “ஹிந்தியை கட்டாயமாக்கினால்தான் ஒற்றுமை ஏற்படும்” என்று சொல்கிறார், நானும் என்னைச் சார்ந்திருப்பவர்களும் “நம் நாடு இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து விட்டால் நல்லது என்று கருதுகிறோம். இந்த இரண்டுமே இப்போது நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்படுவது அல்ல. ஆகவே, அவற்றைப்பற்றி பேசத் தேவையில்லை” என்று நானும் எடுத்துச் சொன்னேன். அப்போது பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சின்னதுரை அவர்கள் மெத்த ஆக்ரோஷத்தோடு “ஹிந்தி தானே தேசிய மொழி. இப்போது பேசுவதைப் பார்த்தால் ஆங்கிலம் அல்லவோ என்றென்றைக்கும் இருக்குமென்று தோன்றுகிறது” என்று சொன்னார். அப்படிச் சொன்ன நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்து “ஹிந்தி உமக்கு தேசிய மொழி எனக்கு அது தேசிய மொழி அல்ல என்று சொல்கிறேன் உட்காருங்கள்” என்று சொன்னார். இப்படி எனக்கு இனிப்பு புணங்கள் இனிப்பு பண்டங்கள் இவ்வளவும் தந்து அதற்குப் பிறகு அண்ணாதுரை ஹிந்தியை ஒத்துக்கொண்டார் என்று சொல்லி விட்டார்கள். ஆசாரியாரும் நானும் பேசிய கூட்டத்திலே.....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இனிப்புப் பண்டங்களை கண்டு நீங்கள் மயங்கி விட்டதாக உங்கள் கட்சியினர் நினைத்திருக்கலாம்.

SRI C. N. ANNADURAI : என்னுடைய கட்சியினர் யாரும் அப்படி நினைக்கவில்லை. அப்படி எங்கள் கட்சிக்கு மாசு கற்பிக்க வேண்டுமென்று நினைப்பவர்களுக்கு தாங்கள் உடந்தையாக இருக்கலாகாது என்பதற்காகத்தான் நான் இவ்வளவும் சொன்னேன். ஆசாரியார் அந்தக் கூட்டத்தில் “எனக்கு இருக்கும் அனுபவம் அண்ணாதுரைக்கு இருந்திருந்தால் அந்தக் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கே போயிருக்க மாட்டார்” என்று சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன வாசகத்தை பல்வேறு கோணங்களிலும் நான் கவனித்தேன். பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து கவனித்து, அவர் பேசிய பிறகு நான் பேசவில்லை. நான் பேசிய பிறகு அவர் பேசினார். நான் சொன்னேன் “அந்தக் கமிட்டிக்குப் போனது தவறு என்று சொல்வீர்களே யானால், ஒரு சமயம் அனுபவக் குறைவினால்தான் அப்படிச் செய்தேன். இப்படிப்பட்ட கமிட்டிகளைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு அனுபவக் குறைவுதான்”. இப்படிப்பட்ட அமைச்சர்களிடத்தில் எனக்கு அனுபவக் குறைவு என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். (சிரிப்பு). கணம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அண்ணாதுரை தனக்கு அனுபவம் இல்லை என்று ஒப்புக்கொண்டதாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அனுபவம் இல்லை என்று எடுத்துச் சொல்வதுதான் அனுபவத்தைப் பெறுவதற்கான வழி என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எல்லா அனுபவமும் எனக்கு வந்து விட்டது என்று சொல்லிக்கொள்ள நான் தயாராயில்லை. எனக்குச் சில விஷயங்களில் அனுபவம் இல்லை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அனுபவம் இல்லாத காரணத்தினாலே கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு வந்து, உடனே நழுலிக் கொள்கிறேன் என்று சில பத்திரிகைகள் எழுதியிருக்கின்றன. அது தவறு என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு விவாதமும் நடந்ததற்குக் காரணம் நான் அந்தக் கமிட்டியிலே உட்கார்ந்தேன் என்பதால் மட்டுமல்ல. கமிட்டியிலே இடம் பெற்று இருந்த நான் ஆச்சாரியாருடன் இந்தியை எதிர்க்கும் கூட்டத்திலே கலந்துக் கொண்டவுடனே, இங்கே வந்து கமிட்டிக் கூட்டத்திலே கலந்து கொண்டுவீட்டுப் பிறகு ஆச்சாரியாரிடத்தில் போய் இந்தியை எதிர்க்கிறேன்

13th February 1958] [Sri C. N. Annadurai]

என்று சொன்னதாக அமைச்சர்களும், மற்றும் அமைச்சர் கட்சியைச் சேர்ந்த பலரும் மன எரிச்சலுடன் சில இடங்களில் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆச்சாரியார் அவர்களுடன் நான் இலட்சுமிபுரம் கூட்டத்தில் பேசியது மட்டுமல்ல. 1956-57-லே ஆச்சாரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டிலேயுள்ள பலதரப்பட்ட கட்சித் தலைவர்களையும், உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ராஜா சர் முத்தைய்யச் செட்டியார் அவர்களையும், பல்சிலைக்கழகத் துணைவேந்தர்கள் போன்றோர்களையும், மற்றும் பலரையும் அழைத்து ஒரு விவாதத்தை நடத்தி, ஆங்கிலம்தான் நீடித்து ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று கையொப்பம் வாங்கினார்கள். தமிழ் அரசுக் கழகத் தலைவர் ஸ்ரீ ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களும் அதிலே கையெழுத்திட்டார்கள். ஆகவே, லட்சுமிபுரம் கூட்டத்திலே ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்கவேண்டுமென்று சொன்னது ஒரு விசித்திரமான சம்பவம் இல்லை. 1956-லேயே இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றது. கௌஹத்தித் தீர்மானம் எப்படிப் பட்டது என்பதை விளக்குவதற்காக இலட்சுமிபுரத்தில் கூட்டம் போட்டார்கள். ஆச்சாரியார் அவர்களை அந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி விளக்கிக் கூறவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டேன். அந்தக் கூட்டத்தில் நான் பேசியதை அமைச்சர் அவர்களும் தெரிந்துகொண்டிருக்க முடியும் என்று சந்தேகிதேன். ஏனென்றால், என்னுடைய பேச்சுக்கள் எல்லாம் லி.ஐ.டி. குறிப்பாளர்களால் குறிப்பு எடுக்கப்படுகின்றன. அந்தக் கூட்டத்தில் நான் பேசிய பேச்சு அவ்வாறு எடுக்கப்பட்டதோ, என்னவோ தெரியவில்லை. நேற்றையதினம் பேசும்பொழுது கணம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள், தலைவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்பது எனக்கு அதிகார பூர்வமாகத் தெரியும் என்று சொன்னதினால் பொதுவாக என்னுடைய பேச்சுக்கள் குறிப்பு எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கணம் தலைவர் அவர்களைய பேச்சைப்பற்றி நான் அவ்வாறு சொல்லவில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : என்னுடைய மனதுக்கு மெத்த ஆறுதல். ஏனென்றால், இழிமொழியினால் மந்திரிகளைத் தாக்குவதாக போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது என்னுடைய பேச்சல்ல என்று சொன்னதிலே மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வேறு யாராவது கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவ்வாறு பேசியிருக்கிறார்கள் என்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால், உண்மையிலேயே அவர்களைத் திருத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்வேன் என்று உறுதி அளிக்கிறேன். ஆனால், அதேமாதிரி காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்கமாட்டேன். அவர்கள் பேசப் பேசத்தான் நாங்கள் வளருகிறோம். (சிரிப்பு). ஆகையால் அவர்கள் தாராளமாகப் பேசட்டும்.

SRI A. MARIAPPAN : On a point of order, Sir, கணம் அண்ணாத்தரை அவர்கள் சேலம் கூட்டத்தில் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி கேவலமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். 3,000 வோட்டுகள் அதிகம் பெற்று . . .

MR. SPEAKER : இது “பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்” அல்ல.

SRI C. N. ANNADURAI : நான் பேசவில்லை என்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள். இலட்சுமிபுரம் கூட்டத்திலே ஆச்சாரியாருடன் கலந்து பேசியதாலே, நான் சென்னைக்கு சர்க்காருக்கு, அந்தக் கமிட்டியிலே உட்கார்ந்ததன் காரணமாக, துரோகம் செய்து விட்டேன் என்று அவர்கள் கருதுவதாக வெளியிலே பேசப்படுகிறது. சென்னை சர்க்கார் கூட்டிய அந்தக் கூட்டத்தில் நான் மட்டுமல்ல, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ இராமஸ்வாமி முதலியார் அவர்களும் இருந்தார்கள். ஆச்சாரியார் நடத்திய இலட்சுமிபுரம் கூட்டத்திலே நான் கலந்து கொண்டதைப் போலவே 22-12-57-ல் கோகலே மண்டபத்தில் மொழிப் பிரச்சனைப் பற்றி ஆச்சாரியார் அவர்கள் நடத்திய கூட்டத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ இராமஸ்வாமி முதலியாரும் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கோகலே மண்டபக் கூட்டத்தில் தான் அங்கே நிறைவேற்றிய தீர்மானத்திற்குப் பிறகு சுலோகம்

[Sri C. N. Annadurai] [13th February 1958]

தரவேண்டுமென்பதற்காக ஸ்ரீ கோதண்டராவ் அவர்கள் “English ever ; Hindi never” என்ற கோஷத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஸ்ரீ இராமஸ்வாமி முதலியாரும் அன்றையக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள். அதைப் போலவே தான் நானும் இலட்சுமிபுரம் கூட்டத்திலே கலந்துக் கொண்டேன். ஆனால் அவருக்கு இருக்கின்ற அதிருஷ்டத்தைப் பாருங்கள். எனக்கு இருக்கின்ற துரதிருஷ்டத்தைப் பாருங்கள். (சிரிப்பு) அவர் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டால் அமைச்சர்களுக்கோ, நாட்டுக்கோ, மற்றவர்களுக்கோ ஐயப்பாடு ஏற்படவில்லை. ஆனால் நான் கலந்துக் கொண்டால் . . .

THE HON. SRI K. KAMARAJ : நீங்கள் எங்கே போய்ப் பேசினாலும் எங்களுக்கு ஐயப்பாடு இல்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : நேற்றைய தினம் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசியதையெல்லாம் கேட்டிருப்பார்களேயானால் இப்படிச் சொல்லமாட்டார்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : மந்திரிகளுக்கும் பயம் இல்லை என்று சொன்னேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : மந்திரிகளுக்கு இருக்கும் தன்னம்பிக்கையை நான் பாராட்டுகின்றேன். ஆகையினால் நான் ஆச்சாரியாருடன் கலந்து பேசியதால் ஒரு அரசியல் விபத்து வந்து விட்டது என்று பலர் பேசியதை நான் விரும்பவில்லை. உண்மையிலேயே அப்படிப்பட்ட கருத்து வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் சிலர் காமராசரை கவிழ்க்க வேண்டும் என்று நான் ஆச்சாரியாருடன் ஒத்துழைக்கிறேன் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். நமது அரசாங்கத்தின் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பேச வேண்டும் என்றால் அதற்கு நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அடிக்கடி அவர் பேசிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் அவர் யாரிடத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Don't make it unpleasant.

MR. SPEAKER : கனம் அண்ணாதுரை தொடர்ந்து பேசலாம்.

SRI C. N. ANNADURAI : ஆகையினால் பெரிய அரசியல் விபத்து ஏற்பட்டுவிட்டது என்று கருதினார்களேயானால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி அதைரயப்படாமல் இருப்பதுதான் நல்லது என்று அவர் சொன்ன கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். கமிட்டியில் நான் எடுத்த முடிவை மாற்றிக்கொண்டுவிட்டேன் என்று எடுத்துச் சொல்வதும் கமிட்டியில் நான் ஹிந்தி மொழியை ஆதரித்து விட்டேன் என்று எடுத்துச் சொல்வதும் ரொம்பவும் பொருத்தமற்றது என்பதை மறுபடியும் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். கருத்துக்களை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் நான் அதை மாற்றிக்கொள்ள தயங்க மாட்டேன் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட தைர்யத்தையும் நான் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்திலிருந்து பெறுகிறேன். ஆச்சாரியார் காலத்தில் புகுத்தவேண்டுமென்று கொண்டுவரப்பட்ட கல்வித் திட்டம் பிறகு தேவையில்லை என்று கூறி தமது கருத்தை மாற்றிக்கொண்டவர், தட்சண பிரதேசம் அமைய வேண்டும் என்று முதலில் சொன்ன கருத்தை பிறகு மாற்றிக்கொண்டவர் அவர். அவருடைய துணைவரார் பார்த்து நான் அனுபவம் பெறுகிறேன் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹிந்தி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அந்த நிலைமை ஏற்படவில்லை. ஹிந்தி ஆட்சி மொழியாக

13th February 1958] [Sri C. N. Annadurai]

இருப்பதா இல்லையா என்ற பிரச்சனையை நான் கவனிக்கவில்லை. எனக்கு இருந்த பிரச்சனை 1965-க்குப் பிறகு ஆங்கிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா அதற்குப் பிறகு இந்தி இருக்குமா என்ற கவலை இல்லாததால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் சொன்னபடி “அவர்கள் வெளியே பிரிந்து போகவேண்டியவர்கள்தானே, அவர்களுக்கு அகில இந்திய பாஷையைப்பற்றி கவலை இல்லை.” என்று சொன்னதாகப் பார்த்தேன். அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆகையால் என்னுடைய நிலைமை என்ன என்பதை அதில் நான் எடுத்துச் சொல்லவில்லை.

அடுத்தப்படியாக கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சில அறிவுரைகளை தந்திருக்கின்ற காரணத்தினால் நாங்கள் தவறான பாதையில் செல்லவில்லை என்பதை விளக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு பதில் சொல்லுவதும் என்னுடைய கடமை. சென்ற மாதம் 3-ம் தேதி நடைபெற வேண்டிய எங்கள் கூட்டத்திற்கு மட்டும் தடை உத்தரவு போடவில்லை என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே எங்கள் கூட்டத்திற்கு மட்டும் தடை உத்தரவு போடவில்லை என்றும் திராவிடக் கழக கிளர்ச்சிக்கும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் நடவடிக்கைகளுக்கும் தடை உத்தரவு போடப்பட்டிருந்தது, அதனால்தான் எங்களுடைய கூட்டத்திற்கும் செக்ஷன் 41-ன்படி தடை உத்தரவை போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தத் தடை உத்தரவை எங்கலிடத்திலும் வீச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அப்படி தடை உத்தரவு வீசியது மூன்றாம் தேதிக்கு மட்டும் அல்ல, 4, 5 தேதிகளில் நடைபெற வேண்டிய கூட்டங்களுக்கும் தடை உத்தரவு போடப்பட்டது என்றும் சொன்னார்கள். இந்த மூன்று நாட்களுக்கு தடை உத்தரவு போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நாகர்கோவில் மாநாட்டிற்கு முன்னதாகவே, 4, 5 தேதிகளில் கூட்டம் போட வேண்டுமென்பதற்கு அனுமதி கேட்கப்பட்டது. அந்த வட்டாரத்திலுள்ள எங்கள் கழகத் தோழர்கள் கேட்டுக் கொண்டதனால் அன்று கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 4, 5 தேதிகளுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாகவே அப்படி தீர்மானிக்கப்பட்டது என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மூன்றாம் தேதி கூட்டம் நடைபெற அனுமதித்திருந்தால் கிளர்ச்சிகளும், காலித் தனங்களும் அதிகமாயிருக்கும் என்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் அமுத்தந்திருத்ததாகக் கூறினார்கள். நான் அதைவிட அமுத்தந்திருத்ததாக இப்போதும் சொல்கிறேன். மூன்றாம் தேதி கூட்டம் நடைபெறுவதற்கு அனுமதித்திருந்தால் காலித்தனங்களும், கிளர்ச்சிகளும் கண்டிப்பாக நடந்திருக்காது. நடைபெறவும் அனுமதித்திருக்கமாட்டோம். மீறி காலித்தனம் செய்தால் என்ன செய்ய முடியும் என்று யாராவது கேட்பார்களேயானால் நான் பொதுமக்களைக் கெஞ்சிக் கெட்டுக்கொண்டிருப்பேன். மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்தில் காலிகள் கல்களை எடுத்திருந்தால் அவர்கள் காலில் வீழ்ந்திருப்பேன். போலீஸ் தடியடி பிரயோகத்தினால் சாதிக்க முடியாததை சாதிக்கப் பார்த்திருப்போம். அப்போதும் என்னால் முடியாமல் போய் விட்டால் இப்போது என்ன காரியத்தை அமைச்சர் அவை செய்ததோ அதைச் செய்வதற்கு ஆலோசனை செய்ய அவகாசம் கிடைத்திருக்கும்.

கருப்புக்கொடியை ஏன் காட்டுவதற்குத் தீர்மானித்திருந்தோம் என்பதை விளக்க எங்களால் மூன்றாம் தேதி கூட்டம் காட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. கூட்டம் நடந்திருக்கட்டும். அதற்கு மறுநாளை நான்காம் தேதியே “கருப்புக் கொடி காட்டுவது தவறு, தேசத் துரோகமான காரியமாகும். ஆகவே பிரதமருக்கு கருப்புக்கொடி காட்டாதீர்கள்” என்று மக்களை ஏன் இந்த அமைச்சரவை கேட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடாது? அவர்களைக் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு இவர்கள் பேசுவதற்கென்ன இன்றைக்கு எங்களுக்குப் புத்திமதி சொல்ல பல காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் சில அமைச்சர்களும் முன் வந்திருக்கிறார்களே இவர்கள் அன்றைக்கு மக்களிடத்தில் தேசிய பக்தி, தேசிய ஒற்றுமை வளர்வதற்கு கருப்புக்கொடி காட்டுவது குந்தகம் விளைவிக்கும் என்று ஏன் எடுத்துச்

[Sri C. N. Annadurai] [13th February 1958]

சொல்லி கருப்புக்கொடி காட்டாமல் செய்திருக்கக்கூடாது? தவிர ஒரு ஜனநாயக சர்க்கார் மக்களைத் தங்கள் பக்கத்தில் திருப்ப முடியும் என்ற நம்பிக்கையோடு, பெருவாரியான வோட்டுகளைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறவர்கள் அன்றைக்கு மக்களுக்கு புத்தி சொல்லாமல் ஏன் இருந்தார்கள்? இது ஜனநாயக சர்க்கார் இல்லை, போலீஸ் ஸ்டேட் என்பதை நிரூபித்தார்கள். இங்கு மாதிரிமா அப்படி? முதுகுளத்தூரில் என்ன நடந்தது? தொழிலாளர்களை போலீஸ் எப்படி அடித்து நொருக்கிற்று.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : தொழிலாளர்களை அடிக்கவேயில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : தொழிலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது உண்மை. தொழிலாளர்களை அடிக்க வில்லை, சுட்டுக் கொன்றார்கள், வால்பாறையில் ஐந்துபேரை. இத்தனையும் நடைபெற்றதற்குக் காரணம் ஆட்சியாளர்கள் கூறுகிற ஒரே ஒரு சமாதானம் சட்டப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், அமைதி பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், இவர்கள் எல்லாம் பலாத்காரத்தில் ஈடுபடுபவர்கள் என்பதுதான். சப்தத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்த நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதைவிட மக்களுடைய பண்பைப் பாதுகாப்பதற்கு மக்களுடைய உள்ளத்தைக் கட்டியாள்வதற்கு எங்களால் முடியும் என்று காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்கள் குறிப்பாகவும், பொறுப்பாகவும் உள்ள அமைச்சர் அவர்கள் நான்காம் தேதியே முயற்சி செய்திருக்க வேண்டும், ஐந்தாம் தேதியே முயற்சி செய்திருக்கவேண்டும்.

என்னை அடையாளில் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள் என்று ஒருவர் சொன்னதுபோது “என்னையும் நுங்கும்பாக்கத்தில் அடைத்துதான் வைத்திருந்தார்கள்” என்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டு வருத்தப்படுகிறேன். இன்றைக்கு அமைச்சராக இருக்கக்கூடியவருக்கு முன்பு நடந்தது போன்றதான் எனக்கும் இன்று நடந்திருக்கிறது என என் மனதில் தோன்றியது. அந்தக் காலத்தில்—அந்நியர் இருந்த காலத்தில்—ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட நிலை உண்டாயிற்று. ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் இன்று மந்திரியாக இருக்கிறபோது எனக்கு அந்நிலை கிடைத்தது. அதைத்தவிர முறை ஒன்றும் மாறவில்லை என்பதை அறிந்து வருத்தப்படுகிறேன். ஆங்கிலேயர்களின் கொடுமையான ஆட்சிக்கு உட்பட்டு பலவிதமான அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கிற ஒரு அமைச்சர் ஆங்கிலேயர் செய்த கொடுமைகளைப் போல இனி இந்நாட்டில் எவ்வித கொடுமையும் நடக்கக் கூடாது என்று எண்ணியிருக்கவேண்டும். “எனக்கும் அப்படித் தான் செய்தார்கள். இவர்களுக்கும் நான் அப்படியே செய்கிறேன்” என்ற கருத்துப்பலவா கூறுவது? அடையாளில் கொண்டுபோய் எங்களை அடைத்ததற்குச் சமாதானமாக ஒன்று சொன்னார்கள். மாலை ஐந்து அல்லது ஆறு மணிக்கு நாங்கள் கைது செய்யப்பட்டமையினால் சிறைச்சாலை மூடியிருக்கும். அழைத்துச் சென்றிருக்க முடியாது. வேறு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் செல்வதற்கில்லை. ஆகவே அடையாளில் வைத்திருப்பார்கள் என்று சொல்லும்போது சிறிது நகைச்சுவை உண்டாக அடையாறு காற்று நன்றாக வீசக்கூடிய இடமாயிற்றே என்றார். அடையாளில் உள்ள பங்களாக்களில் வீசிக்கொண்டிருக்கும் காற்றை நினைத்துக் கொண்டு அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்த இடம் அறை அல்ல—கொட்டடி 10×8 என்று போட்டிருந்த கொட்டடியில் ஒன்றில் 6 பேர்களும் இன்னொரு கொட்டடியில் 5 பேர்களும் அடைக்கப்பட்டிருந்தோம். கீழே கடப்பைக்கல் போட்ட கொட்டடி. இரவு நேரத்தில் கடப்பைக்கல் எவ்வளவு ஜாலுஜாலுப்பாக இருக்கும் என்பதை மாலையில் நான்கு மணி சமாரங்கு பூங்காவில் உட்கார்ந்து அருபவித்தவர்களுக்குத் தெரியும். கீழே துண்டை விரித்துப் போட்டுக்கொள்ளலாம் என்றாலும் அந்தத் துண்டையும் கூடப் பிடிங்கிக்கொண்டு விட்டார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருக்கும் ப்ராபர்டி ரெகார்டைப் பார்த்தால் தெரியும்.

13th February 1958] [Sri C. N. Annadurai]

மூக்குக் கண்ணாடியைப் பறித்துகொண்டார்கள். சப்ஜெயிலில் செய்வதைப் போல் அறைஞான் கயிற்றைப் பறித்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த விஷயங்களை நான் திருவல்லிக்கேணியில் நடந்த கூட்டத்தில் சொன்னேன். எங்களைக் கொடுமைப்படுத்தினார்கள் என்று சொல்வதற்காக அப்படிச் சொல்லவில்லை. “திரு. ஆச்சாரியார் ஆண்ட காலத்திலும் நாங்கள் கைதுசெய்யப்பட்டோம். அப்போது திரு. பார்த்தசாரதி ஜயங்கார் போலீஸ் கமிஷனராக இருந்தார். அப்போது எங்களைக் கைதுசெய்து போலீஸ் கமிஷனர் ஆபீசில் வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது போலீஸ் கமிஷனராக இருப்பவர் எங்களை இந்த நிலைக்கு ஆளாக்கினார்.” என்று சொன்னேனே தவிர, இப்போது இவ்வாறு நடத்தப்பட்டதால் எங்களுக்கு இமியை வந்துவிட்டதென்றே நாங்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டோம் என்றே சொல்லவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பல கொடுமைகளுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கும் என்பதை அறிந்ததான் நாங்கள் பணியாற்றிவருகிறோம். எங்களைக் கொடுமைப்படுத்தவில்லை என்று கனம் போலீஸ் அமைச்சர் சொன்னார். சில கனம் அங்கத்தினர்கள் “உனக்கு மட்டும் என்ன தனிச் சலுகை?” என்று கேட்டார்கள். எனக்கு மட்டும் தனிச் சலுகை கேட்கிறேன் என்று அர்த்தமில்லை. அவர்களிடம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்: “நாங்கள் உங்களுடைய உட்காருகிறவர்கள், சட்டமியற்றும் இந்த மாமன்றத்திற்கு வந்து உங்களோடு உட்காருகிறவர்கள். நாங்கள் தகுதிக் குறைவுள்ளவர்களாகவும், சமூக அந்தஸ்தில் உங்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்களாகவும் இருக்கக்கூடும். உங்களைப்போன்று நாங்களும் ஜனநாயக உள்ளம்மடைத்தவர்கள். ஜனநாயக உள்ளம்படைத்த எங்களை உங்களைவிடக் குறைவாக நடத்தியது சரியா என்று தான் கேட்டேன்.”

கறுப்புக் கொடி காட்டுவது பலாத்காரத்தில் தான் கொண்டுபோய் விடும் என்று கனம் போலீஸ் அமைச்சர் சொன்னார். கறுப்புக்கொடி காட்டுவது பலாத்காரத்தில் தான் கொண்டுபோய்விடும் என்பதற்கு என்ன ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன? கறுப்புக்கொடி காட்டுவது எங்கெங்கே பலாத்காரத்தில் கொண்டுபோய்விட்டிருக்கிறது? முன்பு அப்படிப்பட்ட சம்பவம் நேர்ந்திருக்கிறதா? ஆகவே கறுப்புக் கொடி காட்டுவது பலாத்காரத்தில் தான் கொண்டுபோய்விடும் என்று பொதுவாக இலக்கணம் சொல்வதற்கில்லை. கறுப்புக்கொடி காட்டியபோதெல்லாம் தி.மு. கழகம் பலாத்காரத்தில் இறங்கியது என்று சொல்லமுடியாது. கறுப்புக் கொடி காட்டிய ஒவ்வொரு நேரத்திலும் அவசரப்படும் ஆத்திரப்படும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலுள்ளவர்கள் கைதுசெய்யப்பட்டுவிட்டதன் விளைவாக மனித உள்ளங்களிலுள்ள மிகு உணர்ச்சிகள் தட்டி யெழுப்பிவிடப் பட்டனவே தவிர, எங்களைக் கைதுசெய்யாமல் இருந்திருந்தால் பலாத்காரம் ஒரு துனியும் தலைகாட்டியிருந்திருக்காது. நாங்கள் பலாத்காரத்தைத் தலைகாட்டிவிட்டிருக்க மாட்டோம். என்னையும் மீறி பலாத்காரம் தலைகாட்டியிருந்திருக்குமானால் மக்களிடத்திலும் மற்றக் கட்சியினரிடத்திலும், பலாத்காரத்தைக் கைவிடும்படி மன்றடிக் கேட்டுக்கொண்டிருந்திருப்பேன். பலாத்காரம் ஏற்படக்கூடும் என்று நான் எதிர்பார்த்திருந்தால் இயக்கங்களை வாபஸ் பெற்றிருப்பேன். ஜனவரி 3-ம் தேதி அடையாறு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நாங்கள் அடைத்துவைக்கப்பட்ட பிறகு ஒரு உயர்தரப் போலீஸ் அதிகாரி என்னைச் சந்தித்தபோது நான் கூறிய ஒரு விஷயத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் அந்த அதிகாரியிடம் கூறிய விஷயம் கனம் போலீஸ் அமைச்சரின் செவி வரையில் வந்து சேர்ந்ததோ இல்லையோ, தெரியாது. அப்போது 3-ம் தேதி நடந்த அசம்பாவிதங்களை என்னிடம் அந்த அதிகாரி கூறியபோது நான் மிகவும் வருத்தப்பட்டேன். அன்று இரவு 12 அல்லது 1 மணிக்கு அவரிடம் “எங்கள் கழகச் செயலாளராகிய திரு. நெடுஞ்செழியனை அழைத்துவாராங்கள். அவர் வந்தால், நாங்கள் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து ‘பண்டித நேருவுக்கு மீனம்பாக்கத்தில் மட்டும் தான் கறுப்புக்கொடி பிடிக்கவேண்டும். மற்ற இடங்களில் கூடாதீர்கள் என்று அறிக்கை விடுகிறோம்’” என்று கேட்டுக் கேட்டுக்கொண்டேன். அவர் அப்போது கம்பிகளுக்கு வெளியில் இருந்தார். நான் கம்பிகளுக்கு உள்ளே இருந்தேன். அவர் “கம்பிளி

[Sri C. N. Annadurai] [13th February 1958]

இல்லையா? ” என்று எங்களிடம் விசாரித்தார். அப்போது என்னுடன் கூட இருந்த திரு. ஈ. வே. கி. சம்பத், எம்.பி., நகைச் சுவை பொதிந்த ஒன்றைக் கூறினார். அதாவது “கம்பனி இருக்கிறது. கடப்பையிலிருந்து வந்திருக்கிறது” என்று கூறினார். அதைக் கேட்ட அந்த அதிகாரி “என்ன கடப்பையா?” என்று கேட்டார். உடனே திரு. சம்பத் “இதோ, கடப்பை” என்று கீழேயிருந்த கடப்பைக் கல்லீசு (தரையை) சுட்டிக்காட்டினார். நான் இதையெல்லாம் என் சொல்கிறேன் என்றால், எந்த நேரத்திலும், பலாத்காரம் தலைதாக்காமல் இருக்கும்படி பார்த்துகொள்வதற்கு, எந்த வகையிலும் எங்கள் ஒத்துழைப்பை தருவதற்குத் தயாராயிருந்தோம் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். நாங்கள் நீட்டிய நேசக் கரம் நிராகரிக்கப்பட்டது, அனுப்பிய கோரிக்கைகள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை, எடுத்துசொல்லப்பட்ட இதமான வார்த்தைகள் தள்ளிவிடப்பட்டன. கறுப்புக் கொடி காட்டுவார்களின் எண்ணிக்கை கணக்குக்கும் அதிகமாகத்தொகிறதே என்ற காரணத்தால் “ஒரு போலீஸ் ராஜ்யம் எவ்விதம் நடந்துகொள்ள வேண்டுமோ, அவ்விதம் நடந்துகொள்ளுங்கள், இவர்களை யெல்லாம் பிடியுங்கள்” என்று போலீஸ் இலாகாவினருக்கு கனம் போலீஸ் அமைச்சர் உத்தரவிட்டு, அதன் விளைவாக கறுப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடக்காமல் இருந்திருந்தால், “போலீஸ் இலாகாவிற்கு மகத்தான வெற்றி” என்று உலகமே வியப்புற்றிருக்கும்.

அது, யூகம். ஆனால் எங்களை எல்லாம் கைது செய்த பிறகு கருப்புக் கொடி காட்டுவது அடியோடு நின்றுருக்குமானால், நாங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் காரணமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கே ஜீவ சக்தி இல்லாமல் போய் விட்டது என்று உலகத்திற்கு நிரூபித்துக் காட்டி விட்டதாக இருப்பீர்கள். நேற்று போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், விசக்கணத்தில் இல்லை, எங்கள் கணக்குப்படி ஏதோ மூவாயிரம் பேர்கள்தான் இருந்திருப்பார்கள் என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கணக்கு இருக்கட்டும். கருப்புக் கொடி காட்டுவது உங்கள் நடவடிக்கையால் தடுக்கப்பட்டு விட்டதா? என்று கேட்கிறேன். சென்னையில் தான் நாங்கள் கருப்புக்கொடி காட்ட இருந்தோம், அதைப் பற்றி பேச இருந்தோம். எங்களை இங்குதான் கைது செய்துமிருந்தார்கள். பின் நாலாயிரம் கழகத் தோழர்கள் 3-ம் தேதி முதல் 6-ம் தேதி வரையில் எதற்காக வெளியூர்களில் கைது செய்யப்பட்டவையென்றும், 700 என்று பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தன. எங்கள் கழகத்திற்கும் அந்த தகவல் வந்திருக்கின்றன. 4,200 பேர்கள் தமிழ் நாடு பூராவிலும், சென்னையில் கருப்புக் கொடி காட்டும் நிகழ்ச்சி வந்த நேரத்தில் பண்டித நேருவிற்கு கருப்புக் கொடி காட்டியது, காஞ்சிபுரத்திலே காட்பாடியிலோ கள்ளக்குறிச்சியிலோ திருநெல்வேலியிலோ கருப்புக் கொடி நிகழ்ச்சி நடக்கவில்லை. இருந்த போதிலும் அங்குள்ள கழகத் தோழர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சட்டத்தை மீறியவர்கள்தான் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதில் ஒரு பகுதி உண்மையே. சட்டத்தை மீறியவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள், மீறுவார்கள் என்று சந்தேகப் பட்டவர்களும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். பலர் அநியாயமாக கைது செய்யப்பட்டது கண்டும், அநியாயமான முறையில் அடக்குமுறையைக் கையாண்டது கண்டும் மனிதனிடையே மனிதனிடம் உள்ள மிகு உணர்ச்சியினால் சில காரியங்கள் நடந்திருக்கலாம். அதைத் தவிர திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கையிலில்லை என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கருப்புக் கொடி காட்டுவது நேருவை அவமதிப்பதாகும் என்ற கருத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் இங்கு பேசினார்கள். அது சரியல்ல. அவர் ஒரு மா பெரும் தலைவர். அவரிடத்தில்தான் நமது குறைகளை எல்லாம் சொல்லிக் கொள்ளவேண்டும். அவரிடத்தில் நமது அதிருப்தியைக் காட்டினால்தான்

13th February 1958] [Sri C. N. Annadurai]

அதைப்பற்றி அவர் கவனிப்பார். ஆகவேதான் அவருக்கு கருப்புக்கொடி காட்டப்பட்டதே தவிர, எங்கள் இயக்கத்தைப்பற்றி தாறுமாறாக பேசக் கூடிய பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நாங்கள் கருப்புக்கொடி காட்டுகிறோமா? எங்கள் இயக்கத்தை கண்டித்து பேசும் எல்லோருக்கும் நாங்கள் கருப்புக் கொடி காட்ட இயலுமா? அப்படி காட்டவேண்டுமென்றால் எங்கள் கருங்கலில் தான் கருப்புக் மையைப் பூசிச் செல்ல வேண்டும். நேரு உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர், அவர் வந்து இங்குள்ள தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களைப்பற்றி தாறுமாறுமாக பேசிவிட்டுச் சென்றதால் நாங்கள் மனம் புண் பட்டுக் கிடக்கிறோம். அதனால் அதற்காக எங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவிக்க, அதிருப்தியை எடுத்துக் காட்டத்தான் கருப்புக் கொடி காட்ட முன் வந்தோமேயல்லாது அவரை அவமதிக்க வேண்டுமென்றல்ல. போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் கேட்டார்கள், யாரைப் பார்த்து நீங்கள் “கோ பாக்” என்று சொன்னீர்கள், இந்தியப் பிரதமரைப் பார்த்தா “go back” என்று சொன்னீர்கள் என்று கேட்டார். யாரைப் பார்த்து சமயுத்த மஹாராஷ்டிரக்காரர்கள் கோ பாக் என்று பம்பாயில் சொன்னார்களோ அதே நேருவைத் தான் நாங்கள் கோ பாக் என்று சொன்னோம். அன்று சமயுத்த மஹாராஷ்டிரக்காரர்கள் நேருவைப் பார்த்து கோ பாக் என்று சொன்னார்கள். எதற்காக? தங்கள் மனக்குமுறலைக் காட்டத்தான், தங்கள் அதிருப்தியைக் காட்டத்தான் அப்படிச் செய்தார்கள். அந்நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எல்லோரும் அறிந்திருப்பார்கள். இப்பொழுது இங்கு இவர்கள் சித்தரித்துக் காட்டுவதை விட மிக மோசமான நிலையில் அங்கு சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. அகிலயிந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கு செல்வதற்கு முன் பல மோட்டார்கள் வழியில் தடுக்கப்பட்டன, அவைகள் கல்லால் அடிக்கப்பட்டன. கடர் உடை அணிந்து சென்றவர்கள் எல்லோரும் தாக்கப்பட்டனர். கடர் குல்லாக்கள் எல்லாம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. இவைகளை செய்தவர்கள் சமயுத்த மஹாராஷ்டிரக்காரர்கள்தான். அப்போதெல்லாம் “go back” என்று சொன்னதை அது அர்த்தமற்றது என்று சொல்வதற்கு யாரும் அங்கு இருக்கவில்லை. ஆனால் நாங்கள் மாத்திரம் “go back” என்று சொன்னால் அது ஜனநாயகத்தில் கையாளப்படுகின்ற சொல் அல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது. “Go back” என்று முன்னால் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது எனக்கு நினைவில் இருக்கிறது. பி.டி. ராஜன் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தபோது திருநெல்வேலிக்கு சென்ற சமயத்தில் அங்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் கருப்புக் கொடி காட்டி go back என்று சொன்னார்கள். அவர் வேடிக்கையாக பதில் சொன்னார்கள், “என்னுடைய வேலை முடிந்தது நான் போகிறேன்,” என்று சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். Go back என்று சொன்னால் ஏதோ உடனடியே திருப்பி அனுப்பிவிடுவோம் என்று அர்த்தமல்ல. இதுமட்டுமல்ல சூயஸ் பிரச்சனை எழுந்த சமயத்தில் ஈடன் அவர்களை எண்டன் நகரத்திலுள்ள மக்கள் வரிசை வரிசையாக கடை வீதியில் நின்றுகொண்டுப் பிளக்கார்டு (placard) களை வைத்துக்கொண்டு go back Eden என்று சொன்னார்கள். ஈடன் திரும்பி பார்த்துவிட்டு லண்டனை விட்டு நான் எங்கே போவது என்று கேட்கவில்லை. ஆனால் அவர் அங்கிருந்த நிலைமையை புரிந்து கொண்டார். சூயஸ் காரியத்தில் அங்குள்ள மக்களுக்கு அதிருப்தி இருக்கின்றது என்பதை அவர் உணர்ந்து கொண்டார். பண்டித நேரு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்தோனேஷியாவுக்கு போயிருக்கின்ற நேரத்தில் அங்கே கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். இன்றைக்கு பண்டித நேருவுக்கு கறுப்புக்கொடி காட்டுவது முறையல்ல என்று கம்யூனிஸ்டு கட்சி கூறுகிறது. இப்போது சொல்லுவது கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் புதிய சித்தார்த்தம் இவர்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கருப்புக் கொடி காட்டினார்கள். அது மட்டுமல்ல, பம்பாயில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் சமயுத்த மகாராஷ்டிரக்காரர்களோ கூட கம்யூனிஸ்டுகள் ஒன்றாக ஈடுபட்டிருந்தார்கள். இவைகளை நான் சொல்லுவது கம்யூனிஸ்டு கட்சியைப் பற்றி குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. அவர்கள் எங்கனோ சேராமல் இருந்ததே அவர்களுக்கு கறுப்புக்கொடி காட்டுவது பிடிக்கவில்லை என்பதை வாதத்திற்கே இடமில்லாமல் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. கறுப்புக் கொடி காட்டுவது அநாகரீகமான முறை என்றும்

[Sri C. N. Annadurai] [13th February 1958]

வெறி பிடித்த செயல் என்றும் சொன்னார்கள். இதனால் பலாத்காரம் வரும் என்றும் சொன்னார்கள். கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது உலகத்தில் இருக்கின்ற ஜனநாயக நாடுகள், கையாளுகின்ற, அளிக்கின்ற மரியாதையான முறைகளை தவிர, யாரையும் அவமதிப்பதற்கான முறைகள் அல்ல. இங்கு சில காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இவ்விதம் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதினால் உங்களுக்குத் தான் அவமானம். பண்டித நேருவுக்கு அவமானம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அந்த தைரியம் எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும். பண்டித நேருவுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டுகிறோமென்றால் அவர்களது மதிப்பை நாங்கள் குறைத்துவிடுகிறோம் என்று அர்த்தமல்ல. ஜனநாயகத்தில் ஒரு கட்சியின் மதிப்பு அந்தக் கட்சியின் எண்ணிக்கை சட்டசபையில் குறையும்போதுதான் அதற்கு அவமதிப்பு வருகிறது என்பதை நான் உணர்ந்து வந்திருக்கிறேன். கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது அவமதிப்பிற்காகக் காட்டுவதில்லை. கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்பது எங்களுடைய மன குழுவில், எங்களுடைய உள்ளத்தில் இருக்கின்ற புண்ணை, நாங்கள் அடைந்திருக்கின்ற வேதனைகளை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், “ஆச்சாரியார் அவர்களைத் திட்டினால் உங்களுக்கு என்ன?” என்று கேட்டார்கள். இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு என்னைப் பார்த்த பார்வை நன்றாக என் கவனத்தில் இருக்கிறது . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஆச்சாரியார் அவர்களை நேரு திட்டவில்லை என்றுதான் சொன்னேன். மரியாதையோடுதான் சொன்னார்கள் என்று சொன்னேன். (பேசுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிய இருப்பதைக் குறிக்க சபாநாயகர் மணியை அடித்தார்.)

SRI C. N. ANNADURAI : எனக்கு இன்னும் சிறிது நேரம் அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன்.

MR. SPEAKER : உங்களுக்கு ஏற்கனவே 5 நிமிடங்கள் கூடுதலாகி விட்டது. இனிமேல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அதன் பின் மந்திரி அவர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் டிவிஷன் கேட்காவிட்டால் நீங்கள் சொல்லுவதைக் ஏற்றுக்கொள்வீன். நீங்கள்தான் டிவிஷன் கேட்பீர்களே!

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் பிரதம மந்திரி அவர்கள் திட்டவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதில் “பான் க்யூக்ஸோட்” என்றும் “க்யூக்ஸோட்” (quixotic) என்றும் பதங்கள் இருக்கின்றன. “க்யூக்ஸோட்டிக்” என்றால் அதற்கு ஆங்கில அகராதியில் foolish, idiotic என்றுதான் அர்த்தமிருக்கிறது. அதில் வருகிற பான் க்யூக்ஸோட் என்ற பாத்திரத்தை பைத்தியக்காரன், அப்பாவி என்றுசொல்லப்படுகிறது. பிரதம மந்திரி அவர்கள் நம் நாட்டின் தலைவர்களைப் பற்றித் திட்டினால் உங்களுக்கு என்ன என்று கேட்டார்கள். அதே மாதிரி நாங்கள் பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு கறுப்புக் கொடி பிடித்தால், உங்களுக்கு என்ன என்று சுலபமாகக் கேட்கலாம். அப்படி நான் கேட்க விரும்பவில்லை. நாங்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டப்போகிறோம் என்று நம் மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், என் நினைவு சரியாக இருந்தால், முதல் தேதியே கறுப்புக்கொடி காட்டப் போகிறோம் என்று எழுதியிருந்தேன் என்பது தெரியும். படாஸ்கர் அறிக்கை வந்த உடன் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் என்னை வரவழைத்து பேசினார்கள். போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் அழைத்தால் வரக் கூடாது என்ற கருத்தையாவது நான். சமீபத்தில் தண்டலத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்களை வரவழைத்து வரண்ட நிலங்களை எல்லாம் நானே சென்று காட்டினேன். பண்டித நேருவுக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டப்போகிறோம் என்று சொல்லும்போது, அந்த நேரத்தில் நீங்கள் எங்களை அழைத்துப் பேசி இருந்தால் இந்த நிலைமை வந்திருக்காது.

13th February 1958]

THE HON. SRI K. KAMARAJ : அப்போது நான் இங்கு இல்லை, வெளியூருக்குப் போய்விட்டேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நல்ல சமாதானம் இருக்கிறது. அன்றையதினம் அவர்கள் இங்கு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மற்ற அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் அமைச்சராக இருக்கின்றவர், இதற்கு முன்னால் அவருக்குத் தெரியுமோ தெரியாதோ திராவிட முன்னேற்ற கழகம் துவக்கப்பட்ட உடன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை பக்தவத்சலம் அவர்கள்தான் ரகசியமாக ஆரம்பித்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று வேறு பலர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சொந்தம் இருக்கின்ற என்னை ஏன் அழைத்துப் பேசி இருக்கக் கூடாது? (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் நாகர்கோயிலில் கூடி முடிவு எடுத்த பிறகு, அந்தத் தீர்மானத்தை மாற்றிக்கொள்ளச் சொல்லுவது அரசியல் ரீதியில் சரியில்லை என்றுதான் அழைத்துப் பேசவில்லை.

SRI C. N. ANNADURAI : தீர்மானத்தை மாற்றிக்கொள்ளச் சொல்லி அழைத்துப் பேசச் சொல்லவில்லை. அனுபவமுள்ளவர்களாயிற்றே, இன்னினை விதமாக கருப்புக் கொடி பிடித்தால் பலாத்காரம் வராது என்று சொல்லியிருக்கலாமே. இதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் காரர்கள் எத்தனையோ முறை கறுப்புக் கொடி காட்டியிருக்கிறார்கள். உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்தியடிகள் நடத்திய கிளர்ச்சியிலேயே செளரிசென்ராவில் கலகம் நடந்துவிட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட கலகத்தை அவரால் கூட தடுக்க முடியவில்லை. போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் என்னை அழைத்து நீங்கள் இன்னினை மாதிரி நடக்கரவிட்டால் பலாத்காரம் ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கலாம். ஏன் நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் இங்கே போலீஸ் ராஜ்யம்தான் நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயக ராஜ்யம் நடத்தவில்லை. போலீஸ் ராஜ்யத்திற்கும், ஜனநாயக ரீதியில் நடத்திய ராஜ்யத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஜனநாயக ராஜ்யத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஆளும் கட்சியைப் பற்றிக் குற்றம் சொல்லலாம். எதிர்க்கட்சிகள் செய்கின்றதை ஒடுக்குகின்ற முறையில் போலீஸை வைத்துக்கொண்டு நடத்துவதுதான் போலீஸ் ராஜ்யம். இப்படிப் போலீஸ் ராஜ்யத்தை நடத்துகின்ற காரணத்தால், இந்தச் சட்டசபைக் கலைந்து கூடும்போதெல்லாம் கட்டிய அண்ணக் கட்டுகளை உங்களால் காட்ட முடியவில்லை, வெட்டிய திருக் குளங்களை உங்களால் காட்ட முடியவில்லை, திறந்த பள்ளிகூடங்களை உங்களால் காட்ட முடியவில்லை, உங்கள் ஆட்சியால் கீழே விழுந்த பிணங்களைத்தான் உங்களால் காட்ட முடிகின்றது. சென்ற தடவை சட்டசபை கூடிய போது முதுகுளத்தூரிலே விழுந்த பிணங்களை நீங்கள் காட்டினீர்கள். இந்தத் தடவை சென்னையிலே விழுந்த பிணங்களைக் காட்டியிருக்கிறீர்கள். முதுகுளத்தூரிலே இவர்கள் பிணமாகியிராவிட்டால் வேறு பலர் பிணமாகியிருக்க நேர்ந்திருக்கும் என்று அப்போது காரணம் காட்டினீர்கள். இங்கே இப்போது மற்றவர்களால் நெருக்கப்பட்டதால் பிணமாகியதாகச் சொல்லுகிறீர்கள். நான் பணியோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன், உங்கள் கையில் ரத்தக் கரை படிந்திருக்கிறது. இந்தக் கரை படிந்த கரத்தான் வாயினால் மட்டும் சாமர்த்தியமாக ஜனநாயகம் பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். ஆனால் உலகம் மதிப்பிடவேண்டியது உங்கள் ஆட்சியிலே எத்தனை முறை தடியடி தர்பார் நடந்திருக்கிறது, உங்கள் ஆட்சியிலே எத்தனை முறை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது, உங்கள் ஆட்சியிலே எத்தனை பிணங்கள் கீழே விழுந்திருக்கிறது, உங்கள் ஆட்சி எத்தனை முறை இப்படிப்பட்ட செயல்கள் நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. இந்தக் காரணங்களால் இவைகளைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு பொது விசாரணை தேவை என்று நான் என்னுடைய கட்சியை வற்புறுத்தி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[13th February 1958]

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையின் பேரில் 3 நாளாக விவாதம் நடந்து வந்திருக்கிறது. அதிலே முக்கியமாக சில விஷயங்களை எடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, இப்போது நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் . . .

(Some members were leaving the House and there was noise.)

MR. SPEAKER : Hon. members will please move without making noise.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** இப்போது நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே ஜனநாயகம் நடக்கிறதா அல்லது சர்வாதிகாரம் தாண்டவம் ஆடுகிறதா என்பதைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் எல்லோரும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். சமீபத்திலே நான்கு அமைச்சர்கள் மதுரைக்குச் சென்றிருந்தார்கள் . . .

(There was again some noise.)

MR. SPEAKER : The Hon. Leader of the Opposition will please wait for a moment. There is too much of noise in the galleries also. May I appeal to people there to move about with less noise.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் . . .

MR. SPEAKER : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் இப்போது கேட்க கூடாது. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்தான் கேட்கலாம்.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** அங்கு எதற்குப் போயிருந்தார்கள் என்றால் தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் அவர்களையே புத்திரியின் கலியாணத்திற்காகப் போயிருந்தார்கள். போயிருந்த இடத்தில் ஏதோ கூட்டம் நடந்தது. முக்கியமாக ஆபீஸர்கள் மூலமாகக் கூட்டம். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அதாவது கோ-ஆர்டி. நேஷன் என்று சொல்லுவார்கள். 200 உத்தியோகஸ்தர்கள் வந்திருந்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். கூட்டம் நடந்தது. அன்று சாயந்திரம் மதுரையில் பொதுக் கூட்டம் நடந்தது. அந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் சில கலவரங்கள் ஏற்பட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். அமைச்சர்கள் அவ்விதம் பேசும்போது சுமார் 6,000 போலீசுக்குக் குறையாமல், போலீஸ்காரர்களே இருந்ததென்றும் அது ஒரு சிறிய யுத்த களம் மாதிரி இருந்ததென்றும் கேள்விப்பட்டேன். அந்தக் கூட்டத்திற்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு அமைச்சர்களில் சிலர், போலீஸ் அமைச்சரும், முதலமைச்சரும் முக்கியமாக மணிமுத்தாறு தண்ணீர்த் தேக்கத்தைத் திறக்கப் போயிருந்தார்கள். இவ்விடமிருந்து அதிகப் போலீஸ் பலத்துடன் போயிருந்தார்கள். போலீஸ் எப்படி வருகிறது என்றால் அவர்கள் போகும்போது, திருச்சியிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது இவ்வளவு போலீஸ் படைபுடன் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள். போன இடத்தில் மணிமுத்தாறு தேக்கத்தைத் திறந்துவிட்டுப் பாபநாசம் போய் கஷ்டப்பட்டு வந்தார்கள். அப்படி இருந்தும் பின்பு மதுரையில் கூட்டம். அந்தக் கூட்டத்தின்போது சில காலிகள் கல்லை எடுத்துப் போட்டதாகவும், பாம்பை எடுத்து விட்டதாகவும், பேப்பரில் பார்த்தோம். அதற்கு எதிர்க்கட்சிகள்தான் ஜவாப்தாரி, அதிலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள்தான் ஜவாப்தாரி என்று பலவிதமாகத் தாக்கீப் பேசியதாகக் கேள்விப்பட்டோம். ஆனால் நேற்றுப் பேசியபோது நான் அம் மாதிரி சொல்லவில்லை என்று கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். கூண்டாக்கள், போக்கிரிகள், இவர்களை அடக்குவதற்காகத்தான் போலீஸ் படை வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பத்திரிகைகளில் வந்ததைப் பார்த்ததும் எங்களுடைய கட்சிகாரர்களிடத்திலிருந்து கேள்விப்பட்டதையும் பார்க்கும்போது, இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் இல்லை. ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு பத்திரிகையில் இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் வெளிப்பட்டுவிட்டது என்றால் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் அதை

13th February 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

மறுத்து ஒரு பிரஸ் கம்யூனிகேயில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை நான் அப்படிப் பேசவில்லை என்று சொல்லி இருக்கலாம். அவர்கள் அம்மாதிரி . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : மதுரைக் கூட்டத்திற்கு அடுத்த நாளே, மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரி மாணவர் கூட்டத்தில் பேசினேன். அப்போது பத்திரிகை நிருபர்கள் இருந்தார்கள். பத்திரிகைகள் இவ்வளவு அபத்தமாக நிகழ்ச்சிகளைப் போட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினேன்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அமைச்சர்கள் பேசிய கூட்டத்தைப் பற்றி கூறும் போது, யுத்தகனம் போல் இருந்தது என்று கூறுவது சரியா?

MR. SPEAKER : “போல்” என்றுதான் சொன்னாரே தவிர, யுத்தகனம் என்று சொல்லவில்லையே. (சிரிப்பு.)

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : முக்கியமாக அப்போது சூழ்நிலை சரியாக இல்லை. என்னுடைய கேள்வி என்னவென்றால், ஒரு அமைச்சர் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். முக்கியமாகக் கூட்டங்களில் பேச வேண்டியது அவசியம். திட்டங்கள் போட உத்தியோகஸ்தர்களை அழைத்துப் பேச வேண்டியதும் அவசியம். அதைப் பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. சூழ்நிலை சரியாக இல்லாதபோது இந்தக் கூட்டத்தை ஏன் கூட்ட வேண்டும். வேண்டாத சங்கடங்களை ஏன் விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டும். இதற்கு எவ்வளவு செலவு. இம்மாதிரி ஏன் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். கூட்டம் நடந்த இடத்திற்கு 50 கஜத்திற்கு அப்பால் ஜனங்களை ஒதுக்கிவிட்டு கூட்டம் நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஹிட்லர் காலத்தைப் பற்றி நான் படித்திருக்கிறேன். ஹிட்லர் பீட்டிங் போட்டால் 100 கஜத்திற்கு அப்பால் ஜனங்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு கூட்டம் நடத்துவார் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

தவிர, டம்மி ஹிட்லரை வைத்து வேறு ஒருவர் மூலமாகவும் பேசியதாகவும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அதாவது ஒரு மனத்தனை அங்கு இருக்கும்படிச் செய்து அவனுக்கு ஹிட்லர் மாதிரி உடைகளைக் கொடுத்துப் பேசச் சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ஹிட்லர் யார்? டம்மி ஹிட்லர் யார்?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : அம்மாதிரி சூழ்நிலை நம் தமிழ் நாட்டில் இருந்து வருகிறது என்ற கருத்து பலமாக இருக்கிறது. நம் நாட்டில் ஒரு குட்டி ஹிட்லர் ராஜ்யம் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை நான் அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நமது கனம் அமைச்சர்க்க்கள் அவர்கள் நாங்கள் மக்களுடைய பெருவாரியான வோட்டுக்களைப் பெற்று தேர்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம், நாங்கள் பெரிய மெஜாரிட்டியாக இருந்து மந்திரி சபை அமைத்திருக்கிறோம், ஏதாவது கலவரங்கள் நடந்தால் அதை அடக்கு முறையில் ஒடுக்குவதற்கு மிலிடியரியையும், போலீஸையும் உபயோகப்படுத்துவதற்குத் தயங்க மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் மக்களுடைய பெருவாரியான வோட்டுக்களை எப்படிப் பெற்றார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். எப்படி அவர்கள் கிராவிடக் கழகத்துடன் ஒத்துழைத்து இரண்டு கொடிகளையும் போட்டு வோட்டு சம்பாதித்தார்கள் என்பது நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு ‘பொலிடிகல் ஆன்ஸ்டி’ எவ்வளவு தூரம் இருந்தது என்பது பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் கூட்டம் நடத்த வெளியே போகும்போது போலீஸ் படல பின்னாலேயே போகிறது. என்னுடைய தொகுதியில்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [13th February 1958]

அய்யம்பேட்டையில் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் வந்திருந்தார். அங்கே ஒரு கூட்டம் நடந்தது. அந்தக் கூட்டத்தில் ஏதோ சில கேள்வித்தாள்கள் கொடுத்தார்கள். உடனே போலீஸ் லாரியில் 10 பேர்களை ஏற்றிக்கொண்டு போய் இரவு பூராவும் வைத்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு பிறகு அவர்களை விட்டுவிட்டதாகத் தெரிகிறது. இப்படி கூட்டத்தில் பேசுவதற்கு சுதந்திரம் கிடையாது. கேள்விகள் கேட்பதற்கு சுதந்திரம் கிடையாது. கேள்விகள் கேட்டால், மந்திரிகள் பதில் சொல்லுவது இல்லை. இது விசனிக்கத் தக்க விஷயம்தான். இப்படி இருக்கும்பொழுது இவர்கள் எதற்காக மக்கள் பணத்தை செலவழித்துக்கொண்டு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள்? இம்மாதிரி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதால் என்ன பிரயோசனம் என்று நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன்.

முக்கியமாக எதிர்க்கட்சிகள் வளர்வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே தவிர, எதிர்க்கட்சிகளை நசுக்க வேண்டிய முறைகளைத்தான் கையாளுகிறார்கள். தங்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருப்பதால் தாங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற மனோபாவத்துடன் தான் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு ஒரு விதமான சுதந்திரமும் கொடுப்பது கிடையாது. இம்மாதிரி பேச்சு சுதந்திரம் கொடுக்காமல் பலாத்காரத்தைக் கையாளுகிறார்கள். உப ராஷ்டிரபதி, ராஜாங்க சபைத் தலைவர் சர்வபள்ளி ராத் கிருஷ்ணன் அவர்கள் சமீபத்தில் இலங்கைக்குச் சென்றிருந்தபொழுது அங்கே பேசுகையில் எதிர்க்கட்சிகளை வளர்க்க வேண்டும் அப்பொழுது தான் ஜனநாயகம் நன்றாக வளரும் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் சொன்னதாவது :

“ The true test of democracy lay in the manner in which a country treated its Leader of the Opposition who had a place in democracy.”

வெளி நாடுகளில் இம்மாதிரி நம் மேன்மை தங்கிய உப ராஷ்டிரபதி அவர்கள் பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அந்த நாட்டில் இருப்பவர்கள் இந்தியாவில் ஜனநாயகம் நன்றாக வளருகிறது என்று நினைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால், அவர்கள் நம் நாட்டில், அதுவும் முக்கியமாகத் தமிழ் நாட்டில் நேரில் வந்து பார்க்கதால் ஜனநாயகம் எவ்வளவு அழகாக இங்கே வளர்கிறது என்பதை தெரிந்துகொள்ளுவார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எத்தேதோ அவர்கள் பேசுகிறார்கள். அம்மாதிரி நாங்கள் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லை. நாங்கள் கணியமான முறையில் மரியாதையாகத்தான் பேசுவோம். ஜனநாயகம் வளரவேண்டுமானால் மைமுரிடியாக இருப்பவர்களுக்கு முக்கியமாக எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் பேருளையிலே முதுகனத்தார் சம்பவத்திற்கு பிறகு நடந்த நிவாரண வேலைகளைப்பற்றி குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்க விஷயம். முதுகனத்தார் சம் வம் நடந்த பிற்பாடு போதுமான நிவாரண வேலைகள் நடைபெறுகின்றனவா, அந்த இடத்தில் அடைதி நிஷ்கிந்ததா, ஓற்றுமை நிலவிவருகிறதா என்பதெல்லாம் பற்றி அதில் ஒரு குறிப்பும் காணப்படவில்லை. இன்னும் அங்கே போலீஸார் அட்டேயியும் செய்து வருவதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். தவி, நமது தோழர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் எல்லா கட்சியினரையும் கூட்டி சர்க்காருக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கோரி அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளையெல்லாம் கொடுத்திருந்தால் அவர்களும் உதவி யெய்திருப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மை தான். அப்படியில்லாமல் அங்கே சரிவா நிவாரண வேலைகள் நடக்காமல், அமைதி பரவாததற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல், இன்னும் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்க எல்லோரும் வருந்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த

13th February 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

இடத்தில் நல்ல அமைதி நிலவுவதற்கு வேண்டிய ஆக்க வேலைகளை சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். அதற்காக எதிர்க்கட்சியினரின் ஒத்துழைப்பைக் கோரி இதை எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பாரத பிரதம மந்திரி ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சென்னையில் நடந்த விஞ்ஞான மகாநாட்டிற்கு வந்தபொழுது அந்த இடத்தில் நடந்த கலவரங்கள் பற்றியும், சம்பவங்கள் பற்றியும் நான் பெரிதும் வருத்தப் படுகிறேன். கலவரத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு கஷ்டப்பட்டவனில் நானும் ஒருவன். இம்மாதிரி சமயங்களில் கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கவேண்டும், ஏதோ போலீஸ் சொன்ன காரணத்தினாலோ, அம்மாதிரி கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுத்தால் அவர்களுக்கு ஒரு முக்கியத் துவம் வந்துவிடும் என்ற காரணத்தினாலோ, எந்தக் காரணம் பற்றியோ நான் சொல்லுவதற்கு தயாராக இல்லை, அந்தக் கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. அந்தக் கூட்டத்திற்கு சர்க்கார் கண்டிப்பாக அனுமதி கொடுத்திருக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்திருந்தால் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடந்திருக்காது. 144 செக்ஷன் பிரகாரம் தடை உத்தரவு சென்னையில் வருஷம் பூராவும் 365 நாட்களிலும் அமுலில் இருந்து கொண்டு வருகிறது என்பது என்னுடைய ஞாபகம். அடிக்கடி தடை உத்தரவு போட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் வருஷம் பூராவும் இந்தத் தடை உத்தரவு இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுத்து, பின்னிட்டு ஏதாவது கலவரம் ஏற்படுமானால் அப்பொழுது சர்க்காரிடம் போலீஸ் இருக்கிறது. வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். உலகப் பிரசித்த பெற்ற எல்லா நாடுகளிலிருந்தும் சென்னை வந்திருக்கின்ற விஞ்ஞானிகள் எல்லோரும் இந்த சம்பவங்களைக் கண்டு நகைக்கும்படியான ஸ்திதி அப்பொழுது ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்கு நம்முடைய சர்க்கார்தான் காரணமே தவிர, வேறு ஒருவரையும் நான் குறை சொல்லுவதற்கு இல்லை. பிரிட்டிஷ் பார்லிமென்ட் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஓர் இடத்தில் குறிப்பிட்டு இருப்பதை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்—

“ Mr. Gaitskell, Leader of the Opposition in the Parliament of Great Britain, has said—‘ If in any Commonwealth country, there were to emerge a ruthless dictatorship, a police State based on terror or a monolithic single party Government with no freedom of thought or speech or writing, it is hard to see how this could be reconciled with continuing membership in the Commonwealth ’.

(Sri M. D. Ramasami in the Chair.)

பேச்சு சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் உத்தரவு கொடுக்கவில்லை. “ அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் நீங்கள் விஸ்வாசப்பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் ; அந்தப் பிரமாணத்தின்படி நீங்கள் நன்றாக நடந்துகொள்ளவேண்டும் ” என்று நேற்றுதினம் கனம் போலீஸ் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். ஆம், உண்மை. ஆனால், அதன்படி இந்த சர்க்கார் நடந்து வருகிறார்களா என்பதைப்பற்றித்தான் எனக்குச் சந்தேகமாயிருக்கிறது. பேச்சு சுதந்திரமும் கிடையாது ; எழுத்து சுதந்திரமும் கிடையாது. ஆனால் போலீசாரை வைத்துக் கொண்டு சர்வாதிகார முறையில் இந்த அரசாங்கம் நடந்து வருகிறது. அதைப்பார்க்கத்தான் எனக்கு விசனமாயிருக்கிறது. தோழர் கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் சொன்னபடி, அன்றையதினம் கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருந்தால் என்ன? மற்றவர்களும், ஆளும் கட்சியினரும் சேர்ந்து மூவர்களைக் கொடிகளைப்பிடித்திருக்கலாமென்று சொன்னார்கள்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [13th February 1958]

அன்றையதினம் தடை உத்தரவு போடாமலிருந்தால் கலவரங்களுக்கு இடமே இருக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் நீதிமன்ற விசாரணை நடத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணியிருக்கமுடியாது. அன்று போலீசார் செய்தது நியாயமென்றால், நியாயமென்று சொல்லிவிட்டுப்போகட்டமே. அதனால் நமக்கு என்ன பயம்?

அடுத்தபடியாக சிறு சேமிப்புதிட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறார்கள், அதில் எவ்வளவு செலவழிப்பது, எவ்வளவு சேமிக்க முடியும் என்பதெல்லாம் மக்களுக்குத் தெரியும். அவர்களை வற்புறுத்தி நாம் சேமிக்கச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. இப்பொழுது நாம் நாடு பூராவிலும், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில், ஒரு பெரிய குழப்பமிருக்கிறது. ஆயுள் இன்ஸூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் செய்த ரூ. 1½ கோடி முதலீட்டைப்பற்றி ஏதோ சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்களுள் இது பற்றி நடந்த விசாரணையின் முடிவு தெரியும். சர்க்கார் பலவிதமான தண்டிச் செலவுகளைச் செய்கிறார்கள். தவிர, மேநாடுகளிலிருந்து கோடிக்கணக்கான பணத்தை கடனாக வாங்கி இருக்கிறார்கள். கடந்த சில வருஷங்களாகவே மத்திய சர்க்கார் இம் மாதிரி கடன் வாங்குகிறது. அதேமாதிரி, தமிழ் நாட்டிலும் கோடிக்கணக்கான ரூபாயைக் கடனாக வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதனுடைய முடிவு என்ன? இதை எப்படித் திருப்பிக்கொடுப்பது. பின்பு சர்க்கார் அமைக்கப்போகிறவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டத்தை உண்டாக்கப்படுகிறார்கள்? போதுமான வருவாய் இருக்கிறதா என்பதை யோசித்துப் பார்த்தார்களா? கடன் வாங்கிக்கொண்டே போனால் அதை எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பது? அதற்குத் தக்க பதிலை சர்க்கார் சொல்லவேண்டும்.

இந்த சிறு சேமிப்புதிட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில், உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாக மக்களுக்கு எவ்வளவு தொந்தரவைக் கொடுக்க முடியுமோ, அதைக் கொடுத்து, கசக்கிப்பிழிந்து வாங்குகிறார்கள். அநேக ஊர்களில் இன்னும் அறுவடையாகவில்லை. ஆன இடங்களில் தானியங்கள் விற்பனையாகவில்லை. தானியத்தை விற்பதற்கும் இது தகுந்த சமயமல்ல. இன்னும் மூன்று மாதகாலம் தாமதித்ததால் விவசாயிகள் விற்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டு கசக்கிப் பிழிவது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். பல துறைகளிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களும் ஆங்காங்கு போய், ஒவ்வொருவரும் பங்கு கேட்கிறார்கள். ரெவென்யூ இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் போனால், அதற்குப்பிறகு மராமத்து இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள், பின்னர் ஹைவேஸ் இலாகாவின்னர், இவ்வாறு மாறி மாறிக் கேட்கிறார்கள். நிலத்தை விற்பதற்கு என்று ஸப்-ரெஜிஸ்தார் ஆபீசுக்குப் போனால், ரூ. 10, ரூ. 20 கொடு என்று அந்த ஆபீசில் கேட்டுத் தொந்தரவு செய்வதாக என்னிடம் மக்கள் முறையிட்டார்கள். ஐந்தாண்டுத்திட்டத்துக்குப் பணம் தேவை என்பது உண்மை. திட்டங்கள் அவசியம் தான். திட்டங்கள் நன்றாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும். எந்த அளவுக்குப் பணம் வசூலிக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்குத் தான் வசூலிக்கவேண்டும். இதை ஏன் உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலம் வசூலிக்கவேண்டும்? காங்கிரஸில் நிறைய ஆக்கவேலைகள் நடந்திருக்கின்றன. ஆவடி காங்கிரஸ் நடந்தது. சமீபத்தில் தேர்தல் நடந்தது. இதை ஏன் உத்தியோகஸ்தர்முற்றவர்களின் மூலம் வசூலிக்கக் கூடாது? உத்தியோகஸ்தர்களைக்கொண்டு, மக்கள் மனத்தில் பயத்தை உண்டு பண்ணி வசூல் செய்தால், அவர்கள் ஓடி ஒளியும்படியான நிலையிலிருக்கிறார்கள், அதைப்பார்க்க கஷ்டமாகியிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று கிராமங்களுக்கு நான் சென்றிருந்தேன். உண்மையில், விசாரித்தபொழுது, தாசில்தார் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்கள், வருகிறார்கள் அவர்களுக்குப் பயந்து வெளியே போய் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது மிகவும் கேவலமான விஷயம். கிராமங்களில் பொருளாதார நிலைமை மோசமாகியிருக்கிறது. அநேக மக்கள் பட்டினியால் வாடுகின்றனர். அநேகருக்குக் கடன் தொல்லைகள். இப்பொழுது-கில்தி பணம். வேறு வசூலிக்கப்படுகிறது. முக்கியமாக, ராமநாத

13th February 1958]

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

புரம் தொகுதியில் எஸ்டேட்டுகள் எடுக்கப்பட்டு, 6 அல்லது 7 வருஷம் கிஸ்தியை ஒன்றுக் சேர்த்து வசூலிப்பதாக ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். இதையெல்லாம் பார்த்தால், தலைசூனிய வேண்டியவர்களாகயிருக்கிறோம். மக்களைக் கசக்கிப் பிழிவதில் என்ன லாபம். இந்த பலாத்கார முறையை உடனே கைவிடவேண்டும். ஒரு இலாகாவின் வசூலித்தால், மற்ற இலாகாவின் போய் மக்களைத் தொந்தரவு செய்யக்கூடாது என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு பாசனத்திட்டங்களைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் உரையில் 8-வது பாராவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அநேக இடங்களில் துருப்போன குளங்கள் இன்னும் பழுது பார்க்கப்படவில்லை. எனக்குத் தெரிந்து 6 மாதம் பாயக்கூடிய ஏரிகள் எல்லாம் மூன்று மாதம் தான் பாய்கின்றன. அந்தமாதிரி கண்மாய்கள், ஏரிகள் எல்லாம் நம் பிராந்தியத்திலிருக்கின்றன. கலிங்குகள் கரைகள் இவற்றை உயர்த்தச் செய்யவேண்டிய திட்டங்களை எல்லாம் செய்யவில்லை. சமீபத்தில் திருநெல்வேலிக்குப் போயிருந்தபோது, பரம்பிக்குளத்திட்டத்தைப் பற்றியும் கேரள ராஜ்யத்தில் இன்னும் பல சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களையும் குறிப்பிட்டு, அமைச்சரவர்களுக்கு இத்திட்டங்களை நிறைவேற்ற மகஜர் கொடுத்திருப்பதாக அங்குள்ள மக்கள் சொன்னார்கள். இம்மாதிரியான சிறிய திட்டங்களை யெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டும். இதற்கு “ஸ்பெஷல் ஸ்டாபை” பிடிப்போட்டு, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் உள்ள சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களை எப்படி நடத்த முடியும் என்பதை ஆராய்ந்து, உடனடியாக அவற்றை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறித்துணித் தேக்கத்தைப்பற்றி அநேக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இப்பொழுது கைத்தறி தேக்கமானது அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளைப்போல கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையும் அதிகப்படியாக எல்லோருடைய கவனத்தையும் இழுத்திருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய பிரச்சனை நிவர்த்திக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி மீண்டும் கைத்தறி துணிக்கு கொடுக்கப்பட்ட செல்லை அதாவது 9 நயா பைசாவை, மீண்டும் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க எவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றுகிறதோ அவ்வளவு தூரம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மறுபடியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ரிபேட் கொடுத்து வருவதை நிறுத்தியதால் ஒருக்கால் மில் முதலாளிகளுக்கு சலுகைகள் காட்டவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் அப்படி நிறுத்தி விட்டார்களோ என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். அது எப்படி இருந்தபோதிலும் கனம் மந்திரி அவர்கள் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இப்பொழுது சமுதாய நல திட்டம் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டம் என்றெல்லாம் ஆரம்பித்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக பல புகார்கள் இருந்து வருகின்றன. எந்த பிராந்தியங்களில் இதை ஆரம்பிக்க வேண்டுமோ அந்தப் பிராந்தியங்களில் இவைகளை ஆரம்பிக்காமல் தங்களுடைய கட்சிகாரர்களுக்கு மந்திரிகளுக்கும் எந்த பிராந்தியங்களில் சலுகைகள் காட்ட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அந்தப் பிரதேசங்களில்தான் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரைக்கும் இதை மறுக்க முடியாது. பின் தங்கிய இடங்களில் இதை சர்க்கார் ஆரம்பிக்கவில்லை. நல்ல இடங்களில்தான் இதை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதனால் மக்களிடத்தில்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [13th February 1958]

பெரிய அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து வருஷங்களுக்குள் எல்லா கிராமங்களையும் இந்த திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கக்கூடிய இடங்களில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் இந்த திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதாக இல்லை. எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இது சம்பந்தமாக யோசனைகளை சொன்னாலும் அதை கேட்பதில்லை. முக்கியமாக என்னுடைய பிராந்தியத்தில் சமீபத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. அதாவது ஒரு செமீனார் நடந்தது அசற்கு நமது போலீஸ் மந்திரி அவர்களும் போயிருந்தார். அந்த நிகழ்ச்சி என்னுடைய தொகுதியில் நடந்த போதிலும் அதைப்பற்றிய தகவல் எனக்கு கொடுக்கவே இல்லை. அதைப்பற்றி பின்னால் பத்திரிகையில் பார்த்து தெரிந்துகொண்டேன். நான் போனாலும் சரி போகாவிட்டாலும் சரி அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் அந்தந்த அங்கத்தினர்கள் தொகுதிகளில் ஏதாவது நிகழ்ச்சிகள் நடத்தினால் அதைப்பற்றி அந்தந்த அங்கத்தினர்களுக்கு தகவல் கொடுத்தால் அவர்கள் அங்கு வந்து தங்களுடைய யோசனைகளைச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அங்கத்தினர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தகவல் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். அவர்களுக்கும் ஒரு அழைப்பை அனுப்பும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த நிகழ்ச்சிகளில் போய் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஆளும் கட்சிக்கு வேலை செய்கிறவர்களைத்தான் கேட்கிறார்கள். ஆகவே ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் நடக்கும் இடங்களில் அங்குள்ள அங்கத்தினர்களின் யோசனைகளை கேட்டு வந்தால் நலமாக இருக்கும். அந்தக் கட்சிக்கு வேலை செய்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களை நிர்வாகத்தில் போட்டு வேலை செய்யச் சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் சொன்னபடி அங்கு நடைபெற்றது செமீனார் அல்ல. கிராமத் தலைவர்களுடைய முகாம் நடைபெற்றது. அதுவும் தேசிய வளர்ச்சி திட்டத்தின் கீழ் நடைபெற்றது. அதற்குப் பல கிராமத் தலைவர்கள் தான் வந்திருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்திற்கு நான் கடைசி நாளன்றுதான் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது தான் அவர்களிடம் தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தைப்பற்றி பேசினேன். ஆகவே அது செமீனார் அல்ல, கிராமத் தலைவர்களுடைய முகாம் அது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : எனக்கு தகவல் கொடுக்காததைப்பற்றி தப்பாக நான் சொல்லவில்லை. சட்டசபை அங்கத்தினர் என்ற காரணத்தினால் அப்படி தகவல் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். என்னைக் கூப்பிடவில்லை என்று நான் வருத்தப்படவில்லை. கூப்பிடாததால் எனக்கு பெட்ரோல் செலவு மிச்சம், ஏற்படக்கூடிய கஷ்டமும் இல்லை. ஆகவே நான் சொல்வதெல்லாம் போடப்படும் திட்டங்கள் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொன்னால் எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களுடனும் ஒத்துழைத்தால்தான் அவைகள் நன்றாக நிறைவேறும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். கனம் மந்திரிகள் போகக்கூடிய இடங்களுக்கு எல்லாம், அவர்கள் கலந்துக் கொள்ளக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் அழைப்பு எங்களுக்கு விட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை.

(Mr. Speaker in the Chair)

இதைப்பற்றி முக்கியமாக கோயமுத்தூரைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் குழந்தை அம்மாள் இதைப்பற்றி பேசினார்கள். அதாவது போடப்படும் திட்டங்கள் சரிவர நடைபெறவில்லை என்று. இதைப்பற்றி யூனியன் மந்திரி டே அவர்களும் இங்கு அபிவிருத்தி திட்டம் சரியாக நடைபெறவில்லை என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது மக்களுக்கு நாம் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் எல்லாம் இந்த மாகாணத்தில் சரிவர நடைபெறவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதைப்பற்றி நான் சொல்லும் போது புகாருக்காக நான் சொல்லவில்லை. திட்டம் சரிவர நடைபெற

13th February 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

வேண்டுமானால் எங்களையும் யோசனை கேட்கவேண்டும். எங்களுடைய பங்கிற்கும் நாங்கள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திட்டங்கள் சம்பந்தமாக மனுக்கள் போட்டால் அதை கவனிப்பதில்லை என்ற புகார்கள் இருந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. திட்டத்தில் வேலை செய்கிறவர்கள் ஏதாகிலும் கேட்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுப்பதில்லை என்ற புகார் இருந்துகொண்டு வருகிறது. சென்ற தேர்தலுக்குப் பிறகு முதன் மந்திரியும் இன்னும் மற்ற மந்திரிகளும் சிகப்பு நாடா இருப்பதை ஒழிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டு பாகல்மேட்டுக்குச் சென்று மனுக்களை வாங்கி நேராகவே பைசல் செய்யப்பட்டதாக தெரிய வந்தது. சிகப்பு நாடா முறையை ரத்து செய்து விட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். ஆனால் அங்கு போய் பார்த்தால் எப்போழுதும் உள்சபையே தான் இருக்கிறது. இதற்கு முன்பு எப்படி நடந்து வந்ததோ அப்படியே தான் இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிறது. வேறு ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை. தேர்தலுக்குப் பிறகு பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று சொன்னபடி ஒன்றுமே செய்யவில்லை. கலெக்டர் ஆபீசில் போய் பார்த்தால் பேபரெல்லாம் அப்படியேதான் இருக்கின்றன. மக்களுக்கு ஒரு விதத்திலும் அனுகூலம் ஏற்படவில்லை. ஆகவே போடப்பட்ட திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற வேண்டுமானால் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் நாடி எல்லோருடைய யோசனைகளையும் கேட்டு அதன்படி நடக்கவேண்டும், அப்படி நடைபெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதைத் தவிர வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும் என்று நாம் எல்லோரும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். வாழ்க்கைத்தரம் உயரும் போது விலைவாசிகளும் உயர்ந்துக்கொண்டே தான் வருகிறது. அதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது விலைவாசிகள் விஷம்போல் உயர்ந்துக்கொண்டே இருக்கிறது. அதன் காரணமாக மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், சர்க்கார் இதற்கு தவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறேன். விலையைக் குறைக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டிருக்கிறேன். இது ஒரு முக்கியமான காரியம். கூடிய சீக்கிரத்தில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காவிட்டால் பெரிய அதிருப்தியைத்தான் உண்டு பண்ணும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பட்ஜெட் செஷன் வரப்போகிறது. அப்பொழுது இரண்டு நாட்கள் இந்த பாஷைப் பிரச்சினையைப்பற்றி பேசுவதற்கு ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அப்பொழுது நான் அதைப்பற்றி விஸ்தாரமாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் தெரிவிக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அண்ணா தரை அவர்கள் என்னைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் குறிப்பிட்டார். அதற்கு பதில் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி மதுரையில் நடந்த மகாநாட்டில் விஸ்தாரமாக பேசியிருக்கிறேன். அதே மாதிரி தான் சர்க்காருடைய சர்வ கட்சி கூட்டம் நடந்தபோதும் பேசியிருக்கிறேன். அதற்கும் இதற்கும் ஒன்றும் வித்யாசம் இல்லை. கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இன்னும் சில முக்கியமானவர்கள் இதைப்பற்றி பேசவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன்படியாக பேசினேன். அரசியல் சட்டத்தின் 343-வது செக்ஷனுக்கு திருத்தம் கொண்ட வரவேண்டும் என்று சொன்னேன். பிரசிடெண்டுக்கே அந்த அதிகாரத்தையும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொன்னேன். அதனால் அதைப் பற்றி அதிகமாக பேசுவதற்கு இல்லை. ஆகவே பட்ஜெட் கூட்டத்தில் இதைப் பற்றி விஸ்தாரமாக பேசுகிறேன்.

ஆகவே நான் இப்பொழுது சொன்னது எல்லாவற்றையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு கனம் மந்திரிகள் ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்பிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[13th February 1953]

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் கனம் எதிர் கட்சி தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது இப்பொழுது நடைபெறும் ஆட்சியானது சர்வாதிகார ஆட்சி என்று ஜனநாயக ஆட்சி இல்லை என்றும் கவலைப்பட்டு உருக்கமாக கூறினார்கள். அவர் இந்த சட்டசபையில் அங்கத்தினராக இருந்த 1952—56 வரையிலும் ஆளும் கட்சியில் இருந்த காலத்தைக் குறிப்பிடுகிறாரா அல்லது இப்பொழுது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற இந்தக் காலத்தைக் குறிப்பிடுகிறாரா என்பதை விளக்கும்படியாக கூறுகிறேன்.

MR. SPEAKER: அவர் பேசிய பேச்சுக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுவாரா, அப்பொழுது இதற்கும் பதில் சொல்லுவாரா.

SRI N. R. THIAGARAJAN: கனம் எதிர் கட்சி தலைவருடைய கட்சியாகிய கா. சீ. க.-விருந்து பல அங்கத்தினர்கள் ராஜீனாமா செய்து விட்டதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் அவர்கள் எதிர் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கை அவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன். அப்படி எண்ணிக்கை குறைந்து போனால் அவர் எதிர் கட்சி தலைவராக இருந்து உழைப்பது சரியா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த நான்கு நாட்களாக நடந்த விவாதத்தில் இது வரையிலும் 63 பேர்கள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அறுபத்திமூவர்களைப்போல வாழ வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இங்கு பல்வேறு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு நான் கனம் அங்கத்தினர் அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு உத்சாகம் ஊட்டக்கூடிய வகையில் பேசப்போவது இல்லை. அவருக்கு வருத்தம் ஏற்படக்கூடிய முறையில் தான் பேசப்போகிறேன் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர் சொன்னார் ஒத்துழைப்புக் கேட்டால் எனக்கு வருத்தம் ஏற்படுகிறது என்று. அந்த அடிப்படையில் தான் நான் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு வார்த்தைக்கு வார்த்தை, கருத்துக்குக் கருத்து என்று பதில் சொல்வதின் மூலம் எதையும் சாதித்து விட முடியாது. அதைச் அப்படிச் சொல்வதற்கு எனக்கு திறமை இல்லை என்று யாரும் ஆட்சேபித்து சொல்ல மாட்டார்கள். ஆகையால் நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் இங்கே சொல்லப்பட்ட வாதங்களுக்கு பதில் சொல்லும் முறையில் அல்ல. நமது ராஜ்யம் முன்னேற்றமடையவேண்டும். நம்முடைய மக்கள் எல்லோரும் நல் வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்பதில் இங்கே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. அதை எப்படி சாதிப்பது என்பதைப்பற்றி, எந்த அடிப்படையில் நடந்து கொண்டால் அதைச் சாதிக்க முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிற கருத்துக்களை உங்கள் எல்லோருக்கும் முன்னால் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். அதை அப்படியே நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் அறிஞர்கள் பலபேர் உள்ள இந்தச் சபையில்—“இவன் யார் அவ்வாறு சொல்வதற்கு” என்று பதில் சொல்லும்படியாகவும் வந்துவிடும். நான் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. தயவு செய்து இந்தக் கருத்துக்களை யோசித்துப் பாருங்கள் என்பது தான் என் வேண்டுகோள்.

அதுவும் திரு. அண்ணாதுரை உரையைக் கேட்ட பிற்பாடு நான் பேச இருந்ததில் சிலவற்றை மாற்றியிருக்கிறேன். “நான் அவசியமானால் என் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ளவும் தயார்” என்று அவர் குறிப்பிட்டதன் காரணமாக அவர் மறுபடியும் முயன்று பார்க்கலாம் என்ற முறையில் சில விஷயங்களை அவர் முன்னிலையிலும், அவருடைய கட்சி அங்கத்தினர்கள் முன்னிலையிலும் சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஏன் அவர்களுக்கு மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் அந்தக் கருத்து அவர்களுக்கு மட்டும் முக்கியமாகச் சொல்லவேண்டியதாகும். இங்கு இருக்கும் அரசியல் கட்சிகள்—அவர் கட்சியைத் தவிர—நான் அறிந்த வரையில் எல்லாக் கட்சிகளும் இந்தியா ஒரேநாடாக இருக்கவேண்டுமென்ற

13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

கொள்கை கொண்டவர்கள். அரசியல் கட்சிகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைத் தவிர வேறு எந்தக் கட்சியும் தமிழ்நாடு பிரிந்து போகவேண்டுமென்றோ (ஸ்ரீ ஏ. வி. பி. ஆசத்தம்பி: ஸ்ரீ ஆதித்யன் கட்சி) ஆதித்யன் கட்சி என்று எதுவும் தனியாக இல்லை. அது அரசியல் கட்சியும் அல்ல அவர் எதை ஆரம்பித்தாலும் உருப்படியாகாது. தேய்ந்து விரும். இன்றைக்கு அவர் தனியாக அந்தக் கொள்கையுடன் ஒரு கட்சியை ஆரம்பித்திருந்தாலும் அது உருப்படியாகாது என்று அதைவிட்டு விடுகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அரசியல் கட்சிகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒன்றுதான் திராவிடநாடு பிரியவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இயங்குகிறது. இதைப்பற்றி இதற்கு முன்பும் பேசியிருக்கிறேன். இன்றைக்கும் பேசவேண்டுமென்று விரும்புவது நமது ராஜ்யத்தின் முன்னேற்றம் எந்த அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி நாம் நன்றாக உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதனால் தான். என்னுடைய கருத்துக்களை உடனே ஏற்றுக்கொண்டுவிடவேண்டாம். நன்றாக உணர்ந்து கவனித்துப் பரிசீலனை செய்வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். சிறுசிறு நாடுகள் தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவைகள் எல்லாம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும்.

இன்றைக்கு மனித சமுதாயத்தின் போக்கு எப்படி இருக்கிறதென்று பார்க்கும்போது மனித சமுதாயத்தின் அறிவு வளர்ச்சி எப்படி இருக்கிறதென்று பார்க்கும்போது அந்த அறிவு வளர்ச்சியின் காரணமாக ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் எந்த எந்தத் திட்டங்களை எந்த முறையில் அமைத்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்று முற்படுகிறார்கள் என்று யோசித்துப் பார்க்கும் போது நமக்கும் அவை வழிகாட்டியாக இருக்கும்.

ஏதோ ரோடு அமைப்பது, பள்ளிக்கூடம் கட்டுவது, ஆஸ்பத்திரி வைப்பது, தண்ணீர் பந்தல் வைப்பது இவைகள் அல்ல இன்றைக்கு சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை. மாபெரும் விஞ்ஞான திட்டங்கள் சந்தரமண்டலத்திற்கு யாத்திரை செய்வது, இந்த பூகோளத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு வருவது என்ற அடிப்படையில் பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அந்தப் பெரிய பெரிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய சக்தி அமெரிக்காவுக்கு இருக்கிறது. ரஷியாவுக்கும் இருக்கிறது. என்ன காரணம் என்றால் அவர்களுக்கு இருக்கும் பெரிய பெரிய வசதிகள் தான். மற்ற நாடுகள் எல்லாம் அவற்றைச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே இன்றையதினம் பல சதந்நிர நாடுகள்—நம்மைவிட நூறு மடங்கு ஏன் அதற்கு மேலாகவே பொருளாதாரத் துரையில் முன்னேறி இருக்கும் நாடுகள் தனியாக இருந்து வாழமுடியாது என்ற காரணத்தினால் பல வகையில் ஒன்றுபட்டு செயல்பாற்ற முற்படுகின்றன என்பதை அண்ணாதுரை படித்து இருப்பார்கள்.

எல்லா நாடுகளும் சேர்ந்து இருக்கவேண்டும். நிலக்கரி உருக்கு ஒரு சமுதாயம். அது அதேமாதிரி காமன் மார்க்கெட். எல்லா நாடுகளும் ஒன்றாக இருந்து வியாபார முறையில் ஒரு நாட்டுக்கும் இன்னொரு நாட்டுக்கும் இடையில் எவ்விதத் தடங்களும் இல்லாமல் செய்யவேண்டும். யூரோம்-அனுசக்தி இல்லாததற்கு எல்லா நாடுகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து யூரோம் செயல்படவேண்டும் என்பதாகப் பலவகையில் எல்லா நாடுகளும் சேர்ந்து ஒன்றுபட்டு வருகின்றன. இவைகள் எல்லாம் இன்று இருக்கக்கூடிய அரசியல் அமைப்பின் காரணமாக உருவாக்க முடியாத நிலைமை இருந்தால் அவற்றைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்ற சக்திகள் பல உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஆகையால் இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு முன்னேற்றவேண்டுமென்று சொல்வது தமிழ்மொழியின் முன்னேற்றம் ஒன்றுதான் என்றல்ல. இன்று உலக அரங்கில் மனித சமுதாயத்திற்கு பெரிய பெரிய முன்னேற்றம் எவ்வளவு ஏற்பட்டுச் கொண்டிருக்கிறதோ அவ்வளவு முன்னேற்றங்களும் நம் நாட்டில் ஏற்படவேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட முன்னேற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு பெரும் தடையாக இருக்கும் தமிழ்நாடு தனித்து இயக்குமானால். அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்.

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையை மாற்றியமைக்கவேண்டுமானால் எந்த அடிப்படையில் அது சாத்தியமாகும் என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். “அது நமக்கு உகந்தது தானா? அது நமக்கு நன்மையக்குமா?” என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கடுத்தபடியாக இந்த நன்மையைப் பெறுவதற்கு வேறு வழியினால் ஏன் முடியாது என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த அடிப்படையில் நீங்கள் நாட்டைப் பிரிக்கவேண்டுமென்ற பிரிவினைக் கொள்கையை அலசிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறது. ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக இருக்கிறவரையில் தமிழ்நாட்டின் பிற்போக்குத் தன்மையை மாற்ற முடியாது என்ற கருத்தை நீங்கள் தெரிவிக்கிறீர்கள். நான் தாழ்மையுடனேயே ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். உங்களைவிட எனக்குக் கொஞ்சம் அதிகம் அனுபவம் இருக்கிறது. இங்கே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தில் மட்டும் அனுபவம் இல்லை. இன்று இருக்கிற மத்திய அரசாங்க நிர்வாகத்தினுடைய அனுபவமும் கொஞ்சம் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளமுடியும். ஆகையால் அதை வைத்துக்கொண்டு சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக நாம் இருக்கிற காரணத்தினால் நமக்கு வருகின்ற திட்டங்களையோ, நமக்கு ஏற்படக்கூடிய முன்னேற்றங்களையோ யாரும் தடை செய்துவிட முடியாது என்று உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தத் தன்மையினை உங்களுக்கும் ஏற்படவேண்டும். எனக்கு இருக்கிறது அந்த நம்பிக்கை. அதனால் திடாவிடமுன்னேற்றக்கழகத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ ஆசைதம்பி அவர்கள் பேசும்போது சேரன் வடநாட்டு மன்னன் தலையில் கல்லைத் தூக்கி வைத்து அழைத்து வந்தான் என்று சொன்னார்கள். அவ்வளவு பெரியவர்களாக இருந்த நாம் இன்றைக்கு ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக இருந்தால் வடநாட்டார் ஆதிக்கத்திற்கு உள்ளாகிவிட நேரிடும் எனப் பயப்படுவது நம்முடைய தாழ்மை உணர்ச்சியை (Inferiority Complex) தான் காட்டுகிறது. அவ்வாறு உண்மையில் இல்லை என்பதை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அல்ல பல சந்தர்ப்பங்களில் நான் உணர்ந்தும் இருக்கிறேன் என்று தைரியத்துடன், நம்பிக்கையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். யாரும் நம்முடைய முன்னேற்றத்தை மாற்றவோ, தடைசெய்வோ முடியாது என்பதை நன்றாக நாம் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

நீங்கள் எந்த ராஜ்யத்தை வேண்டுமானாலும் போய் பாருங்கள். மைசூருக்குபோய் பாருங்கள், கேரளாவிற்கு போய் பாருங்கள், மத்திய பிரதேசத்திற்கு போய் பாருங்கள், அதேமாதிரி ஒரிஸ்ஸாவிற்கு போய் பாருங்கள். இன்றைக்கு அங்கெல்லாம் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம் சென்னை ராஜ்யத்தில் அவ்வாறு ஏற்படவில்லை என்று சொல்லமுடியாது. நம் ராஜ்யத்தில் கோயம்புத்தூரை போய் பாருங்கள் அங்கு ஏற்பட்டுள்ள அபிவிருத்தியை நீங்கள் பார்க்கலாம். அதே போல் சென்னையிலும் பாருங்கள் எவ்வளவோ அபிவிருத்தி தீட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. பெங்களூருக்கு போய் பாருங்கள் அங்கு எவ்வளவோ தொழில்கள் மத்திய சர்க்காரால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரியே பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லமுடியும். இனிமேல் என்னென்ன திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற விஷயத்திலும் நாங்கள் பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். நாங்கள் அவ்வாறு முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட போதிலும், அறியாதவர்களுக்கு எவ்வளவோ அறிவுறுத்தியும், எங்களைப்பற்றி அவநம்பிக்கை கொள்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்பதை நான் இந்த சட்டசபையில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

நாம் எல்லோரும் சரிசமமாக வாழவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அப்படி ஒன்றாக வாழவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன்தான் என் கடமைகளை செய்துவருகிறேன். நம் மக்களும் சரிசமமாக வாழமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு என்று தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன். ஆனால் நீங்கள் சொல்வது தனிப்பட்ட விஷயம். ஆனால் நீங்கள் சொல்லுகின்ற அடிப்படையான விஷயம் வடநாட்டு ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுவித்துக்கொள்ள பிரிவினாதான் ஒரேவழி, பிரிந்து வாழ வேண்டும் என்பதுதான். அந்த வாதம் எதைக்குறிக்கின்றது என்றால் உங்களுக்கு தன்னம்பிக்கை போய்விட்டது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்பது அவசியம்தான். ஆனால் முன்னேற்றம் அடைவது பிரிவினாமுலம்தான் அடைய முடியும் என்ற வாதத்தை நான் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. இப்படி சொல்வதில் நான்தான் அறிவுடையவன் என்று சொல்லவில்லை. நான் எனக்கு இருக்கக்கூடிய அனுபவத்தில் பல கோணங்களிலிருந்து ஆராய்ந்து பார்த்ததில் இந்த பிரிவின கொள்கை அவசியம் இல்லாதது என்றுதான் சொல்லவிரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறு பார்த்தால் இந்த திராவிடநாடு தமிழ் நாடு என்ற விஷயத்தில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு மட்டும் தான் பிரிவேண்டும் என்று சொல்லாமல் திராவிட முன்னேற்ற கழகம், ஆந்திரம், கன்னடம், கேரளம் இம்முன்றும் சேர்ந்து பிரியவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் பிற ராஜ்யங்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள் அதில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நான் சந்தேஷப்படுகிறேன். அந்த நோக்கம் மேலும் விரிவடையவேண்டும் என்பதுதான் என் விருப்பம். தமிழ் நாடு மட்டும் தனியாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அது ஒரு வேளை நடந்தாலும் நடந்துவிடுமோ என்ற பயம் எனக்கு இருந்தது. ஆனால் தென் இந்தியாவில் உள்ள இந்த நான்கு ராஜ்யங்களும் சேர்ந்து நிர்வாகம் நடத்தவேண்டும் என்று சொல்வதால் அவைகள் ஒன்று சேர்ப்போவதில்லை. அது ஒரு நாளும் நடக்காத காரியம் என்பதைக் குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகத்தான் வாழவேண்டும். ஒன்றாக இருந்து நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடவேண்டும். கொள்கை குழப்பம் வேண்டாம் என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தத் தலைமுறையில் இந்த கொள்கை நிறைவேறுது. இந்த நான்கு ராஜ்யங்களும் என்றைக்கும் சேர்ப்போவது கிடையாது. ஆகவே இந்த பிரிவினை கொள்கை என்றைக்கும் நிறைவேறுது என்றுதான் நான் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN: நாங்கள் சொல்வது பொரேஷன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: பெரேஷனைப்பற்றி எனக்கும் தெரியும். இப்பொழுது இயங்கி வருவதும் பெரல் சர்க்கார்தான். வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசாங்கம் மாகாண அரசாங்கத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதில் ஏதோ அர்த்தம் இருக்கிறது. அப்படியல்லாமல் நாங்கள் இந்தியாவிலிருந்து பிரியவேண்டும் என்று சொல்வது நியாயமா என்று நீங்கள் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். ஆந்திரர்கள் பிரிந்து தங்கள் ராஜ்யத்தை அமைத்துக்கொண்டார்கள். அதில் ஒரு சிலர் தங்களுக்கு விடுதலை வேண்டும் என்பதற்காக பிரிவதாக சொல்லிக்கொண்டார்கள். கன்னடமும், கேரளமும் பிரிந்து போயின. ஆனால் அவர்கள் பிரிந்தது மொழிவழிமாகாணம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில். அவைகளையெல்லாம் ஒன்று சேர்க்க வேண்டும், திராவிட நாட்டை அமைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு மக்களிடையே ஒரு தவறான பிரசாரத்தை செய்துவருகிறார்கள்.

சில அரசியல் கட்சிகள் சில கொள்கைகளை பிடிவாதமாக வைத்துக் கொண்டு மக்களிடையே பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள். உண்மையாகவே அதில் நம்பிக்கை வைத்து பிரசாரம் செய்யலாம். அவர்கள்

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1953]

கட்சியை பலப்படுத்துவதற்காக வேண்டுமானால் அவைகளை உபயோகப்படுத்தலாம். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவை பொருந்தாமா என்பதை அவர்களை ஏற்று யோசித்தப் பார்க்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. சோஷலிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி இருக்கிறது. அவர்களும் தான் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இந்தியாவை விட்டு பிரிந்து போகவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

தவிர பாகிஸ்தான் இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து போகவில்லையா என்ற வாதம் எழுந்தது. இப்பொழுது இருந்த பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கம், பாகிஸ்தான் பிரிவதற்கு ஒப்புக்கொண்டால்தான், இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் அளிப்போம் என்று கூறினார்கள். அந்த நிர்ணயத்தின் பேரில்தான் பாகிஸ்தானை பிரிக்க ஒத்துக்கொண்டோம். ஆகவே அதை வைத்துக் கொண்டு திராவிட நாடு வேண்டுமென்று கூறுவது சரியா என்று நீங்கள் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். உலகத்திலேயே எந்த நாடும் இவ்விதமாக பிரிந்தது கிடையாது. பிரியவேண்டும் என்று கேட்பதாகவும் இல்லை. பர்மா நாடானது பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கம் இருக்கும்போது இந்தியாவுடன் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அவர்களின் ஆட்சி காலத்திலேயே அது பிரிக்கப்பட்டது. ஆதலால் நாம் மட்டும் பிரிந்துக்கொள்வது என்பது நடக்க முடியாத காரியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாட்களும் நாடு கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியென்றால் நீங்களும் நாட்கள் பண்பாட்டில் வாழவேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்களா? வேண்டுமென்றால் அப்படி வேஷம் போடலாம். நீங்கள்தான் அதில் பழக்கப்பட்டவர்களாயிற்றே (சிரிப்பு) திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் நாங்கள் சொல்வதை தயவுசெய்து யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோன். நாம் மனப்பூர்வமாக ஒன்றுபட்டு உழைக்கவேண்டும். நாங்கள் எங்கள் கொள்கையினின்றும் வேறுபட்ட கொள்கையைக்கொண்டவர்களாக இருக்கிறீர்கள் என்ற காரணத்தால் உங்கள் ஒத்துழைப்பை நாங்கள் புறக்கணித்துவிட முடியாது. நாட்டின் பிரச்சனைகளைப்பற்றி நாம் எல்லோரும் தான் கலந்துகொள்கவேண்டும். இன்றுள்ள நிலைமையில் உங்கள் கொள்கை தவறான கொள்கை என்பதில் சந்தேகமில்லை. நீங்கள் அந்தக் கொள்கையைக் கொண்டிருங்கள். ஆனால் அந்தக் கொள்கை லட்சியம்—இந்தத் தலைமுறையில் நிறைவேறாது; ஒரு வேளை 25—50 வருஷங்களுக்குப் பிறகு அந்த லட்சியம் நிறைவேறக்கூடும். வாதத்திற்காக நான் இப்படிச் சொல்கிறேன். “25—50 வருஷங்களுக்குப் பிறகு எங்கள் லட்சியம் நிறைவேறும்” என்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டார்கள் என்று சொல்லிவிட வேண்டாம். இவ்வாறு பத்திரிகைகளில் எழுதிவிட வேண்டாம்.

ஆகவே, நாட்டில் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தடங்கலின்றி நிறைவேற்றப் பட்டவேண்டுமானால் நீங்கள் எங்களுடன் ஒத்துழைக்கவேண்டும். நீங்களும், மற்றக் கட்சிக்காரர்களும், நாங்களும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறோம். இங்கே வெவ்வேறு கட்சிகள் இருந்தாலும் கூட நாட்டின் தலைவிதி இந்த சபையின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சபை நல்ல முறையில் இயங்கினால்தான் மக்களின் நலனுக்கான திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றமுடியும். இந்த சபை நல்ல முறையில் இயங்குவதற்குத் தடையாக உங்களுடைய கொள்கை இருக்கக்கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : எங்களுடைய அடிப்படைக் கொள்கைக்கு முரண்படாமல் துரைத்தனத்தாருடன் ஒத்துழைப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று நான் முன்னமேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்காக இவ்வளவு சிரமப்பட்டு வாதம் செய்வானேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது போல் அடிப்படைத் தகராறில்தானே எல்லாம் வந்து முட்டிக்கொள்கின்றன; ஆகவேதான் சொல்கிறேன்; இப்படிப்பட்ட அடிப்படைக்

13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

கொள்ளை உங்களுக்கு இருக்கும்வரையில் நீங்கள் விரும்பினாலும் ஒத்துழைப்பை எங்களுக்கு நீங்கள் கொடுக்க முடியாது. எங்களுக்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பதற்கு நோக்கம் விரும்பினாலும் அடிப்படைத் தகராறு இருந்துகொண்டே யிருக்கும். கவர்னர் விஷயத்தில், “வடநாட்டு கவர்னர் எதற்கு?” என்று கேட்கிறீர்கள். கவர்னர் தனிப்பட்டவர் அல்ல. அரசி லமைப்புச் சட்டத்தை அறிஞர் அவர்கள் படித்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மந்திரிசபை சட்டசபையின் ஆதரவைப் பெற்றுத்தான் இருக்கிறது. மந்திரிசபையின் சம்மதத்துடன்தான் கவர்னர் நியமிக்கப்படுகிறார். அவர் மத்திய அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டாலும் எங்கள் சட்டமதமில்லாமல் யாரையும் கவர்னராக நியமித்துவிட முடியாது. அப்படியிருக்கும்போது இவரை ஏன் இங்கே கவர்னராக நியமிக்கவேண்டும்?” என்று கேட்பது, அவரிடம் விரோதம் காட்டுவதாகத்தான் ஆகும். இப்படிப்பட்ட மனப் பான்மை கூடாது. கவர்னரிடம் தங்களுக்கு தனிப்பட்ட வகையில் பகைமை யுணர்ச்சி கிடையாது என்று ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள். “அவருடைய 12 பார்ட்டிக் வருகிறார்களா? என்று ஸ்ரீ அண்ணாதுரை யிடம் நான் கேட்டேன். அவரை அழைப்பதற்காக அவரிடம் நான் அப்ப டிக் கேட்கவில்லை. அவருடைய மனதை சோதனை செய்வதற்காகத்தான் அப்படிக்கேட்டேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட வேறுபாட்டை மனப்பான்மை கூடாது. வேற்றுமை மனப்பான்மையின்றி அரசாங்கத்தால்தான் நீங்கள் மனப்பூர்வமாக ஒத்துழைத்தால்தான் முன்னேற்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி ராஜ்யத்திலுள்ள பஞ்சத்தையும், உணவுதானியப் பற்றாக்குறையையும் போக்க முடியும். உங்களுடைய எதிர்ப்பு தீவிரமாக இல்லாவிட்டாலும்—ஒரு சிறிய எதிர்ப்பு சக்தி இருந்தாலும் போதும்—முன்னேற்றத் திட்டங்கள் தடைபடும்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஜனநாயக அடிப்படையில் நமது அரசாங்கம் நடக்கிறது. அதற்காக, மக்களுடைய ஆதரவைப் பெறுவதற்காக ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை அவர்களிடம் செல்கிறோம். எந்தக் கட்சியினர் பெருவாரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களோ அவர்கள் மந்திரிசபையை அமைத்து ஆட்சி நடத்துகிறார்கள். எந்தக் கட்சியாயிருந்தாலும் பெருவாரியான மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றால் ஆட்சி நடத்தலாம். நாளைக்கு ஸ்ரீ ராமசாமி முதலியார் முதன் மந்திரியாக வரக்கூடும். அதற்குப் பிறகு ஸ்ரீ அண்ணாதுரை முதன் மந்திரியாக வரக்கூடும். அதற்குப்பிறகு ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் முதன் மந்திரியாக வரக்கூடும். யாரும் முதன் மந்திரியாக வரக்கூடும். எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் அரசாங்கம் நன்றாக நடப்பதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்; அதற்கேற்ற முறையில் நாம் நடந்துகொள்ளவேண்டியது ஒருபுறமிருக்க, அதே முறையில் பொதுமக்களுக்கும் நடந்துகொள்ளும்படி செய்வதற்காக அவர்களுக்கு அந்த முறையைக் காட்டுவதற்காகவும் அந்த முறையில் நாம் நடந்து கொள்ளவேண்டும். ஜனவரி 6-ம் தேதியன்று நீங்கள் அவ்வாறு நடந்து கொள்ளவில்லை, என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக இதை கூறுகிறேன். ஜனவரி 6-ம் தேதி நடந்த நிகழ்ச்சிகள் சம்பந்தமாக நான் ஒரு விஷயத்தை வாதத்திற்காகக் கூற விரும்புகிறேன். அதை பத்திரிகைகளில் எழுதவேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கூட்டத்திற்குத் தடையுத்தரவு போட்டது தவறு என்று நான் வாதத்திற்காக ஒத்துக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் செய்யவேண்டிய காரியங்களும் போடவேண்டிய உத்தரவுகளும் பல இருக்கின்றன. அவைகளில் தவறுகள் இருந்தால் நீதி ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் மேலாக சட்டசபையும் இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது சர்க்கார் போடும் உத்தரவுகளை மீறவேண்டாம். சர்க்கார் போடும் உத்தரவுகள் நியாயமானவையா அல்லது அநியாயமானவையா என்பதுபற்றி ஒவ்வொருவரும் தாங்களாகத் தீர்மானித்துக்கொண்டு அவை அநியாயமானவை என்ற தீர்மானத்திற்குவந்தால் அவைகளை மீறுவது என்று ஒவ்வொருவரும் ஆரம்பித்தால் எப்படிநிர்வாகம் நன்றாக நடக்கமுடியும்? இப்போது இங்கே நடக்கும் அரசாங்கம் நம் அரசாங்கம்; மக்களின் ஆதரவைப்பெற்ற அரசாங்கம். ஆகவே அரசாங்கம் எதுவாக இருந்தாலும், மக்களின் ஆதரவைப்பெற்ற அரசாங்கத்திற்கு எல்லோரும்

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

மதிப்புக்கொடுக்க வேண்டும் ; அந்த அரசாங்கத்தின் உத்தரவுகளை மதித்து நடக்கவேண்டும். அரசாங்கம் தவறு செய்தால் அதைப்பற்றி சொல்லிக் கொள்வதற்கு உரிய இடங்களும் வசதிகளும் இருக்கின்றது. அப்படியிருக்கும்போது அரசாங்கம் போடும் உத்தரவு தவறுதது என்ற முடிவிற்குத் தாங்கள் வந்தால் அதை மீறலாம் என்ற அடிப்படையில் அவர் வர்கள் நடந்துகொண்டால், எந்தக் காலத்திலும், இங்கே, ஜனநாயக ஆட்சி நடக்கும் சுதந்திர இந்தியாவில் நிர்வாகம் நன்றாக நடைபெற முடியாது என்று—எனக்குத் தெரிந்தவரையில்—சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படி அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் நடக்கலாம் என்ற நிலைமை இருந்தால் அரசாங்கம் நடக்கமுடியாது. குழப்பமான நிலைமைதான் ஏற்படும். ஸ்ரீ அண்ணாதுரை, தாம் ஒரு அரசியல் கட்சியின் தலைவராக விளங்குவதால் தமக்கு சம அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார். அரசாங்கத்தார் போட்ட உத்தரவு தவறான உத்தரவாக இருந்திருந்தாலும்கூட அந்த உத்தரவிற்கு மதிப்புக் கொடுத்திருக்க வேண்டியது அவருடைய கடமை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் என்ன உத்தரவு விடுவது ? நாம் என்ன அதற்குப் பணிவது ?” என்ற மனப்பான்மையையும், அரசாங்கத்தின் உத்தரவு தவறுதது என்று தாங்களாக முடிவுசெய்துகொண்டு அதை மீறும் மனப்பான்மையையும் இருப்பதால்தான் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. உங்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவதற்காக இறையெல்லாம் நான் சொல்லவில்லை. என்கருத்தைத் தெளிவு படுத்துவதற்காகத்தான் சொன்னேன். சர்க்கார்பல உத்தரவுகளைப் போடத்தான் வேண்டும் சர்க்கார் மனிதனாக இருக்கும் வரையில், நிச்சயம் எப்போதும் சர்க்கார் தவறில்லாமல் உத்தரவுபோட முடியும் என்று சொல்ல மாட்டேன். மனிதர்கள் தவறு செய்யக்கூடும். ஒவ்வொருவரும் அரசாங்கத்தின் உத்தரவிற்கு—எந்தக் கட்சியின் அரசாங்கமாக இருந்தாலும்—தீர்ப்படியவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் அரசாங்கம் நடந்தால்தான் நாடு சீராக முன்னேற முடியும். அப்படியின்றி ஒவ்வொருவரும் தங்கள் இஷ்டம்போல் முடிவு செய்துகொண்டு அதன் பிரகாரம் நடந்தால் அது குழப்பத்தில்தான் முடியும். நீங்கள் (அண்ணாதுரை) ஒரு நாள் சர்க்கார் உத்திரவை மீறிவிட்டால் மறுநாள் “ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள்” என்று உங்கள் கட்சிக்காரர்கள் மட்டுமின்றி மற்ற காலிகளும் சர்க்கார் உத்திரவை மீறுவார்கள். ஆகவே அரசாங்க நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டுமாவால், எல்லோரும் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு ஒழுங்காக நடக்கவேண்டும். தவறே செய்யாத சர்க்காரை எந்தக் காலத்திலும் பெற்றுவிட முடியாது ; எப்போதும் சிறு தவறுகள் ஏற்படக்கூடும். சர்க்கார் உத்தரவில் தவறு ஏற்படும் போது, அந்த உத்தரவை மீறவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நடந்து கொண்டால், சமுதாயம் முன்னேற முடியாது என்றும் என்றைக்கும் குழப்பம் இருக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, இன்றைக்கு நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் அன்றைக்கு நடந்தவைகளை ஒரு புறத்தில் ஒதுக்கி வைத்துவிடுங்கள், குற்றச் சாட்டுகள் இருக்கட்டும். இனிமேல் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்தத் தீர்மானம் இந்த அடிப்படையில் இருந்தால்தான் நாம் முன்னேற முடியும். அப்படியில்லை என்று நீங்கள் கருதினால், நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள் ? அப்படியில்லை என்றால் எப்படி நிர்வாகம் நடைபெற முடியும் என்று சிறிது அராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இன்று இங்கு 151 அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசாங்கந்தான் நடைபெறுகிறது. ஆனால் நான் சொல்வது என்னவென்றால், காங்கிரஸ் கட்சி மட்டுமே அரசாங்கப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்பதல்ல. இங்கு இருக்கக் கூடிய சபை முழுவதும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து நம் காரியங்களை செய்து கொண்டு போக வேண்டுமென்றுதான், அப்படி ஒரு வழக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். அதைத்

[13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

தொடர்ந்து செய்து கொண்டும் வருகிறோம். ஏதோ என்னைக் கேலி செய்திருக்கிற மாதிரி அண்ணாத்துரை அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்பு கொண்டு வந்த கல்வித் திட்டத்தை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டுதான் போகவும், தட்சிணப்பிரதேச வாதத்தை கைவிட்டு விட்டதாகவும் சொன்னார்கள். நான் அதற்கு சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், ஜனநாயகத்தில் நான் சொல்வதுதான் சரி, பிறர் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்வது முறையல்ல. ஆனால் நம் மனசாட்சிக்கு எதிராக இருப்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவோ அல்லது மனசாட்சிக்கு எதிராக உள்ளதை நாம் செய்யவோ கூடாது. நமது அபிப்பிராயம் நிலவவில்லை என்றவுடன் அக்காரியத்தில் நான் ஒத்தழைக்க மாட்டேன் என்று சொல்வது சரியல்ல. அது ஜனநாயகத்திற்கு, ஜனநாயகக் கொள்கைகளுக்கு உகந்ததல்ல. ஆகவே, மீதி பேர் கேலி செய்தாலும் சரி, இன்றைய நிலைமையில் அது சரியல்ல என்று உணர்ந்தால் அதை வாபஸ் பெறுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். தட்சிணப் பிரதேசம் வரவில்லாமல் நான் பதவியில் தொடர்ந்து இருப்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். நாம் நினைப்பதுபோலவே காரியங்கள் நடக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால் அப்படி ஒன்றும் நடக்காது. ஆகவே, இன்று திட்டங்களை, தனிப்பட்ட கட்சி முறையிலோ அல்லது தனிப்பட்ட நபர் முறையிலோ திட்டங்கள் வகுப்பது அல்லது அவைகளை நடைமுறைக்கு கொண்டுவருவது என்பதில்லாமல் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் அதில் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்ற முறையில், அவைகளின் பொறுப்பை ஏற்று நடத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல சம்பிரதாயத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று நினைத்து, அப்படி வந்த முதல் திட்டம் கல்வித் திட்டமாகும். எல்லாக் கட்சியினரும் வாருங்கள், உட்கார்ந்து கொண்டு பேசலாம், யோசனை சொல்லுங்கள் என்று எல்லோரும் சேர்ந்து ஆலோசித்து ஒரு சமூகமான ஒன்றுபட்ட கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி அந்தக் கூட்டத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொண்ட வி. கே. ராமஸ்வாமி முதலியார் அவர்கள் சொல்வார்கள். அவர்கள், அந்தத் தீர்மானம் இங்கு வந்தபோது அதை சபை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் மூலம் தெரிவித்தார்கள். அடுத்தபடியாக, ஸ்தலஸ்தாபன ஆட்சி எந்த முறையில் அமைவ வேண்டுமென்பதைப் பற்றியதாகும். அது, காங்கிரஸின் அபிப்பிராயம் மட்டுமல்ல. காங்கிரஸிற்கு திட்டம் இல்லாமல் இல்லை. அபிப்பிராயமும் இல்லாமல் இல்லை. இது, எல்லோருக்கும் பொதுவாக உள்ளதாகும். இது எல்லோருடைய திட்டம் என்ற காரணத்திற்காக ஒத்தழைப்பு இன்னும் வேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் தயார் செய்து கொள்ளும் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு அபிப்பிராயம் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னோம். இது விஷயமாக அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும்கூட இன்றைய நிலையில் இதவே சரியான திட்டம் என்ற முறையில் அது உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல் மொழி பிரச்சனை. காங்கிரஸிற்கு தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம் இருந்த போதிலும் இது ஒரு தனிப்பட்ட கட்சியின் அல்லது தனிப்பட்ட நபரின் விஷயமல்ல. எல்லோரும் சேர்ந்து இருந்து செய்யவேண்டிய ஒரு காரியமாகும் இது என்று எல்லாக் கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களையும் அழைத்திருந்தோம். நான் இப்பொழுது சொல்ல விரும்புவது, அண்ணாதுரை அவர்களை குற்றம் சொல்வதற்காகவல்ல. ஒரு முடிவிற்கு எல்லோரும் சேர்ந்து வந்து விட்டு பின்னர் நாங்கள் அந்த முடிவை ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று சொன்னால், அதில் கையெழுத்து போடவில்லை என்று சொன்னால் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒன்று கூடி பேசி திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டும் உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்கு, அது நீடித்துப் போவதற்கு நீங்கள் ஒரு தடை போட்டு விட்டீர்கள்.

SRI C. N. ANNADURAI : திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு நிறைவேற்றுவதில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஒத்தழைப்பு கோருகிறார்களா அல்லது திட்டத்தை உருவாக்கும் நோத்தில் ஒத்தழைப்பு கோருகிறார்களா? அவர்கள் அமைக்கும் கூட்டுக் கமிட்டிகள் இங்கு மாத்திரந்தான் இருப்பது போலவும் மற்ற ஜனநாயக நாடுகளில் இல்லாதது போலவும் பேசுவதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

[13th February 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜனநாயக நாடுகளில் இருப்பது தெரிந்ததான், நமக்கு நம் சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு அது எப்படி அமைய வேண்டும் அல்லது வளர வேண்டும் என்பது குறித்து புது புது முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வேறு எந்த ராஜ்யத்திலும் இம் மாதிரி முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை, என்று பெருமையுடன் சொல்லலாம். என்னைப் பற்றி சொல்லவில்லை, என் கட்சியைப் பற்றி மாதிரம் சொல்லவில்லை, அப்பெருமை இச்சபையைத்தான் சாரும். அப்படி நாம் காரியங்களை சாதித்தால், உடனடியாக எல்லாக் காரியங்களையும் எல்லாத் திட்டங்களையும் வகுப்பதில் எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்த்துக் கொண்டுதான் முடிவு செய்வது என்பது தற்போது முடியாது. முதலில் திட்டங்கள் திட்டங்களாக ஆரம்பித்து, நான் விரும்புவதைச் சொல்கிறேன், பட்ஜெட் தயாரிக்கும் போதுகூட இதுமாதிரி ஒரு கமிட்டி கூடி ஒன்று சேர்ந்து உட்கார்ந்து ஆலோசித்து அதற்குப் பிற்பாடு அதைச் சபைக்கு கொண்டுவர வேண்டும். அது, கடைசியாக வர வேண்டிய விஷயம். நிர்வாகத்திலும் எங்களை கேட்டு நடந்து கொள்ளப் போகிறீர்களா என்று கேட்கலாம். நிர்வாகத்திலும் தனி விவக்கப் போவதில்லை. கல்விக் கமிட்டி ஒன்று அமைக்கவில்லையா? நாம் படிப்படியாக முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும். கட்சி அடிப்படையில் நினைத்துக் கொண்டு போனால் என்னவது? சர்க்கார் திட்டங்களை நாம் எதிர்க்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் போய்கொண்டிருப்பதால், ஒத்துழைப்பு குறைகிறது. அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை மாற வேண்டும். சர்க்கார் கொண்டு வருவதை யெல்லாம் எதிர்க்க வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை மாற வேண்டும். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த மொழிப் பிரச்சினையில், எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து கலந்து பேசி ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று நினைத்தற்கு ஒரு தடையை போட்டு விட்டார்கள். அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு தெரிவித்து கொள்கிறேன், எனது கருத்துக்கள் தவறாக இருக்கலாம். ஆனால் அதைப்பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள். எனது கருத்துக்களை உங்கள் முன் வைக்கிறேன். நான் சொல்வதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. பல விஷயங்களிலும் எங்கள் கட்சிக்குள்ளாகவே அபிப்பிராய வித்தியாசங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் நான் எனது கருத்துக்களை உங்கள் முன்னிலையில் வைக்கும்போது அதைப் பற்றி யோசித்துப் பாருங்கள். நாம் முன்னேறிச் செல்ல எது நல்லது என்று பார்க்க வேண்டும். மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் விடுதலையில் வந்ததை பார்த்துத் தான் அதற்கு மறுப்பு சொல்ல வேண்டி வந்தது என்று. அவர் நிலைமையைப் பற்றி அனுதாபப்படுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : விடுதலை என்ற பெயரை நான் சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மொழிப் பிரச்சனை பற்றி இரண்டு கட்டங்களில் கூட்டம் நடந்தது. முதல் கூட்டம் நவம்பர் மாதம் 27-ந் தேதி அன்று கூடியது. 27-ந் தேதி நடந்தது பற்றி அவர் வேறு பத்திரிகைகளில் பார்க்காமல் இருந்திருக்கலாம். அறிக்கை விடவில்லை என்கிறார்கள். ஆனால் 'நம் நாட்டில்' வந்திருப்பதைப் பார்த்திருப்பார்களே.

SRI C. N. ANNADURAI : அறிக்கை ஒன்றும் விடவில்லை என்றால் அந்தக் கமிட்டியில் என்ன பேசினார்கள் என்பதைப் பற்றி வெளியிடவில்லை என்று சொன்னேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த முறையில் அங்கு முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டது என்பது பற்றி கருத்து வெளியிடவில்லை என்கிறார்கள். அவர்களது காரியதரிசி ஒரு கூட்டத்திலே பேசியிருக்கிறார், நான் ஏதோ பொலிடிக்கல் டிஸ்ஹானஸ்டி செய்து விட்டேன் என்று. அவர்கள் அவர்களது மன சாட்சியைத் தொட்டுப் பார்த்து சொல்லட்டும் நான் பொலிடிகள் டிஸ்ஹானஸ்டி செய்திருக்கிறேன் என்று. அப்படியென்றால் அதற்குரிய தண்டனையை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அண்ணாதுரை அவர்கள்

13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

அவர்கள் கட்சி காரியதரிசிவிடமாவது சொல்லுங்கள் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் சுப்பிரமணியம் பொலிடிகள் டிஸ்ஸூனஸ்டி செய்வதில்லை என்று. அதுவே போதும். அதுவே எனக்கு மனத்திருப்தியை அளிக்கும்.

(இச்சமயத்தில் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் ஏதோ கேட்க முயன்று கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களும் ஏதோ கூற வந்தார்கள்.)

MR. SPEAKER : நிதியமைச்சர் அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சபாநாயகரை பார்த்து பேச வேண்டுமே தவிர ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துப் பேசக் கூடாது. (பலத்த சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுதான் உண்மையான சபாநாயகரின் பண்பு. அவர்களுக்குத் தெரியும். (சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER : நான் இருப்பதை நீங்களும் கனம் அங்கத்தினர்களும் மறந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதை சொன்னேன். (பலத்த சிரிப்பு.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பிறகுதான் நான் இதைப்பற்றி சொல்லவிருப்பதை பார்த்தேன். அதாவது “நம்நாடு” என்ற அவர்களுடைய 28-11-1957 தேதி பத்திரிகையிலேயே “பின்னர் பத்திரிகையாளர்களிடம் பேசிய நிதி மந்திரி ஆட்சி மொழி குழுவிடம் சென்னை சர்க்கார் தந்த அறிக்கைக்கு பொதுவாக எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சம்மதம் தெரிவித்தனர்” என்றும் இப்போது பாராளுமன்ற குழுவிடம் தரவேண்டிய அறிக்கைப் பற்றி டிசம்பர் 10 தேதி கூடி விவாதிக்கப்படும் என்றும் கூறினர்” என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அதில் தெரிவிப்பது “சர்க்கார் ஹிந்தி திணிப்பு குழுவிடம் (அதாவது language Commission-க்கு அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற பெயர்) தந்த அறிக்கையில் 1965 என்று நினைக்கப்பட்ட காலத்திற்குள் ஹிந்தி ஆங்கிலத்தின் இடத்தில் அமர முடியாது. 1965-ம் ஆண்டுக்கு பிறகும் ஆங்கிலமும் ஹிந்தியும் ஆட்சி மொழிகளாக நீடிக்க வேண்டும் என்றும் சர்க்கார் தந்த அறிக்கையில் இருந்ததற்கு அனைவரும் சம்மதம் தெரிவித்தனர்” என்றும் “நம் நாடு” பத்திரிகையில் வெளி வந்திருக்கிறது. அதற்கு பின்னாலும் 10-ம் தேதி நடந்த கூட்டத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டு “சர்க்கார் தயாரித்திருந்த ஆங்கில அறிக்கை மீது அனைவரும் கருத்து தெரிவித்த பின்னர் அறிக்கை சிறு திருத்தங்களுடன் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாக தெரிகிறது” என்று 11ந் தேதி நவம்பர் 1957 “நம் நாடு” பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் எதற்கு எடுத்துச் சொல்லுகின்றேன் என்றால் . . .

SRI M. KALYANASUNDARAM : இம்மாதிரி பிரஸ் கட்டிங்களை எல்லாம் எடுத்து வைத்து சபையில் பேசலாமா என்பதைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று கருதுகிறேன். நாங்கள் இதைப்பற்றி வெளியில் பிரஸ்தாபிக்கவே இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. அவ்விதம் இல்லை என்று தெரிவிப்பதற்கு தான் இதை சொன்னேன். இதில் வேறொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது தயாரிக்கப்பட்டிருந்த அந்த மெம்மோராண்டத்தில் 3-வது பாராவில் என்று நினைக்கிறேன். “This Memorandum is being prepared with the concurrence of all the party leaders.” என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. அந்த சமயத்தில் அதை யாரும் எதிர்க்கவில்லை. மேலும் அதில் அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் 343-வது சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமா அல்லது 343-வது கீழ் இருக்கும் 3-வது பகுதியில் இதை கொண்டு வந்தால் போதுமா என்று கேட்கப்பட்டது. பார்லிமெண்டில் திருத்தம் கொண்டு வந்தால் மாத்திரம் நமக்கு பலன் இல்லைவென்றும் அங்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அப்போது எல்லோரும் இதை

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

திருத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று ஏகமனதாக சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டம் 343-ன் கீழ் சட்டம் இயற்றினால் போதும் என்று எல்லோராலும் ஏகமனதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது நான் சொன்னேன், இது பார்லிமெண்டில் மாத்திரம் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவது மாத்திரம் போதாது, எல்லா ராஜ்யங்களும் இதை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அப்போது இதை யெல்லாம் ஒத்துக் கொண்டுவிட்டு இப்போது இல்லையென்றால் அதில் எனக்கு ஒன்றும் குறைவு வந்துவிடப் போவதில்லை. உங்களுக்கும் அதனால் ஒன்றும் குறைந்து விடவில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு ஒரு நிலையில் செயல்பட வேண்டும் என்று நினைத்துத்தான் இவ்விதமெல்லாம் பல சந்தர்ப்பங்கள் கொடுக்கிறோம். இப்போது வந்த குழப்பம் என்னவென்றால் இவர்களைப் பற்றி “விடுதலை” பத்திரிகை அண்ணாத்தரை துரோகம் செய்து விட்டாள் என்று எழுதினது. இவ்விதமாக முன்னேற்ற கட்சி என்று சொல்லிக் கொள்ளும் இவர்களுக்கும் பின்னேற்றம் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் அவர்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட தகராறு இவ்விதமாக ஆகிவிட்டது. இந்த அடிப்படையில் நம்முடைய முன்னேற்றம் போய்விட்டது. அதற்காகத்தான் நான் கவலைப்படுகிறேன். அவர்கள் 31-ம் தேதி ஹிந்தியை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்று அறிக்கை விட்டதாக சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி எல்லாம் நான் இப்போது சொல்ல வரவில்லை. அதெல்லாம் வேறு விஷயம். இன்றைக்கு அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், எங்களை கலந்து கொண்டு எல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நான்கு தயாராக இருக்கின்றோம். எப்படியோ இந்த முக்கியமான காரியத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முட்டிக்கொண்டது. அடிப்படையான கொள்கையில் வந்து மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை

SRI C. N. ANNADURAI : அமைச்சர் அவர்கள் தந்த அறிக்கையின் பேரில் ஜெனரல் எக்ரிமெண்ட் இருந்தது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அந்த கட்டத்தில் ஹிந்தி ஆட்சிமொழியாக வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதை மாத்திரம் பிரச்சனையாக வைக்கப்படவில்லை. “டயாக்டோ” ஸ்டேஜில் இருப்பது “டஜலியாக” போகிற நிலைமையில் இருந்தது. இந்த நிலைமையில் ஹிந்தி ஆட்சிமொழியாக இருப்பதை நான் ஒத்துக்கொண்டேன் என்று விடுதலை போன்ற பத்திரிகையிலும் மற்ற பத்திரிகைகளிலும் வெளி வந்தது. அவ்விதம் பொது மக்களிடையில் என்னைப்பற்றி தவறான கருத்து பரப்பப்பட்டிருந்ததால் அதை மாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு எனக்கு இருக்கிறது. இதனால்தான் இதை எனக்கு விளக்க சொல்ல வேண்டி வந்தது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பவும் அன்றைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த அறிக்கையின் பேரில் ஒற்றுமையான கருத்து ஏற்பட்டிருந்தது என்று ஒத்துக்கொண்டால் அதுவே எனக்கு போதுமானது. உங்களுடைய கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. இப்போதும் இவைகளை எல்லாம் ஒற்றுமையாக ஒரே கருத்தோடு செயலாற்றுவதற்கு வேண்டிய முன் வாருங்கள் என்று உங்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையாகவே இது ஒரு விவாதத்திற்குரிய விஷயமாக இருந்தாலும் கூட இதை நான் முக்கிய விஷயமாக எடுக்கவில்லை. அவர்களுடைய காரியதரிசி என்னை டிஸ்ஹானஸ்ட் (dishonest) உடையவன் என்று சொன்னதற்காக நான் பதிலாக இதை சொல்லவில்லை. திராவிட முன்னேற்ற கழக தலைவர் அவர்கள் இதை சொன்னதால் தான் நானும் இதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டி வந்தது. நான் அதற்கு பதில் சொல்லாவிட்டால் அவர்கள் சொன்னதை எல்லாம் நான் ஒத்துக்கொண்டதாக இருக்கும். அதனால்தான் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்கு அடுத்தபடியாக . . . (இச்சமயத்தில் ஸ்ரீ வி. என். அண்ணாதுரை அவர்கள் எழுந்திருந்தார்).

13th February 1958]

MR. SPEAKER : I am sorry I will not allow interruptions. Even if the Hon. Minister yields I am not going to allow such interruptions.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நாம் இன்னொரு விஷயத்தையும் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் பல விஷயங்களைப்பற்றி இந்த சபையில் உட்கார்ந்து கொண்டு ஒன்றாக விவாதிக்கிறோம். காரசாரமாக விவாதிக்கிறோம். இவ்விதம் ஒரே சபையில் இருக்கும் நாம் ஒருவரை ஒருவர் பேசும்பொழுது கீழ்த்தரமான முறையில் மரியாதை இல்லாத முறையில் மிருகத்தின் பெயரைச் சொல்லி குறிப்பிடவேண்டியதில்லை. இவ்விதம் யார் சொல்லியிருந்தாலும் தவறு. நான் அவ்விதம் கூறியிருந்தாலும் தவறுதான். இன்மேலாவது நாம் இவ்விதம் ஒருவரை ஒருவர் சொல்லிக்கொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும் என்று பண்வுடன் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளியிலுள்ளவர்கள் பேசிக்கொண்டாலும் பின்னால் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வராமல் இருக்கலாம். இச்சபையிலுள்ளவர்கள் அடிக்கடி சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாம் எல்லாம் தமிழ் பண்பாடு படைத்தவர்கள். நமக்கு எல்லாம் தமிழில் நல்ல முறையில் பேச தெரியவேண்டும். கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக காண்டா மிருகத்தின் பெயரையும் குங்களி பெயரையும் குறிப்பிட்டு பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : பொம்மை படத்திலும் போடுகிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பொம்மையில் மட்டும் போடவில்லை, பேச்சிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய பண்பாடு வளரவேண்டிய இந்த நேரத்தில் நாம் ஒருவருக்கொருவர் நான் அண்ணாத்தரையைப் பற்றியும் அண்ணாத்தரை எண்ணப்பற்றியும் நான் கல்யாணசுந்தரத்தைப் பற்றியும், அவர் எண்ணப்பற்றியும் திட்டிக்கொண்டிருப்பதில் பலன் ஒன்றுமில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படியே இருந்து கொண்டு போனால் பொதுவாக மக்கள் மனதில் இவர்கள் எல்லோருமே இப்படிதான் என்று எண்ணுவார்கள். குறிப்பாக அரசாங்கத்தை நடத்துபவர்களைப்பற்றி எண்ணுவார்கள். அரசாங்கத்தைப்பற்றி எவ்விதம் எண்ணினால் எங்களுக்கு என்ன என்று யாராவது எண்ணுவார்களானால் அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. இவ்விதம் இருந்தால் அரசாங்கத்தை திறமையாக நிர்வகிக்க முடியாது. பொதுவாக குறை சொல்லுவதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. குறை சொல்லுவதை நாங்கள் கேட்கத் தயாராய் இருக்கிறோம். நாம் இவ்விதமே போய் கொண்டிருந்தால் அரசாங்கத்தை நல்ல முறையில் நடத்திச் செல்வதற்கு இது வழியாகது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, போன தேவளாம் போகட்டும். நாம் எல்லாம் தமிழ் பண்பு படைத்தவர்கள். அண்ணாத்தரை அவர்கள் தமிழ் பண்பைப்பற்றி சமஸ்கிருத வார்த்தையை எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு தமிழ் வார்த்தைச் சொல்லியதை எல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். நாம் பெரிய கலாச்சாரத்தை கொண்டவர்களாய் இருக்கிறோம். நம்முடைய பேச்சு, எழுத்து எல்லாவற்றிலும் நம்முடைய பண்பாட்டை காட்டவேண்டும், என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை நாம் கைவிடாமல் இருந்தால் நம்முடைய மதிப்பு எல்லாம் குறைந்து கொண்டிட போகும். தனிப்பட்டவர்களுடைய மதிப்பைப்பற்றி கவலையிலில்லை. எண்ணப்பற்றி சொல்லுவதால் கவலைப்படவில்லை, அல்லது காமராஜ் அவர்களைப்பற்றி சொல்லுவதால் நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. மக்களுடைய நன்மையை நாம் பொதுவாக கருதவேண்டும். நாம் இங்கு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறோம். பெருவாரியான மக்கள் எங்களை நிர்வகிப்பதற்கு தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ற முறையில் நாம் நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டும். நாம் ஒருவரை ஒருவர் அவன் இவன் என்று சொல்லுவதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. பொதுவாக எல்லோரும், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் மதிப்புகொடுத்து டீசு வேண்டும்.

[13th February 1953]

MR. SPEAKER : எல்லோரையும் நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், வெளியில் நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி சபையில் பேசவேண்டாம் என்பது தான். சபை நல்ல முறையில் நடக்க எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் முன்பாகப் பேசியிருந்தாலும் சரி அதை விட்டு விடலாம். நாம் நம் பண்பாட்டைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கருத்து வேற்றுமைமையத் தெரிவிக்கும் போதும் பண்புள்ள முறையில் உயர்ந்த முறையில் பேசவேண்டுமென்று நான் மிகத் தாழ்மையுடன் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SOME HON. MEMBERS : யாரா ?

MR. SPEAKER : எல்லோரையும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்கு அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்திலே பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்பதில் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது. அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எந்த அடிப்படையில் நிறைவேற்ற முடியும்? தனிப்பட்டவர்கள் வாங்கையில் எப்படி முன்னேறுகிறார்களோ அதே போலத்தான் சமுதாயமும் முன்னேறுகிறது. ஒரு தனிப்பட்டவன் முதலில் சேமித்து வைத்திருப்பதைக் கொண்டு ஒரு தொழில் ஆரம்பிக்கிறான். ஒரு சிறு தொழிலாக ஆரம்பிக்கின்றான். அவன் சம்பாதிப்பதை ஒன்றும் சேமித்து வைக்காமல் உடனடியாகச் செலவழித்து விட்டால் அவன் தொழில் ஆரம்பிக்க முடியாது. அப்படி ஒரு தொழில் ஆரம்பித்து அதில் வரும் வருவாயை அப்படியே சேமித்து அந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய உபயோகிக்கவேண்டும். அதை விட்டு அந்தத் தொழிலிலிருந்து வரும் வருவாயை அப்படியே செலவு செய்து விரிவாணை, அந்தத் தொழில் அபிவிருத்தியாகாது. தனிப்பட்டவர்கள் தங்கள் தொழில் துறையிலே, வேறு துறையிலே, பொருளாதாரத் துறையிலே எப்படி அபிவிருத்தி அடைய முடியுமென்றால், சம்பாதிப்பதையெல்லாம் செலவழித்து விடாமல், கடன் வாங்கும்படி நேரிட்டாலும் அப்படி வாங்கிக் கடனை சேமிப்பிலிருந்து திருப்பித் தந்து, சேமிப்பு அடிப்படையில்தான் முன்னேற முடியும். அதே மாதிரிதான் ஒரு சமுதாயமும். வெளியிலிருந்து நம் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக உதவியைப் பெறலாம். அப்படி அவர்கள் உதவி செய்யலாம். ஆனால், பெரும் உதவியை எந்தக் காலத்திலும் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஒரு சமுதாயம் முன்னேற, அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஏற்பட, அந்த சமுதாயத்திற்குள் எவ்வளவு சேமிப்பு ஏற்படக்கூடும், வருவாயிலிருந்து எவ்வளவு அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில்தான் நாம் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். வெளி நாடுகளிலிருந்து கடன் வாங்கலாம். ஆனால் அப்படி வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியது மட்டுமல்ல, அதற்கு வட்டியையும் சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். எந்த சமுதாய அமைப்பாயிருந்தாலும், முதலாளித்துவ அமைப்பாயிருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் அமைப்பாயிருந்தாலும் சரி, சர்வோதய அமைப்பாயிருந்தாலும் சரி, சோஷலிஸ்ட் அமைப்பாயிருந்தாலும் சரி, ஒரு சமுதாயம் முன்னேற, அபிவிருத்தித் திட்டங்களை போட, அந்த சமுதாயத்திலே ஏற்படக்கூடிய சேமிப்பை வைத்துக்கொண்டுதான் முடியும். இப்போது இருக்கக் கூடியவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்களைக் கொஞ்சம் குறைத்துக் கொண்டு, சேமிக்கும் சக்தியை வைத்துக் கொண்டுதான் முன்னேற முடியும் என்பதை உணர வேண்டும். பல்வேறு திட்டங்கள் ஏற்பட வேண்டுமானால், நம் நாட்டிலே இப்போது ஏற்படக்கூடிய உற்பத்தி அடிப்படையில் போடப்படும் திட்டங்கள் நிறைவேற வேண்டுமானால், செல்வ அபிவிருத்தி அடிப்படையில் நம் திட்டங்கள் நிறைவேறவேண்டுமானால், சம்பாதிப்பதை உடனடியாகச்

13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

செல்வழிக்காமல் எவ்வளவு சேமிக்கத் தயாராயிருக்கிறோம், அப்படிச் சேமித்து எவ்வளவு அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் போடப்போகிறோம் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகையால்தான் இன்றைக்கு சிறு சேமிப்புத் திட்டம் என்று சொல்லும்போது, இந்தத் திட்டம் மக்களைக் கஷ்டப்படுத்துவதற்காக அல்ல. ஒரு திட்டத்தின் அடிப்படையே ஒரு அபிவிருத்தியின் அடிப் படையே சமுதாயம் எவ்வளவு சேமிக்கத் தயாராயிருக்கிறது. இன்றைய சேமிக்கத்தை விட்டுக் கொடுத்து சிறு சேமிப்பு மூலம் எவ்வளவு பிற காலத்திலுள்ளவர்களுக்காகத் தியாகம் செய்யத் தயாராயிருக்கிறது என்ற அடிப்படையில்தான் இந்தச் சிறு சேமிப்புத் திட்டம் இருக்கிறது. அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பல ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்லும்போது சேமிப்புச் செய்வோன்றும் தனப்பட்ட மணக்காரர்கள் மட்டுமல்ல. சமுதாயத் திலுள்ள எல்லோருமே தயாராயிருக்கவேண்டும். தங்களுடைய சக்திக் கேற்றுப் பிரகாரம் வரக்கூடிய வருவாயையெல்லாம், சினிமாவிலோ செல்வழித்து விடாமல் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குக் கொடுக்க முன் வந்தால் தான் பெரிய பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தின் அடிப்படையே அதுதான்.

புகார்கள் பற்றி இங்கு சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தை நடத்துவதில் சில உத்தியோகஸ்தர்களின் கண்டிப்பு அதிகம் இருந்திருக்கலாம். சில இடங்களில் இருந்திருக்கலாம். இல்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. சில விஷயங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும்போது சில உத்தியோகஸ்தர்கள் வரம்பு மீறி நடந்து விடலாம். ஒரு இடத்தில் நடந்து விட்டால், எல்லா இடத்திலும் அம்மாதிரி நடக்கிறது என்று புகார் சொல்லும் பழக்கம் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில், இந்தச் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தில் எந்த அளவுக்கு நாம் அதிகமாகச் சேமிக்க முடிகிறதோ அந்த அளவுக்குத்தான் நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது இல்லாமல், அபிவிருத்தித் திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், யந்திர உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, அதுவும் இப்போது கனரகத் தொழில்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அந்தத் தொழில்கள் உடனடியாகப் பலன் அளிக்கக் கூடியதல்ல, 5 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள் கழித்துப் பலன் அளிக்கக் கூடியது. அந்த அளவுக்கு நாம் சேமிக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும். ஆகவே, எந்தெந்த முறையில் நம் முன்பு இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க முடியும், எங்கெங்கே தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன, அப்படி நடந்திருந்தால் அவைகளை எந்த முறையில் திருத்தலது என்ற அடிப்படையில் கவனித்துப் பார்த்து இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெற நீங்கள் உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும் இந்தச் சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது இது புதிதாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு திட்டம். கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும் முன் எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்துச் செய்திருக்கலாம் என்று. கலந்து செய்திருக்கலாம். ஆனால் இந்தத் திட்டம் உடனடியாக அமுல் செய்யப்படவேண்டியிருந்தது. அதுவும் இந்த வருஷத்திற்குள்ளாகவே செய்யவேண்டியிருந்தது. இப்போது இந்தத் திட்டத்தை அமுல் செய்வதில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு, இந்த 3, 4 மாதங்களில் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் என்ன, உங்கள் அனுபவம் என்ன, அதிலுள்ள கஷ்டங்கள் என்ன, அவைகளைத் தவிர்க்க வழிகள் என்ன, இன்னும் எப்படிச் சேமிப்பை அதிகரிக்க முடியும் என்றெல்லாம் யோசனை செய்து அதற்குத் தகுந்தார்போல் ஒரு திட்டம் வகுக்க நான் தயாராயிருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெறக்கூடாது என்பது எங்கள் எண்ணம் அல்ல. எல்லாக் கட்சிகளுடையவும், எல்லோருடையவும் ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இந்தச் சிறு சேமிப்புத் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. சில திட்டங்கள் வரும்போது சில கட்சிகள் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கலாம். இந்தத் திட்டம் அவ்வாறு இல்லாமல் எல்லோரும்

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

ஒன்றாக உட்கார்ந்து ஆலோசிக்கத் தடை இருக்க முடியாது. அது வர வேறக்கூடிய ஒரு விஷயம். சேமிப்பு மூலமாக மக்கள் சக்தியைத் திரட்டுவதில் இந்தத் திட்டம் வெற்றிபெற வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதன் மூலமாகத்தான் நாம் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். நம்முடைய திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கவலை தெரிவித்தார்கள். திட்டங்கள் எல்லாம் அப்படியே நடைபெறுமா, அல்லது ஏதாவது கைவிடப்பட்டுவிடுமா என்று. நெய்வேலி எப்படிப் போகிறதோ என்று சொன்னார்கள். முன்பு போடப்பட்டபடியே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. முதலில் எப்படிப் போடப்பட்டதோ அப்படியே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஒன்றும் குறைக்கப்படவில்லை என்பதை அவருக்கு உறுதியாக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டு லட்சம் கி. வா. மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. இப்போது அந்த 2 லட்சத்தோடு இன்னும் 1 லட்சம் அதிகப்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் திட்டம் உருவாகி வருகிறது. இதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் தனிச் சிறப்பு மகிழ்ச்சி பெறுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் இந்த அதிகப்படி 1 லட்சத் திட்டம் ரஷ்ய உதவியால் நடக்கப் போகிறது. உர உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. பலர் பல விதமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதாவது விட்டுவிடப்படும் என்ற முறையில். அந்தக் கருத்து வெளி வந்தவுடனே நாமும்கூட ஆச்சரியப்பட்டோம். இன்று இருக்கக்கூடிய நிலையில் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு ரசாயன உர உற்பத்தி சாலை மிகவும் அவசியம் என்பதாக முடிவுசெய்து, அதையும் அந்தத் திட்டத்துடன் சேர்த்திருக்கிறோம். இப்பொழுது மாங்களை வெட்டி அதை விறகாக உபயோகப்படுத்துகிறோம். லிக்னைடை பிரிக்கப்பாட மாற்றி குடும்பங்கள் விறகுக்குப் பதிலாக உபயோகப்படுத்துவதற்காகவும் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மூன்று திட்டங்களையும் இணைக்கின்ற அடிப்படையிலே இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களை நெய்வேலித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் நெய்வேலித் திட்டமும் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சார உற்பத்தி திட்டங்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. ஒரு வருஷத்தில் ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மேல் மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பல நண்பர்கள் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார்கள். வடக்கே அப்படி கிராமங்களில் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கப்படவில்லை என்பதை பார்க்கும்பொழுது இது பெருமைப்படவேண்டிய விஷயம்தான். ஏழாயிரெத்தி ஐந்து நூறு கிராமங்களுக்கு நாம் மின்சார வசதியை விஸ்தரித்திருக்கும்பொழுது, எல்லாவற்றையும் சேர்த்து வடக்கே 5,000 கிராமங்களுக்குத்தான் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறித்து நாம் பெருமைப்படவேண்டியதானம். அந்த அளவுக்கு நமக்கு மின்சார உற்பத்தி பெருகியாகவேண்டும். அதற்காகத்தான் பெரியாறு, குந்தா திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் ஒரு மகிழ்ச்சிகரூபிய விஷயம். அதற்கு வேண்டிய அன்னிய செலாவணியெல்லாம் பெறப்பட்டு அந்தத் திட்டங்கள் எந்தவிதமான குறைகள் இல்லாமல் நிறைவேறுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுவிட்டன. அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டால், மின்சார உற்பத்தி அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் அலுமினிய தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவும் முயற்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் அதை எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்றால் நினைத்தவுடனேயே எடுத்து நடத்திவிட முடியாது. அதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்களை இங்கேயே உற்பத்தி செய்ய முடியுமா, முடியாதா என்பதை ஆராயவேண்டும். இங்கு உற்பத்தி செய்ய முடியாவிட்டால், வெளியிலிருந்து கொண்டுவரவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வேறு முறைகளை கையாண்டு வெளியிலிருக்கிற வர்களுடைய உதவியைப் பெற்று வெளியிலிருந்து இயந்திரங்களை பெற முடிந்தால், அவர்களே இந்தத் தொழிற்சாலை அமைக்கலாம். ஏதோ சர்க்கார்தான் இதை எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்பது அல்ல. எப்படி

13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

ஏற்பட்டாலும் சரி, இந்தத் தொழிற்சாலை ஏற்படவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அதற்கு வேண்டிய எல்லா விதமான முயற்சிகளும் நடந்துகொண்டு வருகின்றன.

நான் சென்ற நிதி உரையிலே எந்தத் தொழில்களெல்லாம் வர வேண்டுமென்று சொன்னேனோ அவைகளெல்லாம் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சில தொழில்களெல்லாம் முடிந்துவிட்டன. இன்னும் பல தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் நெய்வேலியில் நிலக்கரி வெட்டி எடுப்பதின் அடிப்படையிலே ஏற்படுத்தவேண்டும். சேலத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம்தான். இந்தத் தொழிற்சாலையை தனிப்பட்டவர்கள் எடுத்து நடத்த முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அது கூடிய சீக்கிரம் முடியும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். அதில் பெருமை படக்கூடிய விஷயம் என்னவென்றால், இதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்கள் வெளியிலிருந்து வரவில்லை. அந்த இயந்திரங்களை இங்கேயே செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்தால், அவைகளை இங்கேயே உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், நாம் முன்னேறுவதற்கு என்னென்ன காரியங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் நாம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்தக் காரியங்களெல்லாம் இன்றைக்கு வெற்றி பெறுவது மட்டுமல்ல. அவைகள் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டும். நாம் இப்பொழுது ஆரம்பிக்கக்கூடிய திட்டங்கள் தொடர்ந்து வெற்றிகரமாக நடைபெறவேண்டும். அம்மாதிரி பெரிய திட்டங்களை நாம் வகுத்து அவைகளை நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றவேண்டும். அப்படி பெரிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு பொருள் வசதி ஒரு புறம் இருக்க, வேண்டிய இயந்திர வசதி ஒரு புறம் இருக்க, நம்முடைய தகுதியும், ஆற்றலும், அறிவும் மிகவும் அவசியம். இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறுவது இவைகளைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது.

நம்முடைய பிற்கால வாழ்க்கை 20, 30 வருஷங்கள் கழித்து நம் வாழ்க்கை நாம் இப்பொழுது நம் குழந்தைகளை எப்படி தயார் செய்கிறோமோ அதைப் பொறுத்துதான் இருக்கிறது. அதை எல்லோரும் மிக அக்கரையோடு கொஞ்சம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு, குழந்தைகள் நன்றாகப் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இதபற்றி நாம் எல்லோரும் கவந்து ஆலோசிப்பது அவசியமாக இருந்தால், நான் உட்கார்ந்து பேசுவதற்குத் தயார். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை கொஞ்சம் கெட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அந்த சூழ்நிலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும், அப்படி மாற்றி அமைத்து படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு படிப்பு சுலபமாக தோன்றுமபடியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதுதான் நம் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படை. எப்படிப்பட்ட அறிவை நம் குழந்தைகள் பெறவேண்டுமென்று நாம் தீர்மானம் செய்கிறோமோ அந்த அறிவை அவர்கள் வெகுவிரைவு பெறுவதற்கு தகுந்த சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்த சூழ்நிலையில் நம்முடைய கல்வி நிலையங்கள் இயங்கவேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு நம்முடைய தொழில் கல்வி நிலையங்களும் இயங்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். பள்ளிக்கூடங்களிலும், இந்தவேலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களிடமும் அரசியல் சூழ்நிலை வேறு கருத்துக் குழப்பமும் இல்லாமல் இருந்தால்தான் நல்ல முறையில் கல்வி நிலையங்கள் இயங்க முடியும். அரசியல் கட்சிகள் தங்களிடத்தில் இருக்கக்கூடிய குழப்பங்களை அங்கே கொண்டபோய் விடுவார்களேயானால், தங்கள் கட்சிக்கு வேண்டுமானால் அதரவு தேடிக்கொள்ளலாமே தவிர, குழந்தைகளையே கல்வி வளர்ச்சிக்கும், ஆற்றல் வளர்ச்சிக்கும், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் அது தடையாக இருக்கும் என்பதில் எனக்கு இருக்கக்கூடிய அனுபவத்தில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் கிடையாது. அந்த சூழ்நிலையை எப்படி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது இன்றைக்கு சர்க்கார் செய்யக்கூடிய காரியம் மட்டுமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அம்மாதிரி ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டால்தான் நமது தமிழ் நாட்டில் முன்னேற்றம் காண

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

முடியுமே தவிர, ஒருவருக்கொருவர் குற்றங்களை கூறிக்கொண்டே இருந்தால் ஒரு முன்னேற்றமும் காண முடியாது. குற்றங்கள் இருந்தால் அவைகளை ஓரளவு எடுத்துச் சொல்லவேண்டியதுதான் திருத்திக்கொள்ளுவதற்காக. ஆகவே, நாம் முன்னேறவேண்டுமானால் எல்லோருமாக அதற்கேற்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த ஒத்துழைக்கவேண்டும். இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றி, பல தனிப்பட்ட திட்டங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். மேலும் பலர் சில குறைகளைப்பற்றியும் அவைகளைத் தவிர்ப்பதுபற்றியும் பேசினார்கள். அவைகளைப்பற்றி நாம் பட்ஜெட் விவாதத்தில் பேசிக்கொள்ளலாம். ஆனால் இப்பொழுது நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்து ஒத்துழைப்பதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டும். நம் கட்சிக்கு பிரயோஜனமா என்று கட்சி அடிப்படையில் பார்க்கக்கூடாது. இப்பொழுது நீங்கள் 150 பேர்களுக்கு மேல் மெஜாரிடி இருக்கிறீர்கள், நாங்கள் எப்பொழுது அப்படி 150 பேர்கள் ஆவது என்ற அடிப்படையில் வேலை செய்தால், நாங்கள் 150 பேர்கள் இருந்தாலும் சரி, நீங்கள் 150 பேர்கள் இருந்தாலும் சரி, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமை எந்த விதத்திலும் சீர் அடைந்துவிடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியல்லாமல் நாம் ஒவ்வொருவருடைய நோக்கமும், ஒவ்வொருவருடைய முயற்சியும், ஒவ்வொருவருடைய எண்ணமும் நாம் முன்னேற்றுவதற்கு எப்படி ஒத்துழைக்க முடியும் என்பதுபற்றி இருக்கவேண்டும். அதைப்பற்றித்தான் நாம் ஒவ்வொருவரும் யோசிக்கவேண்டும். அதைத்தான் நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைப்பது என்ற ஒரு முடிவை செய்துவிட்டோமானால், எவ்வளவு தூரம், நம்மிடையே கருத்து ஒற்றுமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது நாமே ஆச்சரியப்படக்கூடியதாக இருக்கும். நம்முடைய வேற்றுமைகளையே அதிகமாக வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அதைவிட்டு நாம் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருந்து பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வந்திருக்கிறோம். தயாராக இருக்கவேண்டும். நாம் அந்த முறையில் ஒன்று பட்டு கல்வித் திட்டம் சம்பந்தமாக யோசனைகள் நடத்தி ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். அதேமாதிரி முறையில் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைப்பைப்பற்றியும் முடிவை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். அம்மாதிரி நாம் பல காரியங்களில் ஒத்துழைக்க முடியும், ஒன்றுபட்ட கருத்துக்களை திரட்ட முடியும் என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக கனம் அங்கத்தினர் என். கே. பழனி சுவாமி அவர்கள் நிர்வாகத்தைப்பற்றி சந்தேகப்படுகிறார். நிர்வாகம் குழப்பமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சந்தேகிக்கிறார். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இருந்த நிர்வாகக் குழப்பம் இப்பொழுதும் நீடித்துக் கொண்டிருப்பதாக அவர் நினைக்கிறார். எப்படி நம்மிடையே புதிய கருத்துக்கள், புதிய எண்ணங்கள் புதிய ஆற்றல்கள் தோன்றுகின்றனவோ, அதுபோலவேதான் நம்மிடையே வாழ்க்கை நடத்துகின்ற அதிகார வர்க்கமும் தங்கள் கருத்துக்களை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தக் காலத்திலும் ஆங்காங்கு கோணல் புத்தி உள்ளவர்கள் ஓரிரண்டு பேர் இருக்கலாம் (குறுக்கீடு). இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இந்த உத்தியோகஸ்தர்களை வைத்துக்கொண்டு எப்படி காரியங்களை நடத்த முடியும் என்ற சந்தேகம் ஏற்படக்கூடும். ஆனால் என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு அதிகார வர்க்கத்தினர்கள் அவ்வளவு மோசமாக இல்லை என்று சொல்லுவேன். அவர்களிடத்திலேயும் நல்ல திறமையும் அறிவும் பொருந்திய காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருக்கிறது. ஐ.வி.எஸ். அதிகாரிகளைப்பற்றி பலர் பல விதமாகப் பேசலாம். நானும் கூட அந்தக் காலத்தில் பேசியிருக்கலாம். ஆனால் வெளியில் இருப்பவர்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. நம்மிடையே இருக்கும் அதிகாரிகள் மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் காரியங்களை திறமையாக நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். நல்ல திறமை பெற்ற அதிகாரிகள் அனுபவம் உள்ளவர்கள் எங்களுக்கு அனுசரிணையாக இருந்து வழிகாட்டுகிறார்கள். அவர்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் எப்படி காரியங்களைச் செய்வது என்று தங்கள் அறிவையும் அனுபவத்தையும்கொண்டு வழிகாட்டுகிறார்கள். அப்படி பெரிய அதிகாரிகள்

13th February 1958] [Sri C. Subramaniam]

மாறுபட்ட சூழ்நிலைக்கேற்ப எங்களுக்கு உதவியாக இருப்பதால்தான் நாங்கள் பல காரியங்களைச் செய்ய முடிகிறது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்ளுவதற்கு வெட்கப்படவில்லை. ஆகவே அதிகாரவர்க்கம் முழுவதும், எதிராக இயங்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனம் என்று நினைத்தால் நாம் ஒரு காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. இதற்கு மேலாக இன்றைக்கு அநேகம் இளைஞர்கள் அதிகாரிகளாக வந்திருக்கிறார்கள். ஐ.ஏ.எஸ். ஐ.எப்.எஸ். போன்ற சர்வீஸ்களுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே பலர், மெச்சத்தக்க முறையில் பணி செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே, அதிகார வர்க்கத்தைப்பற்றி பிரிட்டிஷாரது காலத்தில் இருந்ததை வைத்துக்கொண்டு முடிவு செய்யக்கூடாது. அன்றைக்கு இருந்தவர்களும் இன்றைக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வரக்கூடிய புதிய அதிகார சமுதாயமும் கடமைகளை ஆற்றுவதற்கு துணையாக இருக்கிறார்கள். இதிலே நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டியது அவசியம். யாராலும் அரசாங்கத்தை நடத்தும்பொழுது அதற்கேற்ற காரியங்களைச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கொள்கைகளை நிர்ணயிப்பதாக இருக்கலாம். அந்தக் கொள்கைகளை நிறைவேற்றும்பொழுது, அதற்காக அவர்களைக் குறை சொல்லுவதில் அர்த்தம் இல்லை. எங்கள் கொள்கை தவறு என்றால், எங்களைக் குறை சொல்லுங்கள். அதை அடிப்படையாகக்கொண்டு அதிகாரிகளைக் குறை கூறினால், அவர்களுக்குச் சோர்வு ஏற்படுவிடுகிறது. ஒரு காரியத்தையும் செய்யவில்லை என்றால், ஒருவரும் குறை சொல்லுவதில்லை. இப்படிச் சொல்லுவதினால், குற்றம் குறை இருப்பதாகப் பறிச் சொல்லை ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்மென்று காரியம் செய்யாமலேயே இருந்து விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஒரு காரியத்தைச் செய்தால்தான் அதிலே இருக்கக்கூடிய குறைகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாக, மின்சார சப்ளையைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள். ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளையை விஸ்தரித்துக் கொடுப்பதினால்தான் இந்தப் பிரச்சனை எழுகிறது. அதே மாதிரி பள்ளிக் கூடங்கள் நடத்திவருவதைப்பற்றியும் குறை சொல்லப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டியது நமது கடமை. இவைகளை எல்லாம் நாங்கள் மட்டும் செய்கிறோம் என்பது அல்ல. நிர்வாகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு அணுவும் நல்ல முறையில் இயங்கினால்தான் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இப்பொழுது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, நிர்வாகம் காங்கிரஸ் நிர்வாகம் அல்ல. அதிகார வர்க்கமும் காங்கிரஸ் அதிகார வர்க்கம் அல்ல. எந்தக் கொள்கையை சர்க்கார் வகுக்கிறார்களோ அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற நிர்வாகம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதைச் செய்யும்பொழுது, அவர்கள் நம்முடைய எதிரிகள் என்ற மனப்பான்மை இருந்தால் போலீஸ்ஸார்களா யிருந்தாலும் சரி, ரெலிஜியூ அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற எந்த இலாக்காவாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள். விரோதிகள் என்ற அடிப்படையில் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகினால் எந்த ஒரு நல்ல காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. என்னுடைய சில கருத்துக்களை இந்தச் சபையிலுள்ள எல்லோருக்கும் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நான் விரும்பியதால், ஒரு கொள்கைப் பிரசாரம் போல் இந்தப் பிரச்சனம் அமைந்திருக்கலாம். அந்தக் கருத்துக்கள் உங்களுடைய கருத்துக்களுடன் ஒத்ததாக இருந்தால், பல பிரச்சனைகளின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க நீங்களும் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்ற முறையில் அந்தக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இதிலே நாம் எல்லோருக்கும் ஒன்றுபட்ட கருத்துத் தான் இருக்க முடியும், அதாவது நம்முடைய நாடு முன்னேறவேண்டும், நம்முடைய கலை, பண்பு, தொழில் வளம் எல்லாம் முன்னேற வேண்டும் என்ற ஒன்றுபட்ட கருத்தினை உடையவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். அப்படி ஒன்றுபட்ட கருத்து இருக்குமேயானால், இந்தக் கருத்து வேற்றுமைகளைப்பற்றி அதிகம் பேசுவோமேயானால், நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு நாம் உதவி செய்ய முடியாமற்போகும். ஆகவே, ஒன்றுபட்ட கருத்து என்ற அடிப்படையில், ஒன்றுபட்ட முயற்சி என்ற அடிப்படையில், நமது மற்ற கருத்துக்களை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, நாம் எல்லோரும் முன்னேற முயல் வேண்டும். அதற்கு இந்த விவாதம் சிறிதளவேனும் உதவிகரமாயிருக்கும்

[Sri C. Subramaniam] [13th February 1958]

என்ற முழு நம்பிக்கையோடு, இந்த விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லுவதை முடித்துக்கொண்டு, இதுவரையிலும் பொறுமையுடன் இந்த சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்ததற்காக சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் மருதாசலம் அவர்கள், அவர்களுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கடைசியில் நான் என்னுடைய கடமையில் தவறி விட்டேன். இந்தமாதிரி ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்கவேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பு. இப்பொழுதே அதற்கு ஆரம்பம் செய்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, எந்தத் திருத்தத்தையும் வற்புறுத்தாமல் பர்ட்சை பார்ப்பதற்காகக் கூட ஒன்றையும் ஒட்டுக்கு விடவேண்டுமென்று சொல்லாமல், சபைமுன் இருக்கும் பிரேரேபினையை அங்கீகரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் தன்னுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறாரா என்று கேட்பது என்னுடைய கடமை. அதற்காகத்தான் கேட்கிறேன். வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வது அவருடைய விருப்பத்தை பொருத்தது.

I shall now put the amendment moved by the hon. Member Sri N. Marudachalam to the vote of the House. The question is :

“Add at the end the following—

‘but regret to note that no mention has been made about the closure of the weaving sections in the Textile Mills in Coimbatore district and the consequent misery to more than three thousand families of Textile Workers’ ”.

The amendment was put and lost.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : I am not pressing my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI A. R. MARIMUTHU : I am not withdrawing my amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“Add at the end the following—

‘but regret to note that no mention has been made about (1) the fixation of minimum wages to the Agricultural Labourers; and (2) provision of House-Sites to the Agricultural Labourers in a speedy manner.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : As the hon. Member Sri S. B. Adityan is not present in the House, the two amendments moved by him are deemed to have been withdrawn.

13th February 1958]

SRI K. RAMACHANDRAN : I beg leave to withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI M. D. RAMASAMI : I beg leave to withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI T. VELUCHAMI : I beg leave to withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : I beg leave to withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I beg leave to withdraw my amendments, Sir.

The amendments were by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : As the hon. Member Sri S. Pakkiriswami Pillai is not present in the House, the amendment moved by him, is deemed to have been withdrawn.

SRI K. ANBAZHAGAN : I beg leave to withdraw my amendment, Sir.

The amendment was, by leave, withdrawn.

SRI A. GOVINDASAMY : I am not withdrawing my amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

‘ Add at the end the following—

“ but regret to add that the address has failed to emphasise the need for a judicial enquiry into the action of the police in denying the just and democratic rights of the Opposition parties to hold public meetings and peaceful demonstrations during the recent visit of Prime Minister Nehru, resulting in repression and incidents which marred the prestige of our State ” ’.

The amendment was put and the House divided thus :

Ayes.

1. Sri K. Sattanatha Karalayar.	10. Sri P. U. Shanmugam.
2. „ A. V. P. Periavalaguruva Reddi.	11. „ T. Irusapalan.
3. „ S. Ramasami Thevar.	12. „ S. M. Annamalai.
4. „ T. L. Sasivarna Thevar.	13. „ M. P. Sarathi.
5. „ D. Subramania Rajakumar.	14. „ K. Gopala Gounder.
6. „ V. Subbiah.	15. „ M. Selvaraj.
7. „ P. Veerappa Kounder.	16. „ P. S. Ellappan.
8. „ T. Veluchami.	17. „ V. K. Kothandaraman.
9. „ P. S. Santhanam.	18. „ M. Anandan.
	19. „ A. V. P. Asaithambi.

[13th February 1958]

Ayes—cont.

20. Sri S. A. M. Annamalai Odayar.	29. Sri M. Jagannathan.
21. " N. Marudachalam.	30. " K. Ram chandran.
22. Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu.	31. " M. Kalyanasundaram.
23. Sri M. Karunanithi.	32. " A. Goindasamy.
24. " M. D. Ramasami.	33. " C. N. Annadurai.
25. " K. R. Nallasivam.	34. " T. S. Ramaswamy Pillai.
26. " N. K. Palanisami.	35. " V. K. Ramaswamy Mudaliyar
27. " K. Anbazhagan.	36. " A. R. Marimuthu.
28. " M. P. Subramaniam.	

Noes.

1. Sri R. Bhaktavatsalu Naidu.	51. Sri P. G. Manickam.
2. " C. R. Ramaswami.	52. " K. B. S. Mani.
3. " K. S. Ardhanareeswara Gounder.	53. Srimathi Kamalambuja Ammal.
4. " P. Appavu.	54. " Hemalatha Devi.
5. " G. Annamalai Muthuraja.	55. The Hon. Srimathi Lourdhammal Simon.
6. " M. Alagirisamy.	56. The Hon. Sri V. Ramiah.
7. " W. P. A. R. Chandrasekharan.	57. Srimathi D. Ragupathi Devi.
8. " V. S. Arunachalam.	58. " A. S. Ponnammal.
9. " N. P. M. Chinniah Kovunder.	59. " P. K. R. Lakshmi-kantam
10. " V. Chinniah.	60. " Kolanthai Ammal.
11. " A. E. Chandrasekhara Nayagar.	61. Sri V. A. Muthaiya.
12. " T. T. Daniel.	62. " C. Muthiah Pillai.
13. " N. V. Chockalingam.	63. " J. Matha Gowder.
14. " A. Chinnasami.	64. " G. Narayanaswami Naidu.
15. The Hon. Sri P. Kakkan.	65. " T. M. Nallaswami.
16. " M. A. Manickavelu.	66. " M. Muthuswamy Nayagar.
17. " M. Bhaktavatsalam.	67. " M. C. Muthukumaraswamy.
18. " C. Subramaniam.	68. " K. Pandiyaraj.
19. " K. Kamaraj.	69. " K. G. Palaniswamy Gounder.
20. Sri G. Gomathi Sankara Dikshitar.	70. " K. P. Palaniswami.
21. " T. P. Elumalai.	71. " K. N. Palaniswami Gounder.
22. " N. Ekembara Mudali.	72. " P. Ramachandran.
23. " A. S. Duraiswami Reddiar.	73. " A. Raja Gounder.
24. " D. Dasarathan.	74. " K. Ponnian.
25. " P. G. Karuthiruman.	75. " M. P. Perasami.
26. " R. Kandasami.	76. " K. Periannan.
27. " P. Jayaraj.	77. " K. Rama ubbu.
28. " K. S. G. Haja Sheriff.	78. " S. Ramasami Naidu.
29. " G. G. Gurusurthy.	79. " T. R. Ramamirtha Thondaman
30. " V. Govindaswami Naidu.	80. " S. Ramalinga Padayachi
31. " T. Kar a Gounder.	81. " N. S. Ramalingam.
32. " M. R. Kandaswami Mudaliyar.	82. " M. Ramachandra Reddi.
33. " M. Kandasami Padayachi.	83. " A. Vedarahnam.
34. " M. Kandasami Kandar.	84. " K. Vandeavan.
35. " P. Kuppusami.	85. " G. Vagheesam Pillai.
36. " R. Krishnasami Reddiar.	86. " P. Urkavalan.
37. " R. Krishnasami Reddiar.	87. " N. R. Thiagarajan.
38. " R. Krishnasami Gopal.	88. " M. D. Thiagaraja Pillai.
39. " V. K. Krishnamurthy.	89. " S. Thangavelu.
40. " P. Kolanda Gounder.	90. " T. S. Swaminatha Odayar.
41. " T. Manavalan.	91. " R. Swaminatha Merkondar.
42. " N. Mahalingam.	92. " N. S. Sundararajan.
43. " B. K. Linga Gowder.	93. " K. S. Subramania Gounder.
44. " S. Lazar.	94. " R. Subramaniam.
45. " P. S. K. Lakshminipathiraj.	95. " A. R. Subbiah Mudaliar.
46. " S. Lakshmana Gounder.	96. " T. K. Subbiah.
47. " M. K. Mariappan.	97. " R. Srinivas Iyer.
48. " A. Mariappan.	98. " M. K. Somasundaram.
49. " K. Marappa Gounder.	99. " T. Siva nanam Pillai.
50. " V. S. Manickasundaram.	100. " A. Senapathi Gounder.
	101. " M. S. Selvarajan.

13th February 1958]

Noes—cont.

102. Sri T. V. Sannasi.	112. Sri A. Chidambaranatha Nadar.
103. " V. Sankaran.	113. " M. Kulandai ami Gounder.
104. " S. Sangili.	114. " G. Venkata.ubba Reddi.
105. " T. Sampath.	115. " G. Venka'acha'a Nattar.
106. " R. C. Samanna Gounder.	116. " K. R. Viswanathan.
107. " S. C. Sadayappa Mudaliar.	117. " N. M. Velappan.
108. " S. Sadasivam.	118. " K. Vinayakam.
109. " A. A. Rasheed.	119. " A. P. C. Veerabahu.
110. " K. L. Ramaswami.	120. " V. Vedayyan.
111. Srimathi A. Suares.	121. " P. Vedamanickam.

Neutral.

1. Sri D. S. Authimoolam.

Ayes : 36;

Noes : 121;

Neutral 1.

The amendment was lost.

The amendment moved by Sri V. K. Kothandaraman was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That an humble address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the address delivered to the Members of the Legislature on the 8th February 1958 ”.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B. Reports and other papers.

22. *Report and proceedings of the Select Committee on the Madras Catering Establishments Bill, 1957 (L.A. Bill No. 18 of 1957).*

23. *First Report (Second Assembly) of the Committee on Subordinate Legislation.*

24. *Report and proceedings of the Committee of Privileges (" Dina Thanthi " case).*

25. *Short review of activities of the Survey and Land Records Department for the first half of 1956-57.*